

פרוטוקול ישיבת מליאה מן המניין מס' 9-25

מיום 31/12/2025

יא' טבת תשפ"ו

סדר יום:

מליאה שלא מן המניין לאישור תקציב

1. אישור תקציב 2026.
מצ"ב טיוטת התקציב.

מליאה מן המניין 9-25

1. אישור פרוטוקול מליאה 8-25. מצ"ב לעיונכם.
2. תב"רים.
3. הצגת תוכנית הר חברון 2048 – יוצאים לדרך – רון שכנר
4. 20:00 דיון פתוח לקהל ישיבה תיכונית – מצ"ב חומר מראש המועצה

מזומנים: ועדת חינוך

ועדת היגוי

ועדי הורים

עמותות

5. שונות.

מועצה אזורית הר-חברון
ישיבת מליאה מן המניין מס' 9-25
מיום 31/12/2025
יא' טבת תשפ"ו

משתתפים:

אלירם אזולאי	ראש המועצה
בר חי יוסף	חבר מועצה סוסיא
מלמד ידידיה	חבר מועצה בית חגי
שרגא אריאל	חבר מועצה נגוהות
קובי בן גרא	חבר מועצה מצודות יהודה
אלקנה נווה	חבר מועצה מעון
אורי הורוביץ	חבר מועצה מעלה חבר
נעמה פוליאקוב	חברת מועצה שני לבנה
עוז הורוביץ	משקיף עשהאל
נחום אלינור	חברת מועצה עתניאל
כהן אלעזר	חבר מועצה טנא עומרים
אבנר חדד	חבר מועצה שמעה
מאיר כהן	חבר מועצה כרמל
שמעיה אסולין	חבר מועצה אדורה
ניר בלושטיין	חבר מועצה סנסנה
מיכאל הראל	חבר מועצה תלם

חסרים:

זיו שפירא	חבר מועצה אשכולות
-----------	-------------------

נוספים:

דרור דותן	מנכ"ל המועצה
רון כהן	גזבר המועצה
חן פורסט	סגנית גזבר
מאיה שמיר	עוזרת מנכ"ל
דוד סעייד	רמ"ט המועצה
דוד סגל	מבקר המועצה
טל רחמני	דוברת המועצה
עוזי בכר	מנהלת מחלקת תשתיות
דן קאפח	מנהל מערכות מידע
אילה בר און	מנהלת דסק חול
שי לוחי	מנהל מחלקת קרקעות
מוריה פרוינט	מנהלת מחלקת תיירות
שלמה לנדאו	מנהל משאבי אנוש
רעות מעודה	מנהלת מחלקת ישובים
יפעת גנון	מנהלת מחלקת רווחה
יפעת סולומון	מנהלת מחלקת חינוך
ראובן שדור	מנהל מחלקת ביטחון
לילך פסח	מנהלת מחלקת הנדסה
רון שכנר	פרויקטור
רויטל סופר	מנהלת לשכת מנכ"ל

מועצה אזורית הר-חברון
ישיבת מליאה מן המניין מס' 9-25
מיום 31/12/2025, יא' טבת תשפ"ו

אלירם אזולאי: אז, חברים, ערב טוב. אנחנו במליאת תקציב מיוחדת לתקציב 2026. ואחר כך אנחנו למעשה נסגור את המליאה ונפתח מליאה נוספת חדשה לת"ברים ולנושאים הנוספים שהיו לנו במליאה. אז אני רוצה, באמת להתחיל את המליאה הזאת שהיא לא סתם מליאה חגיגית, אלא היא באמת אחרי איזושהי עבודה מאוד מאוד ארוכה. שנעשתה פה על ידי המנהלים והיו שותפים אליה גם חברי המליאה גם בישיבות וגם חברי ועדת כספים שהשקיעו הרבה מאוד זמן בתקציב הזה, גם בעיצוב התקציב, גם בהתייחסויות לכל מיני נקודות בתקציב שהשתנו לאורך הדרך. ההערות הבונות של חברי המליאה בישיבות עם המנהלים בישיבות המקדימות שהציגו את תכניות העבודה ואת המדדים. והכל באמת בשביל לשפר את זה ולהגיע לתקציב שהוא אמיתי. שהוא תקציב שאנחנו יודעים, שהוא שם לנו את היעדים המרכזיים שאנחנו עוד רגע נראה אותם ואיתם אנחנו הולכים. ובסופו של יום העבודה השוטפת היא אצל המנהלים ואני רוצה בעניין הזה באמת להגיד, תודה מיוחדת גם לדרור וגם לרון וגם לחן שנמצאת פה. שמאז שהיא לא יצא את הניהול שלו, חן, מי שלא מכיר, סגנית הגזבר ולמאיה שהכינה את החוברת של התקציב השנה עשינו את זה הומי, לא בעזרת מישור. ובאמת העבודה הזאת של המנהלים בשוטף, ביום יום, לקחת את התקציב הזה ולעשות אותו את המהות של כל מה שאנחנו מדברים פה ומצביעים פה במליאה. באמת אני אומר לכם, המנהלים, לכולם, התקציב הזה שלנו ושלכם, זה באמת שלכם ותודה רבה, גם על מה שאתם עושים ביום יום וגם על התקציב עצמו. לחיים,

3

אורי הורוביץ: לחיי המועצה, לחיי הר חברון, לחיי המנכ"ל שדאג להביא בקבוק יין טוב

מיכאל הראל: מי בעד? יש מתנגדים? אפשר לעבור לישיבה. דרור, אפשר לעבור לישיבה חבל על הזמן. המנהלים פה גמרנו להם על הערב

אורי הורוביץ: הבחור הולך ומתדרדר

אלירם אזולאי: אבל ראיתי שבתחילת הערב הוא היה עם הכיפה. כיוון שאנחנו במליאת תקציב. כיוון שעל התקציב של המחלקות בעצם עשינו דיונים מקדימים בישיבות הפתוחות שהיו, אז אני רוצה לגעת באמת בבריף מאוד מאוד קצר כדי לסכם ולסגור וגם כיוון שאנחנו נמצאים כאן במליאת תקציב, אז להראות לכם עוד כמה תקציבים שהם תקציבים שאנחנו לא מאשרים אותם היום בשוטף אבל הם כן משקפים את העבודה שאתם פה מאשרים הרבה פעמים. אז מבחינת אתה יודע מה תיגע אתה בתקציב השוטף ואז אני,

דרור דותן: אז אני אגיד כמה מילים אבל רונן ייגע, בסדר? נתתי כמה נקודות שנתנו.

אורי הורוביץ: קובי אתה ערוך להציג את התקציב בבקשה?

קובי בן גרא: כולכם יודעים שהייתי עסוק בדברים אחרים.

דרור דותן: ה-AI שלו עסוק בתקציב. כמו שאתם רואים אנחנו בעצם בנינו את התקציב, אני באמת אומר כאן שוב פעם, גם עם חן וגם עם רונן, שעות רבות כדי שנהיה מדויקים גם כמובן בהוצאות שלנו, ההוצאות הנדרשות, וגם לראות שאנחנו מאזנים אותם עם הכנסות ריאליות ונכונות. ומיד נגיע לנקודות שבהן רונן גם יפרט. למרות שגם לכם שלחנו את זה ואני מקווה שכולכם עברתם על זה, אבל זו הנקודה. אנחנו, רונן יראה לכם מיד את המספרים. כמו שאתם רואים אנחנו על 209, קצת יותר מ-209 מיליון שקל בהכנסות וכמובן כנגד זה גם בהוצאות. כאשר יש לנו גידולים, יש לנו גידולים משמעותיים שחלקם הם לא באמת בסוף מגיעים לידי, אני אגיד את זה ככה, חלקם הם הכנסה והוצאה כמעט, כמעט כמו שהם. למשל בחינוך כמו שאתם רואים שהחינוך גדל בצורה משמעותית, כמעט עשרה מיליון שקל נוספים בחינוך והאירוע הזה הוא נובע בעיקר, או לא בעיקר, אבל חלק גדול ממנו, למשל מההסעות, שכמו שאנחנו מקבלים אותן, ככה אנחנו משלמים אותן. ככה שאין לזה הרבה משמעות, אבל זה בכל זאת יוצר איזושהו ניפוח מסוים. של סכום התקציב הכולל ויש נקודות נוספות שהן כמובן גם גדילה בהכנסות. הארנונה שרונן יגע בה, וגם במענקי האיזון שטיפה משתנים וכנגד זה כמובן ההוצאות שלנו. אז גם ההוצאות כמו שאתם רואים הן במספר זהה כדי לאזן את התקציב, כי כך צריך להיות כדי לאזן את התקציב. שגם פה אם תראו את 25 מול 26, אז אתם רואים, בחינוך יש לנו גידול מאוד מאוד משמעותי. צריך לומר, אמרתי השבוע קצת בדרך הלצה.

אלירם אזולאי: מזל טוב לנעמה.

דרור דותן: אמרתי השבוע, תקציב החינוך שלנו הוא קצת יותר מחצי מכלל תקציב המועצה, אני חושב שזה גם אמירה משמעותית, אבל השבוע היה כאן איזושהו כנס של רווחה אז אמרתי להם, בכסף אנחנו יותר מחצי בחינוך ובכוח אנחנו יותר מחצי ברווחה. אני חושב גם ששניהם, לא באמת אבל, כאמירה ואני חושב ששניהם, היא אמירה שבאמת משקפת את פעילות המועצה הן בפעילות הרווחה שבאמת מאוד מאוד משמעותית לטובת התושבים במיוחד בתקופה הזאת, החינוך שהוא דגל מרכזי והולך ותופס תאוצה בעוד ועוד פעולות שאנחנו עושים. רונן אתה רוצה לגעת בנקודות?

רונן כהן: אני אומר את זה בקצרים. את החומרים קיבלתם, וכמובן אנחנו לא נעבור פה על כל התקציב. אני רוצה לתת מספר דגשים, שמהירים בעיניי מאוד מהותיים, איך נקבע תקציב.

לגבי מענק קידום, אנחנו הוספנו 4.5 מיליון שקל לתקציב '25. ולפי נתונים וכמה שאלירס קצת דיבר עם כל מיני אנשים, כל מיני מסדרונות, אנחנו מקווים שזה מה שיקרה. רק שנבין, ב-2024 זה היה ביצוע של 26.3, ב'25 התקציב הוא 25.8, הביצוע ב'25 הוא סימן שאלה, ועדת הכספים עכשיו, של הכנסת, אמורה להתכנס ולאשר הנהלה של כמה? 450 מיליון שקל?

דרור דותן: 320.

אלירס אזולאי: זה 300 לזה, ועוד 180 לביטחון.

רונן כהן: כן, צריכים להוסיף את זה כמובן שה מתחלק עם כל הרשויות.

קובי בן גרא: זו הוועדה שהתפוצצה היום, כאילו

אלירס אזולאי: כן

רונן כהן: אנחנו עוד לא יודעים כמה זה יקרה, כמה זה יהיה, אנחנו בצפי תקציב רשמנו, בצפי ביצוע שקיבלנו, רשמנו שיהיה 27 מיליון שקל, אנחנו חושבים שזה יהיה אפילו יותר. ולכן גם ב'26 תקצבנו ליותר. מענקי יו"ש, בעצם בצמצום פערים, ועוד אחרים, תוקצבו בשנת '26 בדומה לתקציב '25, למרות שאת רוב התקציבים עדיין לא קיבלנו. 13.1 מיליון שקל, וב-24 ביצע 17.2. המספרים פה הם באמת, ההפרשים פה הם באמת גדולים. מה שחשוב לי לציין אבל בעיקר זה שסך הכל המענקים המותנים בתקציב '26 הם 13.3 מיליון שקל. זאת אומרת, התקציבים שרשמנו אותם, זה המותנה. גם בגרף הקודם שדרור דיבר, ראינו את ההפרשים, אז נראה שם באמת גידול של, במענקים הנותנים לקחתי 23 מיליון שקל, ושה מתחלק בין המענק האיזון לבין מענק היו"ש. עוד שינויים עיקריים בתקציב, אני הלכתי רק ככה על כמה נקודות. ארנונה, שנת '26, אנחנו הולכים לבצע סקר נוכסים, כבר יצא מכרז, כבר התחילו, היום כבר ישבו פה לדברים קודם. היום הייתה פה ישיבה גם עם מזכירים של ישובים, איך לבצע את זה. כמו כן לגבי המחצבות, אנחנו הבאנו חברה על ההסכם הקודם של המחצבות מסתיים השנה, הסכם לעשר שנים. הסכם לארנונה הבאנו חברה, ישבנו איתם, דיברנו איתם. הוא שלח לנו נייר שהערכה שלו המינימלית זה 3.5 מיליון שקל תוספת. אנחנו הולכים לבקש הרבה יותר?

אורי הורוביץ: בשורה גדולה מאוד

אלקנה נוח: לשנה?

רונן כהן: לשנה.

אלקנה נוח: למה כל שנה הייתה לה צמוד מדד או משהו?

רונן כהן: לא, על המחצבות, עזוב,

דרור דותן: אנחנו מדברים על תקציב 26'. לא חותמים שום חתימה, הולכים בשומה, כמו שצריך.

אלירם אזולאי: הם הולכים לקבל ארנונה כמו לא בהסכם, אלא בשומת ארנונה.

רונן כהן: בשומת ארנונה, הינה זה הולך לבקש, בקיצור זה, לכן אנחנו רואים את הקפיצה בארנונה בצורה משמעותית. אז זה גם העלאה, גם סקר נכסים וגם גם חוות מעון. אני מסתכל, הם שם אתה יודע. הם כבר התחילו. שכן, יש גידול פחות או יותר, שקל, חמישה אחוז רוחבי. אחרי משרד הפנים. יש קצת מגזרים קצת יותר וקצת פחות. בולט מאוד, אני הייתי חייב להכניס את זה פה, שבחינוך זה דן כבר, גדל בעשרה מיליון שקל, שזה משמעותי וגם גם באחוזים משמעותי וגם בכסף זה משמעותי. יש ארבעה ישובים חדשים, אז כמובן שכל אותם עולות כסף. יש גידול בתלמידים, גידול בהסעות. לצערי הגידול בהכנסות, הצפי של גידול בהכנסות, עם חברת שחקים שמלווה את החינוך, 7 מיליון. דגשים עיקריים, כשעשינו, רק רגע, אתה רוצה להוסיף פיתוח?

6

אלירם אזולאי: כן, אנחנו נדבר על זה בסוף, על הפיתוח. אני רוצה רגע להוסיף שלושה דברים שאנחנו מדברים היום על תקציב. על התקציב השוטף אנחנו מצביעים היום, אבל חשוב לי שגם תהיו מחוברים וגם תראו את התמונה הכללית של איזשהו סיכום של 25 בתקציבים עקיפים ותקציבי פיתוח. תקציבים עקיפים זה בעצם תקציבים שאנחנו מגייסים להשקעות בהר חברון, אבל זה לא תקציבים שעוברים דרך המועצה בת"ר או בשוטף. לדוגמה, אם עכשיו אנחנו מביאים כסף לכביש 60 או לצומת בעשהאל או לצומת באביגיל או לצומת באשתמוע או כל מיני. תקציבים שאנחנו מביאים שהם ייעודיים לפיתוח של הר חברון, אז עשינו פה איזשהו סיכום של תקציבים עקיפים שגויסו ב-25' והם בעצם השקעות בהר חברון. אז אני אומר, יש פה גם את התקציבים העקיפים וגם את תקציבי הפיתוח. בתב"רים אישרנו בעצם 333 מיליון שקל, קצת יותר מ-333 מיליון שקל שזה בעצם סך התב"רים שהיום מתנהלים במועצה חלקם נמצאים בתכנון, חלקם נמצאים בביצוע. אבל אלה בעצם ההשקעות התב"ריות שאנחנו מצביעים עליהן כל פעם והן נאספות. ולמעשה אנחנו אמורים לראות חלק לפחות גדול מהביצוע של הכספים האלה, בעזרת השם ב-2026. כמובן שיש תב"רים שלוקחים יותר משנה. אבל צריך לדעת שאחד האתגרים המרכזיים שיהיו לנו ב-2026 זה הביצוע. כי כסף, יש לנו הרבה מאוד לביצוע בהר חברון, אתם רואים, כמה זה לתשתיות, יש לנו כ-6 מיליון שקל, כ-7.5 מיליון שקל לקרקעות, כ-10 מיליון שקל לתיירות, כ-24 מיליון שקל לחינוך.

כ-50 מיליון שקל לביטחון וכ-225 מיליון שקל בהנדסה. אז אלה התקציבים של התב"רים שלאורך הזמן אישרנו.

שמעיה ברקוביץ: מה זה הנדסה?, זה השכונות?

אלירם אזולאי: הנדסה זה יכול להיות שכונות, זה יכול להיות,

דרור דותן: משרד שיכון, אתה צודק. כן, שכונות.

אלירם אזולאי: כן. למשל בהנדסה, כדוגמה, זה יכול להיות בתקציבים של התב"רים, זה יכול להיות שכונות, זה יכול להיות ביצוע של שיקום תשתיות ותיקות, תב"עות, סקרים.

אלקנה נוה: ומה זה קרקעות ותיירות?

אלירם אזולאי: תיירות זה למשל לטיילת בין מעון וכרמל, זה נחשב בתיירות. למשל דרך בין סוסיה, דרך חדשה שאנחנו הולכים לעשות בין סוסיה קדומה ליער יתיר, שאת חלקה אנחנו עושים. למשל ארץ תהילים, כל מיני פרויקטים שם.

אלקנה נוה: וקרקעות?

7

אלירם אזולאי: קרקעות אנחנו מנהלים את זה בתב"ר. אתם מכירים את זה. קרקעות זה מה שאתם מכירים שהוא בתב"ר.

דרור דותן: אני מצפה מכם לזכור, זה הכול אתם אישרתם.

אלקנה נוה: בקרקעות לא הצגת את שי לוחי.

דרור דותן: הוא נוהג בטרקטור, בתוך הטרקטור זה שי לוחי.

אלירם אזולאי: היד פה זה היד של שי לוחי. תקציבים עקיפים זה למעשה מה שאמרתי לכם קודם, זה התקציבים שמשרדי הממשלה השקיעו ב-2025, בהר חברון. כמובן, לא את כולם אנחנו רואים עדיין בביצוע, חלקם נמצאים או בתכנון או בתחילת ביצוע, אבל כ-760 מיליון שקל, שמתוכם בערך 600 מיליון שקל זה הסיפור של כביש 60, ועוד כ-160 מיליון שקל של מה שאתם מכירים, משרד התקשורת, יש את כל הסיפור של הסיבים והאנטנות, זה כ-18.5 מיליון שקל. משרד התשתיות שמשקיע פה גם בסיפור של החשמל, גם בסיפור של הביוב.

משרד הפנים שהשקיע פה בכספים נוספים לתיקון עיוותים כדי לעזור לנו בכספים הוא רוצה לעזור לנו בהמראה. נגב גליל, ששם פה כסף בגני ילדים בהתיישבות הצעירה. זה הכל הם מבצעים בצורה ישירה. משרד הביטחון שמבצע פה בצורה ישירה, אתם יכולים לראות פה, משרד השיכון, וכל מיני גופים נוספים שזה יכול להיות קק"ל, חינוך, החטיבה להתיישבות וכולי ומשרד לביטחון פנים שגם שם פה קצת כסף בהקמה של תחנת כיבוי אש. את כל הדבר הזה בעצם אנחנו רואים בפועל בביצוע בשטח או נראה בעזרת השם בפועל בביצוע בשטח ב-2026 ואחריה, אבל צריך לדעת שהממשלה משקיעה הרבה מאוד בהר חברון בתקציבים עקיפים שעליהם אנחנו עובדים בעבודה פוליטית, בעבודה מקצועית, משולבת עבודה פוליטית, אבל בסופו של דבר הכספים האלה מגיעים להר חברון ומבוצעים פה בתוך ההר. הדבר הנוסף שלא נמצא בתקציב השוטף זה תרומות ושותפויות, מה שהתחלנו ב-2025. יש פה איזשהו סיכום ראשוני, קצת יותר משישה מיליון שקל. שגייסנו ב-2025 מאז שהתחלנו לעבוד על דסק חו"ל ותרומות. ואתם יכולים לראות גם למה זה הלך לפיתוח ותשתיות. יש פה 980 אלף שקל שהלכו לבתי כנסת ומקוואות. יש פה מעל 300 אלף שקל בהשקעה בהרחבות. יש פה 100,000 שקל למצפה זיו שהגיע, בקיצור אתם יכולים לראות פה, יש פה את המיגונויות שהבאנו, שהם נתח משמעותי שהם כ-3.5 מיליון שקל. תקציבים של תרומות לקהילה ורווחה, למשל המרכז חוסן שאנחנו בונים בשמעה. כסף למילואימניקים שלנו, כסף למרכז להתפתחות הילד ואלה בעצם הכספים שב-2025 גייסנו. ואת רוב רובם כבר ביצענו מהכספים של התרומות וזה בעצם משלים את הסיפור של התקציב השוטף שאנחנו מדברים עליו היום, אבל למעשה מרחיב את התמונה לתקציבים הנוספים שאנחנו עוסקים בהם גם כדי לגייס אותם וגם כדי לבצע.

8

שמעיה ברקוביץ: שכחת תקציב משמעותי

אלירם אזולאי: מה?

שמעיה ברקוביץ: מה שהגיע מהחל"פ.

אלירם אזולאי: מהחל"פ לזה? כן, החל"פ בעצם תרמו לשני דברים. אחד, לתשתיות בכל מיני מקומות בהתיישבות החדשה, חוות, יישובים חדשים, מרכיבי ביטחון, והם גם תרמו להקמה של דסק חו"ל. אנחנו לא שילמנו עליו במהלך השנה הראשונה וזה תרומה של החל"פ. ביעדים המרכזיים של 2026, בעצם שמנו, יש הרבה מאוד יעדים שראיתם אותם בתוך תוכניות העבודה של המנהלים, אבל יש פה כמה יעדים שהם יעדים רוחביים. ששמנו שאותם אנחנו רוצים כמועצה למעשה להשיג ברמה הרוחבית. ושיפור השירות לתושבים מוקד הר חברון שעד עכשיו היה בהרצה כמוקד ביטחוני ולפני שלושה חודשים קיבל את בעצם את האישור הסופי לעבוד כמוקד שהוא המוקד המרחבי, היום כל אחד שמחייב 1208, בין מיתר לגוש עציון מגיע למוקד שלנו.

מוקד 4 נשאר רק על קריית ארבע. ולמעשה אנחנו רוצים להרחיב את המוקד הזה בצורה שהמוקד הזה יהיה 106 מלא. שכל תושב שיתקשר, יוכל לקבל את השירות הזה באופן מלא וזה בעצם השלב השני שדיברנו עליו, אתם זוכרים כשהקמנו את המוקד, דיברנו על זה שאנחנו נרצה לעשות אותו בשני שלבים, אז בעזרת השם אנחנו הולכים להתמקד בצורה מאוד מאוד אינטנסיבית, כדי לאפשר למוקד הזה לעבוד גם כמוקד שירות לתושב באופן מלא. מבחינתי החזון והחלום זה כמו הרשויות הכי מתקדמות במדינת ישראל בהיבט הזה מועצת בנימין שקיבלה את המקום הראשון במדינת ישראל במוקד שירות, שתושב מתקשר. והמוקד נותן לו את השירות מקצה לקצה, הוא לא אומר לו, שמע זה הטלפון של הגבייה, דבר איתם. הוא לוקח את הפנייה, מטפל בפנייה לאורך כל הדרך וגם סוגר את הפנייה מול התושב וזה לא משנה אם זה עכשיו בטלפון או בוואטסאפ או במייל או בכל דרך אחרת אבל בסופו של דבר, יש לנו גם מוקד שירות. וגם עבדנו כמועצה, כהנהלה, יש לנו מרכז עצבים שאנחנו יודעים שכל היום שולט בנתונים, אנחנו יכולים להיכנס אליו, וכל מיני דברים שמפוזרים פה במועצה, למשל עוזי מחזיק, את כל הנתונים בזמן אמת, מה קורה עם המט"שים ומה קורה עם המים ומה קורה עם החשמל. כל הדבר הזה ישב במסכים במוקד אחד, שידע בזמן אמת לנטר את זה ולהתריע לנו על בעיות וגם לטפל בהם. אז זה בהיבט של שירות לתושב. מבחינת תכנון מספר יחידות דיור אנחנו רוצים לנצל את הזמן הזה שעוד יש לנו עם הממשלה הזאת ולמקד מאמץ ואנחנו לדבר הזה אני לא יודע מה יהיה, אני יודע שמבחינתי כל יום זה היום האחרון ולכן אנחנו צריכים לרוץ על תכנון כמה שיותר מאסיבי. ותביעות שנמצאות בתכנון אנחנו מתכוונים לתת ריכוז מאמץ כדי להאיץ את הטיפול בהם ולהביא לאישור של כמה שיותר מספר יחידות דיור כדי שיהיה לנו בנק של כמה שיותר בתים לבנות פה בהר חברון. הדבר השלישי זה דסק חו"ל שדיברנו עליו קצת גם במליאה הקודמת וגם הראיתי לכם קצת גם את הפעולות שלו וגם את השותפויות שאנחנו עוד רוצים להשיג, בעזרת השם, גם להשקעות בהר חברון וגם לתרומות וגם לשותפויות של קהילות מול קהילות. והנושא הרביעי זה קידום הגדלת הכנסות בעוגנים מרכזיים. הכוונה היא לשלושה פרויקטים שאנחנו רוצים ב-2026 לרכז עליהם מאמץ. אחד, זה אזור תעשייה שער יהודה ותחנת הכוח שם, שאנחנו רוצים להתקדם שם משמעותית בהערכות זהירות ברגע שיהיה לנו, בעזרת השם, שם תחנת כוח ואזור תעשייה, הדבר הזה יכול להגדיל את ההכנסות של המועצה בין 10 ל-30 מיליון שקל בשנה. כמובן שזה לא קורה בשנה אחת ולא מפתחים את זה בשנה אחת אבל יש שמה עוגן מאוד מאוד משמעותי של התחנת כוח

מלמד ידידיה: קדנציה הבאה. שמה?

אלירם אזולאי: יכול להיות שזו הקדנציה הבאה ויכול להיות שאנחנו שותלים פה משהו שעוד הרבה שנים יהנו ממנו. אבל זה התפקיד שלנו וכל זמן שיש לנו את כל הגופים שאיתנו אנחנו

רוצים לעבוד על זה מאוד חזק ומהר ולכן מי שמנהל היום, את שלושת הפרויקטים המרכזיים גם אזור תעשייה שער יהודה שנמצא ליד תלם אדורה, גם אזור תעשיית טנא שקיבל אישור הפקדה, אנחנו מקווים להפקיד אותו כמה שיותר מהר, 900 דונם ובעזרת השם גם להתקדם עם תכנית מפורטת ואחר כך פיתוח. וגם אזור התעשייה פה, פה, במיתרים שהולך ליותר מהכפלה מבחינת התב"ע שלו. ביחד עם מה שרוץ דיבר על הסכם המחצבות, מבחינתנו אלה העוגני ההכנסות המרכזיים שאנחנו יכולים להתעסק בהם. כדי לבסס את המועצה כלכלית טוב יותר ולאפשר לנו לתת יותר איכות חיים לתושבים.

שמעיה ברקוביץ: מי מנהל את זה? החל"פ

אלירם אזולאי: כן, מי שמנהל את שלושת אזורי התעשייה ברמת התכנון ובעזרת השם גם אחר כך בפיתוח ובניהול זה החל"פ

שמעיה ברקוביץ: ולגבי מיתרים יש קו כחול?

אלירם אזולאי: כן, קיבלנו קו כחול ואנחנו עכשיו בתכנון להכפלת התב"ע. אז בעזרת השם באמת לעוד שנה מלאה תעשייה למען תושבי הר חברון, אני חושב שגם חדות העשייה שנמצאת פה במועצה ובשותפות עם היישובים ובעבודה העניינית והמועילה פה במליאה, נותנת פה את התוצאות ובסוף בסוף זה עבודה של הרבה מאוד אנשים. כדי שההר הזה יתפתח וברוך השם אנחנו נמצאים בתקופה של ברכה גדולה. אנחנו מקווים שמפה אנחנו באמת רק נלך ונעלה. אז לפני שאנחנו מצביעים, אז שני דברים.

אורי הורוביץ: רגע, אפשר למחוא כפיים

אלירם אזולאי: לפני שאנחנו מצביעים, שני דברים. אחד, אם יש חברי מליאה שרוצים להתייחס אז נעשה סבב בשמחה והדבר השני במסגרת ההצבעה על התקציב, במסגרת ההצבעה על התקציב, בעזרת השם, אני מקווה, שנצליח לגמור את 2025 גם עם עודף ולכן אני רוצה שנקבל החלטה שככל שנסיים את 2025 בעודף, העודף הזה ילך לקרן עודפים ובעצם יתאפשר לנו מהקרן עודפים להחליט אחר כך מה לעשות עם הכסף הזה.

רון כהן: מה? אבל הצבעה קמה ב

אלירם אזולאי: אנחנו נצביע על הכול. אנחנו הרי לפני ההצבעה, אני רוצה שנעשה התייחסויות למי שרוצה.

קובי בן גרא: טוב, יש לי איזו מחויבות קטנה לסגור. אני לא יודע אם שמתם לב, תקציב הפיתוח לא היה בשנים קודמות, ואני חושב שזה משהו חריג בכל מועצה אחרת. אני לא מכיר שהיה דבר כזה. זה ממש ממש טוב ועוזר לסגור את כל התמונה השלמה של בעצם מה קורה בהר חברון, ואני רוצה להגיד בכל הכבוד, כתבנו את זה בקבוצה של ועדת כספים, זה דרור, לרון וכמובן לחן הבטחתי לך שתופיעי בפרוטוקול.

אלירם אזולאי: עוד התייחסויות לגבי התקציב?

מאיר כהן: אני אשמח לפרגן. באמת אחד התקציבים שאני זוכר הכי שקופים, הכי מקצועיים, לאט לאט, כל מנהלי המחלקות. המון שעות של בעיקר הדסק המקצועי יישר כח גדול.

דרור דותן: שתדעו לכם שחן אמרה לא לעשות את זה עם חברה חיצונית אלא לעשות את זה בבית, לא הבנתי כמה עבודה זה הולך להיות לנו ומאיה פה מאחוריים עבדה על זה לילות רבים, על ההפקה הטכנית. אני חייב להגיד לכם שגם בבחינה המקצועית אין ספק שהלמידה הפנימית שלנו הרבה הרבה יותר עמוקה בהקשר הזה. אז בסדר אנחנו הולכים ומשתפרים גם בזה ברוך השם.

אלירם אזולאי: אז תודה לכולם

11

אורי הורוביץ: אני רוצה להגיד כמה דברים. אחד, האמת שלחתי לכם את לפני כמה דקות. לדעתנו המחלקה שצריך לתת לה יותר משאבים. כדי שתוכל לקרות הרבה מעבר למה שהציגה בתוכנית העבודה זה מחלקת הנדסה לאור היקפי הפיתוח הצפויים בשנים הקרובות, והרצון שלנו כמו שאמר אלירם. ולהגיש כמה שיותר בתים, כדי שלא יודע מתי, שיהיה בקיצור, שנוכל כל הזמן רק לבנות ולבנות ולבנות. חוץ מתלם, שהיא כבר כל כך גדולה שחבל על כל שאר היישובים. ולכן חשבנו ודרור יגיד על זה אחרי זה מילה, שצריך לאפשר למחלקת, למחלקת ההנדסה על התוכנית שלה במידה והיא תידרש במעלה שנת העבודה, לאשר לה עוד הרחבה של התקציב, מאיפה עוד מעט, דרור יגיד. הדבר השני, זה צריך באמת לברך, לברך את כל מי שפעל מאליהם דרך דרור וכולי, על המאמץ המועצתי להגדלת ההכנסות. זה לא דבר שמובן מאליו. אנחנו, כשהתחלנו וראינו מה היה פה ב-18 ו-20 וכו', סוגיית ההתייעלות התפעולית, אנחנו ערכנו איזה שהוא מהלך, לבדוק את הנושא של רכבים חשמליים, יכול להיות שאיפה שהוא נקרא סוף 26', אנחנו ככה ממליצים לא לפחד החלטה שבהנחה שבאמת נראה את ההתייעלות, נקבל החלטה נוספת, בתב"ר כמובן וכולי, לקחת הלוואה נוספת ולהרחיב עוד את ה... במאמץ של ההתייעלות במרחבים. יש לנו פה מחלקת יישובים, מחלקת פיתוח עסקי וכולי. זה מחלקות שמתקצבות על ידי תוכנית המראה. תוכנית המראה היא לכמה שנים? שלוש שנים?

דרור דותן: עקרונית לשנתיים, אבל כיוון שלא השתמשנו בסכומים, היא תמרח לשלוש שנים

אורי הורוביץ: בערך שלוש שנים, זה אומר שכדאי שאנחנו כמליאה, חברי המליאה והמועצה, אנחנו נשים עין ונראה, מה התפוקות של המחלקות האלה והאם אנחנו לקראת 27, אולי 28, לא יודע, אולי נראה לי ב-27 יצטרכו פה להסתכל על זה. כמה משקיעים בהם, אם משקיעים בהם, כמה משקיעים בהם, בסדר? זה לא איזה דבר מובן מאליה שהקמנו מחלקת יישובים, אז עכשיו היא חייבת להמשיך. צריך לראות מה התפוקות שלה, ההיתר, הפחות וכולי. והדבר האחרון, באמת ישר כוח גדול על מחלקת קשרי חוץ, אבל גם זה, כל הזמן להסתכל על מדדים. והדבר האחרון, אחרי שאלירס ודרור הראו לי, כי עסקתי פה בשיחות עם אנשים, ישר כוח לכל המחלקות ששמנו את השלטים האלה בחוץ, ובכל שלט באופן מובהק, ממש ברור, מדדים. מי ש, איפה עוזי, לא יודע על זה, לעשות ככה וככה פחים כתומים, ככה וככה זה, וזה משהו ש, באים בעוד חודש, בעוד שנה ועוד זה, אפשר לראות, עומדים במדד, לא עומדים במדד, אולי צריך עוד תקציב, אולי צריך להפסיק תקציב וכולי וכולי, נשאר פער גדול לכולם.

דרור דותן: אני רק אתייחס לנקודה שאורי העלה ואני עניתי גם בוועדת כספים אבל גם דיברנו על זה לפני כן. והסברתי לאורי שהבעיה, לא הבעיה, האתגר הגדול שלנו באגף הנדסה הוא לאו דווקא תקציבי כיוון שצריך לומר שזה אגף שנהנה ובמיוחד בשנה האחרונה, אחרי פעולה מאוד אינטנסיבית כאן, גם של אלירס, גם דוד. מול משרד השיכון, מתקורות שמשרד השיכון נותן עליו, ככה שבעיה כספית זו לא הבעיה שלו. יש לו יותר בעיה ארגונית שנובעת מכך שקשה מאוד לגייס בעלי תפקידים מקצועיים בשכר של השירות המוניציפלי. ולכן הלכנו לאיזושהי תוכנית ארגונית, שאני באופן אישי גם כתבתי אותה וגם מוביל אותה, איך אנחנו בעצם מייעלים גם את מחלקת הביצוע וגם את מחלקת התכנון ככה שיהפכו להיות אפקטיביות ומשמעותיות יותר. בעזרת השם אנחנו נמצאים עכשיו במרכז למתכננים כדי להעביר תכנונים החוצה ולהוריד את העומסים כאן. הבעיה היא לא תקציבית. יחד עם זה, כיוון שאורי העלה את הסוגיה, אני מבקש מכם שנשים את זה כחלק מהפרוטוקול, שכלל ונראה במהלך השנה שאגף הנדסה זקוק לכספים נוספים, אנחנו נעלה את זה כאן כבקשה לתב"ר, לא נפרוץ את התקציב, אלא אם כן יהיה לנו איזושהי מסגרת תקציבית, שממנה נוכל לעשות הסטה בין סעיפי תקציב. אבל לא נפרוץ את מסגרת התקציב השוטף, אלא ניקח בתב"ר, אם אתם זוכרים, בשנת '24 עשינו משהו דומה, בתשלום ליישובים. אז גם פה זו ההמלצה שלי וכשהיא תובא לכאן לתב"ר אז היא כמובן תהיה החלטה שלכם להצביע בעד או נגד לאור דבריו של אורי שאני מסכים איתם. על הצורך בחיזוק האגף הזה, אני חושב שיהיה כאן תמימות דעים או רוב לדבר הזה.

אורי הורוביץ: ישר כח גדול.

דרור דותן: טוב, אנחנו מעלים עכשיו,

אלירם אזולאי: יש עוד התייחסויות בנושא התקציב?

אריאל שרגא: זה שהחל"פ, דובר פה שחילקו תרומות מהחל"פ, אנחנו לא מדברים עכשיו על החל"פ, אבל לא בטוח שחילוק תרומות זה דבר נכון. שוב פעם, רק חלק דיבידנדים, לא עשינו דיבידנדים ליישובים, ככה להבנת.

דרור דותן: טוב, לגמרי. אולי זה לא היה המינוח.

אלירם אזולאי: יש עוד התייחסויות בעניין התקציב? רגע לפני שאנחנו מצביעים אנחנו נעלה את התקציב, אחרי התקציב אנחנו נעלה את האצלת סמכויות

דרור דותן: זה ביחד, אני רק מסביר שוב פעם כאילו בשביל מי שלא זוכר, כי כל שנה יש פה ושם שאלות. מסמך האצלת סמכויות זה בעצם המסמך שמאפשר לנו, באופן פורמלי להעביר כספים ליישובים בגין פעולות שאנחנו בעצם מעבירים להם את הסמכות לביצוע. המסמך הוא זהה משנה לשנה. הוא לא קשור לאותו מסמך חלוקת הסמכויות שיש בין המועצה לבין היישובים שעליו הצבענו ביחד. והתקבל על ידי היישובים. אלא הוא הדרך הפורמלית ולכן הוא בעצם צמוד להצבעה על התקציב. אנחנו גם מצביעים על האצלת הסמכויות. אלא אם כן באמת יש לי כאן מישהו שהתנגדות ורוצה להפריד. אנחנו כבר נמצאים בזה ביחד. יש איזה עניין להפריד את זה? לא, לא, זה חלק מה בסדר. אפשר לאשר את התקציב,

13

אלירם אזולאי: אז חברים, אנחנו מאשרים את התקציב. כן, כן. אנחנו מאשרים את התקציב המוצע לשנת 2026, כולל תקציב תקן כוח אדם שהוצג. בספר. מי בעד? נמנעים? נגד? תודה, עבר פה אחד. תודה רבה.

החלטה: המליאה מאשרת את תקציב 2026 עפ"י ספר התקציב שהוצג במליאה
אושר - פה אחד

דרור דותן: 2 דברים פורמליים קצרים. אה סליחה, האצלת סמכויות.

אלירם אזולאי: אנחנו מצביעים על האצלת סמכויות. האם יש מישהו? האצלת סמכויות, מי בעד? נגד? נמנעים? תודה, עבר פה אחד.

החלטה: המליאה מאשרת את מסמך האצלת הסמכויות
אושר - פה אחד

דרור דותן: טוב, סיימנו את המליאה שלא מן המניין לאישור התקציב. אני מבקש לפתוח את מליאה 9-25 שבה אנחנו נעבור על שני דברים. טכניים ולאחר מכן יש את הצגת תוכנית הר חברון 2048 על ידי רון שכנר והדיון על הישיבה התיכונית. שני העניינים הטכניים, הראשון הוא כמובן אישור פרוטוקול מליאה, מה?

אלינור נחום: אישור פרוטוקול 26?

דרור דותן: לא, הוא עדיין לא הראשון של 26, זה יהיה לכם עוד שבועיים בערך לדעת. אישור, אישור פרוטוקול מהמליאה הקודמת. דרך אגב, הייתה שם תקלה. אני מודה למי שעובר על הפרוטוקול וראה את התקלה ותיקן. לא, הפעם לא קובי. הפעם קריאה בכתב, לא ב-AI, לדעת. אז אני מבקש לאשר את הפרוטוקול הקודם. האם יש מתנגדים? את הפרוטוקול. נמנעים? עבר פה אחד.

החלטה: אישור פרוטוקול מליאה 8-25
אושר – פה אחד

אליזבט אזולאי: הנושא השני, ובכל זאת אני אקרא לגבי קרן עודפים, אנחנו צריכים להצביע על זה, על קרן עודפים בנפרד? כן. טוב, אז אנחנו מצביעים רגע על קרן עודפים. כן, כן. על קרן עודפים שבזרת השם, אולי, בעזרת השם, אם תהיה לנו ברכה יפה ויהיו יתרות מ-25, אנחנו מקבלים החלטה להעביר את זה לקרן עודפים. האם יש מתנגדים? נמנעים? תודה, עבר פה אחד.

החלטה: המליאה מאשרת במידה ויהיו עודפים בביצוע 2025 היתרה תועבר לקרן עודפים
אושר – פה אחד

דרור דותן: טוב, הדבר הנוסף שרצינו להעלות זה ביקשנו להעלות תב"רים חגיגיים. אומנם יש כאן שניים שהם כן הלוואת פיתוח, מיד נגדיל. יש פה שניים, את יכולה להגדיל?

דרור דותן: זה גם לא יותר מדי מורכב. יש כאן שתיים שהן הלוואות פיתוח שנוגעות, אחת לחובה שיש לנו בעקבות תרגיל אש שנעשה בסנסנה, שאנחנו צריכים להשקיע שמה במערכות גילוי אש בבית ספר תמרים. אנחנו עובדים מול משרד החינוך לקבל את הכסף, אבל כיוון שאין לנו זמן בנושא כזה של בטיחות ואנחנו רוצים לעשות את זה, אני מביא את זה כרגע כהלוואת פיתוח, ככל ויהיה כסף כמובן שאנחנו נעדכן את התב"ר, ככל שיהיה כסף ממקור חיצוני. השני זה הצטיידות למית"ר שקראתם עליו גם בתוכניות העבודה של הרווחה. גם פה ההצטיידות היא בעיקר קודם כל גדר חיצונית שאנחנו מחויבים כדי שנוכל להתחיל להפעיל את זה והצטיידות בסיסית. גם פה בעזרת השם כבר קיבלנו איזשהו אישור ראשוני ממשרד הרווחה לקבל עוד כסף להצטיידות עתידית, אבל את 150,000 שקל האלה, כדי שנוכל להטמיע ראשוני, אנחנו מבקשים לאשר להלוואת פיתוח.

מלבד זה, יש כאן גם אישור על בית כנסת בסנסנה שקיבלנו מהמשרד לשירותי דת, מיליון שקל, התקציב שלהם לבתי כנסת עלה. ברוך השם, בצורה משמעותית.

קובי בן גרא: הפעם זה בשקט

דרור דותן: להחזיר ולשכנע. ויש לנו כאן, שימו לב, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 7 פרויקטים של סקר קו כחול ממשרד השיכון והבינוי. בסכומים שאני לא מכיר שנראו בשנה אחת בכלל ההתיישבות אז תראו את הסכומים שיש כאן.

אלירם אזולאי: אני רוצה רגע להסביר לכם את המהות של הדבר הזה. מעל סוף שנות ה-80, מה שנקרא, צוות פלי אלבק, שרוני שכנר יושב פה ועוד זוכר אותו, מעל, לא עשו סקרים כדי להכריז על אדמות מדינה חדשות. מה שאנחנו מאשרים היום הולך לתת לנו עוד סדר גודל של 6,500 דונם, אדמות שהן היום בכלל לא מוכרזות כאדמות מדינה, הן סקרים שנמצאים צמודים ליישובים. ובעזרת השם עליהם הולכים לעשות תהליך שיוכרוזו כאדמות מדינה שיגדילו את היישובים.

אורי הורוביץ: רגע, מה עם ה של תלם? הוא כבר מתקצב, מה שקורה עכשיו?

דרור דותן: מה שקורה עכשיו זה כבר משנה שעברה.

15

אורי הורוביץ: אז למה לא הגישו את מעלה חבר,

דרור דותן: צריך לראות אם זה לא בתקציב של שנה שעברה. זה בכל מקרה זה, חבר'ה, זה גם וגם מה שאנחנו מקבלים ממשרד השיכון.

אלירם אזולאי: אנחנו הגשנו על כל היישובים, משרד השיכון ומנהלת ההתיישבות

אורי הורוביץ: יכול להיות שהתשובה שלכם צריכה להיות אורי במעלה חבר אין סקר קרקעות

אלירם אזולאי: אני לא רוצה, אני אומר לך, אני לא יודע

אלקנה נוח: איפה הזה של מעון בסוף?

אלירם אזולאי: מעון לא קשור לזה, מעון מתקצב ישירות במנהל אזרחי. אז אני רוצה לדבר רגע. חברים, ורגע, ותכנון לאחר חברון, אתה רוצה להגיד על זה מילה?

אלקנה נוח: אני רוצה להגיד טעון זה היישוב היחיד בהר חברון שאין לו קו כחול בתוקף. היישוב היחיד בהר חברון שאין לו קו כחול. ובגלל זה, אי אפשר לבנות בו כרגע. בגלל זה אני מציע שתושבים יקבלו את זה.

אלירם אזולאי: אלקנה צודק וזה בעבודה, הקווים הכחולים זה עבודה של המנהל האזרחי הייתה עד לפני שנה. עברה לפני פחות משנה ואפשר לעשות את זה גם בזה. יאללה, תודה רבה. דבר נוסף שהוא באמת מהותי. חבריה, תנו שנייה לזה. דבר נוסף אחרון שהוא באמת מהותי. יש חמש רשויות שמאוד מאוד סובלות מנחל חברון שהוא הנחל הכי מזוהם במדינת ישראל. באר שבע, עומר, מיתר, בני שמעון והר חברון. אנחנו לחצנו מאוד מאוד חזק על רשות המים. כדי שיהיה פתרון מהמקור ולא רק מהסוף, מאיפה שהם התחילו לעשות את הפתרון ממיתר. באיזשהו שלב נמאס להם מאיתנו, והם אמרו לנו תקשיבו, קחו אתם את הכסף, תתכננו עבור כל הרשויות ובמקום שרשות המים תתכנן עבור מדינת ישראל את הפתרון, אתם תיקחו את הכסף ואתם תתכננו כי אתם, בעלי האינטרס הכי גדול ואתם תעשו את זה יותר מהר מאיתנו. ובעצם אנחנו היום מתכננים במקום רשות המים פרויקט לאומי. של צנרור כל נחל חברון כולל נקודות בדרך והמטרה זה שבעזרת השם כל הנחל הזה שהערכים מזהמים אותו, יהיה מצונרר ורוב היישובים של הר חברון ילכו אליו במערכת ביוב שבעצם תאפשר לנו כמעט בלי גבול לבנות. כי זה לא יהיה מט"שים קטנים שהמט"ש קורס והמט"ש נגמר והוא כבר לא מספיק לכמות יחידות דיור. זה יהיה צינור שמספיק כמעט עד בלי די והדבר הזה הוא באמת יהיה בעזרת השם בשורה גדולה. גם לעניין הזה, שמנו את רוני שכנר כפרויקטור ואנחנו מצביעים עכשיו על התב"רים האלה ואחר כך עוברים לנושא של תוכנית.

16 **אלקנה נוה:** אני כן אשמח רגע לבוא ולהגיד את הדברים כי היה פה קצת ציניות. צריך להבין, יש פה ישובים שכבר מתוכנן להם קו כחול שני ושלישי ומתקדמים לעוד אזורים סביבם והיישוב מעון באמת, אין לו קו כחול בתוקף והוא משום מה נקבע כחול בסטואציה הזאת. ובגלל זה אי אפשר לקדם שכונות, ואי אפשר לבנות, ותושבים שרוצים לבוא ולהרחיב את הבית באופן לקבל היתר בנייה, ואז אי אפשר לקחת משכנתא. זה באמת אירוע חמור. ועכשיו, להבהיר שינה מהאירוע הזה עד שזה ייפתר. אני אומר את זה אולי בכאב ואולי בחוצפה. בעיניי לפני שמקדמים את כל הקווים הכחולים האלה לשאר היישובים, צריך קודם כל לפתור את האירוע של מעון. כי לא הגיוני שיש פה יישוב,

דרור דותן: אחד לא תלוי בשני אבל.

אלקנה נוה: בסדר, אני רק אומר, יש פה אירוע שהוא סופר חמור, וזה מגה אירוע וחייבים לפתור אותו כמה שיותר מהר, בטח עם הדברים שאליירם אמר, שיכול להיות שהממשלה מתחלפת עוד מעט וזה.

אלירם אזולאי: אבל שנייה, שנייה, כיוון שאנחנו פה לא מכירים את הסוגייה, שנייה, ואתה מעלה פה משהו, שהוא נמצא בתוך עבודה מאוד אינטנסיבית במעורבות מאוד אינטנסיבית של המועצה

ושלי ושל מחלקת הנדסה ושל כולם ואין פה מישהו עד לסמוטריץ' שלא מכיר את הסיפור של קו כחול מעון, והוא נמצא כרגע בתוך הליך משפטי. כדי לגמור את הדבר הזה, וזה נמצא, לא, מה שאני רוצה להגיד זה שנמצא, זה נמצא בתוך תהליך, שכולם עושים את כל המאמצים כדי להאיץ אותו. ברור שזה, שנייה, שנייה, אלקנה, שנייה. ברור שזה לא קשור לתב"רים האלה ואנחנו לא מתנים אחד בשני, זה בכלל לא שאלה. אבל זה נכון שאנחנו צריכים לא לעזוב את הנושא הזה עד שהוא יפתר ובעזרת השם אנחנו לא עוזבים אותו ולא נעזוב אותו עד שהוא יפתר.

אלקנה נוה: מה שאני רוצה להגיד בסוף כל חודש מספרים שזה עוד חודש ועוד חודש. לא, הערב דוד קיבל את העדכון שזה יהיה עוד, בסוף ינואר יהיה עדכון מה קורה. אחרי שהוצג שבסוף 25 זה מסתיים. אני, אני רוצה להביא את הדברים על השולחן, שישמעו פה כולם את הסוגיה הזאת.

אלינור נחום: השאלה אלקנה, אם אתה יודע על משהו שאפשר לעשות מעבר למה שעושים?

אלקנה נוה: זה לא תלוי בי וגם זה לא תלוי בעיני באלירם. ברור לי שהוא על זה, ויש לנו על זה הרבה שיחות ולא רק הוא.

אלירם אזולאי: אנחנו קצרים בזמן, בואו נתקדם. יש לנו פה את הדיון על הישיבה ויש לנו, יאללה, קדימה חברה, אנחנו מצביעים על התב"רים. יש פה מישהו נגד? נמנע? תודה. אושר פה אחד.

17

החלטה: לאשר את רשימת התב"רים המצ"ב
אושר – פה אחד

מה עוד אנחנו צריכים לאשר? אה, רגע אני רוצה להזמין את רוני, בוא שב, רוני? אה, תוכנית 2048 דיברנו עליה ואנחנו רוצים רגע להציג גם את הרעיון המסדר שלה וגם את התהליך שקורה. למעשה, התוכנית הזאת היא תוכנית שזה אמורה לתת לנו את תכנית המתאר של הר חברון כשמדינת ישראל תהיה בת מאה, וזה בכל הרבדים. זה ברבדים של תשתיות, תחבורה, חשמל, מים, ביוב, תיירות, חקלאות, התיישבות, ישובים חדשים, ישובים עירוניים, הכל מהכל, יש צוות של 12 יועצים שעובדים על הנושא הזה מטעם משרד השיכון זה אחד מהתקציבים האכיפים שראינו פה. ורוני הוא הפרויקטור שלנו כדי לקדם את התוכנית הזאת וביקשתי ממנו לבוא למליאה ולתת סקירה לגבי התוכנית שהתחילה לפני מספר חודשים ומתקדמת.

רון שכנר: טוב, ערב טוב. נעשה ככה ב-12 דקות. לא, זה הרבה יותר מדי. לא תחשבו ש, קודם כל, אני מתרגש לשבת פה. אני 20 ו-1 תשע שנים, לא ישבתי על ישיבת מליאה לתקציב. אני חייב לומר ככה כצופה מן הצד, להביא, בבקשה, ככה תם המקרה. כן, זה טוב שתראו את זה. אפשר להגדיל את זה קצת! לא יודע, בסדר, בסדר. לא, לא, בסדר, תשלים. לא, לא, זהו, עזוב אותו. אז התרגשתי לשבת, רביתי נחת. להעביר תקציב ב-40 דקות,

ד"ר דותן: טוב אז עשינו על זה הרבה עבודה.

ד"ר שכנר: זה הפינאלה. אבל ממש מרגש לראות אתכם רובם יותר צעירים. מאיר, אז הרבה יישר כוח. תעשו ותצליחו, נעשה ונצליח. בעזרת השם. תודה רבה. נתבקשתי על ידי אלירס לפני כמה חודשים להיכנס להוביל, את עבודת תוכנית האב של המועצה. נעתרתי לבקשתו זו, ולפני שבוע גם קיבלתי על עצמי וחלק ממין העניין, קשור ולא קשור, ודאי קשור, אבל הפרויקט של נחל חברון, שאלירס דיבר עליו בקצרה כאן, אולי תהיה דקה אפשרות להרחיב על זה. שמתי לפניכם את המפה, כך נראית התמ"א של מדינת ישראל. זו אחת התמ"אות, כן, של ניודי שטחים. יש הרבה תמ"אות אבל זאת המסגרת שלהם ואתם יכולים לראות שיהודה ושומרון זה כתם לבן, טוב שלא כסף שחור, אבל זה כתם לבן, בתוך התמ"א של מדינת ישראל. זאת אומרת, יהודה ושומרון לא מחוברת סטטוטורית. לשום דבר שקשור למדינת ישראל. לא לתוכנית הכבישים, לא לייעודי השטחים, לא לתוכנית המים, לא לחשמל, לא לשום דבר. וכל מה שאנחנו עושים הוא בעצם תוכניות, מקומיות, אזוריות שלנו, באמת באמת הן בסוף מתחברות והדוגמה הכי טובה היא באמת זו של נחל חברון שדיבר עליה אלירס עכשיו, אז הביוב של, יש תוכנית אב לביוב במים במדינת ישראל. ויש עליה את כל תוכניות סילוק השפכים של המדינה. גם מה שלא קיים, אבל לפחות יודעים לאן זה הולך. ותוכניות רב שנתיות גם מתקצבים את זה. והנה נחל חברון, שמפנה שפכים של אוכלוסייה של כ-600-700,000 תושבים, תלוי איך סופרים, שאנחנו מתוכם, אנחנו תורמים הרבה. אנחנו קטנים בכמות, אבל רבים באיכות. בקיצור, זה סיפור. ואז מסתבר, לא רק שזה מזהם את ההקפיפר ובארות שוקת שמשקים ואת כל הנגב המזרחי מזדהמים ובאר שבע אוכלת אותה. מיתר, אני לא צריך לספר לכם, אתם עוברים במחסום ומריחים כמוני. בקיצור, יהודה ושומרון זה כתם לבן בתוך הסיפור. הרבה שנים נעשו מאמצים וזה, אבל זאת שאלה שהיא קודם כל מדינית, פוליטית. כי ברגע שמחברים את מדינת ישראל פורמלית לתוכנית, אז זו בעצם הכלת עירוניות. אז עכשיו לא משנה איך נקרא לזה. מה אומרת תוכנית האב בשנתיים האחרונות נעשתה עבודה גדולה. במימון משרד השיכון ובשותפות של משרד השיכון, חבל ירושלים. בעיקר מי שהוביל אותה זה זמביש, והעבודה נעשתה מתחת לרדאר, כי לא רצו שהעסק יתפרסם, כי מיד היו קופצים, אומרים רגע מחילים פה ריבונות. ולכן לגופו של עניין התוכנית הזאת עבדה בשקט והיא ממש עכשיו בשלבי סיום. תוכנית אב לכל יהודה ושומרון. מתוך התוכנית הזאת ובהר חברון, התקדמה היוזמה לעשות תוכנית אב למועצה, כך שזה ממש התלבש כמו כפפה ליד, שעם סיום תוכנית האב על כל יהודה ושומרון, אנחנו כבר מיד מוכנים לעשות את התוכנית ולגזור ממנה את התוכנית של הר חברון. ואכן משרד השיכון אישר את העניין הזה והר חברון היא המועצה הראשונה. ביהודה ושומרון שבעצם התחלנו את העבודה וגוזרת את החלק שלה מתוך התוכנית הגדולה. לצורך העניין עכשיו צריך להבין את החשיבות של העניין. תראו, שאמנם זאת לא תוכנית סטטוטורית, היא תוכנית אב, אין לה סטטוס מהסיבות שאמרת, מכל זה, אין לה תמ"א, היא לא תמ"א.

היא תוכנית מנחה. תוכנית אב היא תוכנית מנחה, מה פירוש תוכנית מנחה? שהיא בעצם מחייבת את כל משרדי הממשלה. חתום עליה משרד השיכון. זה לא שאלירם לקח עכשיו איזה מתכנן שלו. שיהיה מתכנן הטוב ביותר במזרח התיכון ויעשה תוכנית, היא לא מחייבת אף אחד. וכשאתה בא לרשות המים ואומר, אני מבקש לגזור את אספקת המים ל-20 שנה הקרובות, אז הוא יאמר לך מי אמר? ומאיפה? בסדר, אז עשית תוכנית. התוכנית הזאת היא תוכנית שיש לה משמעות. היא תוכנית מנחה וזאת החשיבות הגדולה שלה. אז ישנם דברים ש, אנחנו מעכבים או מעוכבים מלפתח את היישובים. אלקנה דיבר על קו כחול, אז זה דבר שהוא בידי אדם. זה לא משהו שעכשיו טראמפ אמר רגע עצור. היו ימים כאלה. היו ימים שטראפ אמר אסור, לא טראפ, אבל קודמיו. אם אין קו כחול אז אי אפשר לעשות אם אין פתרון לסילוק שפכים ליישוב שמסוגל עכשיו לקלוט עוד 50 או 100 יחידות דיור חדשות ליישוב, התוכנית לא תאושר. אם אנחנו לא מקדמים תוכניות של תשתיות קדימה, אז כשמגיעים לזמן האמת ויש יום ואפשר לבנות וזה, אי אפשר לבנות. ולכן זאת החשיבות של התוכנית. ובתוכנית הזאת, ישנו צוות של, ישנה חברה ראשית בחברה בהנהלתו של פרופסור יגאל סמיר שמתכנן ערים ידוע וגדול. הוא זה, הצוות בסיסו זה אותו צוות שעשה את תכנית האב של יו"ש, ויש בזה חשיבות מאוד גדולה כי הם כבר בתוך העניין, הם בתוך החומרים, הם בתוך הראש. יש צוות על ידו, צוות של למעלה מ-15 מתכננים בתחומים השונים והתוכנית הזאת תתייחס לכבישים, וחשמל, ומים, ותקשורת, לתיירות וחקלאות ולתכנון ערים. זאת אומרת, הרחבת יישובים והקמת יישובים חדשים. אני רוצה לומר מילה אחת בהקשר של היישובים כי אנחנו ניפגש. מה התוכנית הזאת תאמר? התוכנית הזאת בעצם תשים על המפה, שהבסיס של התוכנית זה אדמות המדינה הקיימות, אדמות הסקר, שהם עדיין לא אדמות מדינה, אבל כמו שראינו כבר מתחילה העבודה, לא רוצה להרחיב את הדיבור עכשיו על סיפור אדמות המדינה, אבל זה הבסיס העיקרי. ועל הבסיס הזה אנחנו עכשיו, יש לנו פוטנציאל גדול, אולי הכי גדול ביהודה ושומרון, של אדמות שאפשר עליהן לתכנן ולפתח. זאת אומרת שהם שטחי C והם בידינו. ומה שזה אומר, שעכשיו התוכנית הזאת תמפה את השטח כולו. איפה, איך היישובים יהיו, איך הם יגדלו, לכמה הם יגדלו, איפה יקומו יישובים חדשים. ישנה שאלה מאוד מרכזית על הפרק, האם להקים עיר חדשה בתוך תחומי המועצה. ויש היתכנות, יש פוטנציאל. יש איפה, חוות חקלאיות, זאת אומרת, תהיה פה פסיפס של יישובים גדולים, יישובים יותר קטנים, חוות חקלאיות, שטחים חקלאיים, שבסך הכל נרצה לראות את כל החברון מרושתת בהתיישובות, כולל יעד אוכלוסייה שאנחנו מגדירים שאנחנו רוצים לראות בעוד 40 שנה, תג מחיר, תראו, לצורך העניין הזה אנחנו נגיע ליישובים, יהיו שאלות. כבודת משקל. יש שאלות כבודת משקל. לדוגמה, עם יישוב שיש לו, קו כחול, לא מעון במקרה הזה, אבל אני מקווה שמעון בקרוב, ניקח את בית יתיר אז יש לו קו כחול של 3,000 דונם, קרקע כחול של בית יתיר. התב"ע היא על 450 דונם. בסדר, אז יש לנו חובה להרחיב על זה, אבל עכשיו, היישוב בית יתיר ישאל שאלה מאוד חשובה.

האם הוא רוצה לגדול, להיות יישוב שמנצל את כל 3,000 הדונם ואז הוא יהיה יישוב של 10,000 נפש, או שהוא רוצה להישאר יישוב כפרי, קטן, לא יהיה חמים ונעים של 500, 600 וכל תשובה תהיה לגיטימית, אלא שאולי יכול מצד אחד להחליף 3,000 דונם ולהגיד אני נשאר, כ-500-400 נפש. כי אז אפשר יהיה לבוא ולומר, אוקיי, אז בוא נגדיל את תחום היישוב, בית יתיר, ולידו יקום יישוב נוסף, יישוב גדול. זאת אומרת, אלה שאלות שאנחנו בסוף נגיע אליהן. יש יישובים, קיבלו החלטה שהם רוצים להיות יישובים מאוד גדולים וזה בסדר, אני לא יודע אם הם מבינים את המשמעויות של מה שהם החליטו. ונצטרך להגיע ולבדוק ולשבת ולדון ולעיין בעניין הזה. אבל בסוף, אלה שאלות שאנחנו נגיע אליהן. מה השילוב שבין תירות לבין יישובים. מה השילוב של אזורי תעשייה לבין זה. האם בכל מקום אנחנו רוצים בנייה רוויה או אנחנו רוצים בנייה יותר פתוחה. האם יש שטחים פתוחים שאנחנו רוצים להשאיר אותם לשמורות טבע, שטחים פתוחים, שטחים תירותיים, או שאנחנו רוצים גם שם, יש פה שאלות מאוד מהותיות. שהתוכנית הזאת, בעצם העבודה הזאת, תיכנס לעומק, תצלול ותיתן בעזרת השם גם את הפתרונות. מזה ייגזרו כמובן כל ענייני התשתיות. כבישים. יש לנו היום שני כבישי אורך ראשיים. שאתם מכירים אותם, עם שני כבישי רוחב אפשר לומר. אנחנו צריכים פה לפחות עוד שניים שלושה כבישי רוחב, אולי עוד כביש אורך אחד, מרכזי, אני סתם לצורך הדוגמה, נותן כביש מספר 80, מי שמכיר, מי שרץ, מתל ארד, תל קריות, רץ במדבר מתחת לאום דארג' ויוצא בסוף לבקעת אורקאניה ממוסא ומתחבר לכביש 1 ולירושלים.

אורי הורוביץ: כל היסטוריה.

רון שכנר: בבקשה?

אורי הורוביץ: יש כבר כביש כזה.

רון שכנר: הוא קיים.

אורי הורוביץ: לא אנחנו סללנו.

רון שכנר: צריך קצת לשכלל אותו.

דרור דותן: גם מדברים עליו כבר כביש 8, לא 80.

רון שכנר: טוב, טוב. בוא נגיד, בקיצור, אני מביא אותו כדוגמה, זאת מהפכה. מה שיקדם אותו בעיקר, זה אם יהיה שדה תעופה בינלאומי בנבטים, כן או לא. יש פה התרחשות אזוריות שלא תלויות בנו, אבל יש להן השפעה. מאוד כבדת משקל עלינו. זהו, זה בכמה מילים. לסיפור הזה אנחנו נכנסים. אנחנו מעריכים של סדר גודל של שנה וחצי, שנתיים, להגיע,

כי בסוף נשים טיטות על השולחן, נצטרך להתלבט, ההתלבטות עם היישובים, התלבטות בין האלטרנטיבות, להגיע לאיזה שהם מסקנות. בסוף תוכנית שתחתם וכמו שאמרתי, היא תהיה תוכנית מחייבת. תוכנית מנחה. גם אם היא לא סטטוטורית. זהו. אז עד כאן. על הקו הירוק, תראו, במסגרת הסיפור הזה, תראו, קורים כמה דברים במרחב שלנו. עכשיו צריך להבין שתוכנית כזאת היא גם מתייחסת לשכנים, לא רק לנו. אנחנו לא חיים פה לבד. אז קודם כל יש לנו פה איזה 600 אלף ערבים שחיים בתוכנו. איך אנחנו מתייחסים לסיכון נחל חברון לדוגמה מסוימת, של תשתית מאוד מרכזית ומשמעותית שבסוף שותפים לה גם שכנינו הערבים, לא נכנס פה לבעיות המימון כי הם צריכים לממן את העיקר ואנחנו את הזה, ויש דרכים איך לממן את זה, בעיקר מתקציבי קיזוז המפעלים שמדינת ישראל גובה להם. עבורם. אבל גם הסיפור של השכנים מסביבנו. בבקעת ערס הולכים להתרחש דברים מאוד משמעותיים. בשנה שנתיים הקרובות, תוכנית שכבר קיימת 20 שנה. הקמה של ארבעה חמישה יישובים חדשים, שלושה מתוכם בשנה הקרובה, בעזרת השם יעלו לקרקע. כל המרחב שבקעת ערד, מרחב המחיה שלנו, הגד"ש של הר חברון נמצא שם, וההתיישבות הזאת היא התיישבות שבסוף אין ספק שהעורף, האמיתי שלה זה הר חברון, מה שאומר שבעצם הקו הירוק מטשטש. זאת סוגיה שאנחנו כבר נדרשנו אליה, לפני שמונה שנים הייתי מעורב בכובע אחר שלי, שעסקתי בהקמת היישוב חירן, אבל הוא היה קשור גם למועצה. בנוגע להר חברון, לגבי היישוב לבנה, היישוב לבנה חלקו,

נעמה פוליאקוב: כשנתי הזיזו את הקו, יש חלקים שנכנסו.

21

רון שכנר: כן, אבל את הקו אי אפשר להזיז ככה. אפשר לבטל אותו. אי אפשר להזיז אותו ולבנה חלק מהבתים נמצאים בתוך יהודה ושומרון וחלק מדרום, בתחומי מדינת ישראל הריבונית. דבר שיוצר בעיה מאוד קשה, בעיות קשות, לא ניכנס כרגע לעומק, סוגיה שעד היום לא הכריעו בה. לא הכריעו והשאירו אותה תלויה באוויר. אבל ביטול הקו הירוק, ומועצה אזורית הר חברון שבעצם, יושבת גם כאן וגם כאן, זה כמובן נוגע לבעיה המדינית של ביטול הקו הירוק וזו הבעיה העיקרית. יש פה בעיה משפטית בדין הבינלאומי, אבל אנחנו גם עם זה מתעסקים במסגרת התוכנית הזאת עם ה, עם העיניים והלב, גם על זה. באופן טבעי מועצה אזורית הר חברון הייתה צריכה להגיע עד כביש 31, כביש ערד, צומת שוקת. כולל חירן, דרור, היישוב החדש, כולל היישובים בבקעת ערד וכל מה שבדרך. מסיבות שאנחנו מכירים אותן, אנחנו עם קו שמפריע לנו באמצע, אבל גם זו סוגיה שאנחנו ניכנס ונבדוק אותה לעומק. עד כאן

אלירם אזולאי: תודה לרונן. יהיו לנו עוד הליכים של שיתוף ציבור, שהראשון שבהם, יותר נכון שיתוף יישובים, במהלך החודשיים הבאים עוד כחודשיים, אנחנו מתכננים להביא את הטיטות הראשוניות של כל העבודה של המתכננים ליום שבו אנחנו מזמינים את כל הנהגות היישובים, החל מבעלי התפקידים ביישובים, מזכיר, רכזת קהילה, כל בעלי התפקידים, חבר המליאה, מזכירות, ועדות תכנון.

כאשר המטרה היא להציג להם את טיוטת התוכנית, לקבל התייחסויות ראשוניות מהישובים וגם להושיב אותם ביחד בחשיבה על אשכולות יישובים. זאת אומרת, יישובים שנמצאים סמוכים אחד לשני. ישבו ויתכננו ביחד עם המתכננים ויקבלו כל מיני התייחסויות והיום הזה יהיה יום מאוד מאוד משמעותי גם עבורנו וגם עבור המתכננים. כדי להמשיך את העבודה הזאת בצורה שהיא יותר מדויקת לאיך שהישובים רואים את ההתייחסות לתכנון הזה. אז תודה רוני ובעזרת השם אנחנו עוד נידרש. תודה רבה רוני.

רון שכנר: עוד מילה אחת אבל רעות מזכירה לי, מאוד מאוד חשוב לנו כדי להתקדם בעבודה, הישובים קיבלו עבודת מיפוי, זה טפסים של מיפוי, שאלות מאוד חשובות, כי החומרים של התשובות שלכם בשאלות האלה, חשובות לנו לצורך ההתייחסות לתכנון. לא כל היישובים שלחו. אז אני לא רוצה לנקוב בשמות, אבל אני מבקש מכם כנציגי המליאה, אתם חוזרים, תשאלו את רעות מי כן ומי לא, ומי שלא, אני מאוד מאוד מבקש שיישוב שלא שם, לעשות כל מאמץ עד יום ראשון לשלוח לרעות את דפי המשוב. כרמל שלחו למיטב ידיעתי. כן, בקיצור, אני מאוד מבקש שאחרי זה תבדקו את זה. יישוב שלא שלח, לדאוג שישלחו לנו, זה מעכב אותנו בעבודה.

אלירם אזולאי: תודה רבה. תודה חברים, אנחנו עוברים עכשיו לנושא של הדיון הפתוח בנושא הישיבה התיכנית ועושים את זה למטה כיוון שיש לנו הרבה תושבים שמגיעים ורוצים להיות שותפים לדיון. אז אנחנו, ארגנו לנו למטה באולם. אנחנו נעבור לשם.

22

דרור דותן: אנחנו נתחיל שם, לא, לא חוזרים לפה. אנחנו שם, נתחיל ב-15:20 כדי שמי שצריך עוד לעבור רגע בשירותים, 15:20 אנחנו נתחיל את הדיון באולם הכינוסים שנמצא קומה אחת מתחת.

אלירם אזולאי: ערב טוב לכולם, הישיבה תתנהל בצורה הבאה. אני אציג בצורה קצרה את תמצית הדיון והנושא. ואחר כך אנחנו נפתח את זה להתייחסויות, קודם כל של חברי מליאה ואחר כך של מי שלא חבר מליאה.

אורי הורוביץ: מבחינתי אולי שווה רק לעשות צוות של כל האורחים

אלירם אזולאי: בבקשה, אתם רוצים לעשות סבב.

אורי הורוביץ: אתה רוצה להציג את עצמך? אתה נציג ההורים, אתה נציג ועדת היגוי.

מיכאל הראל: שלום לכולם, ברוכים הבאים למליאה. שמחים סוף סוף לראות פה את אורי הורוביץ ממש שמחים להיות לכבודך

אלירס אזולאי: ועכשיו אתם מבינים כמה כיף לנו במליאה. אתם יודעים מה, בואו נעשה איזשהו סבב קצר ואז נתחיל. דוד, בכבוד.

דוד סעייד: אהלן, ערב טוב, דוד סעייד, רמ"ט ראש המועצה.

עוז הורוביץ: עוז הורוביץ רמ"ט, אני גם רמ"ט בעבודה שלי, משקיף של עשהאל

יפעת סולומון: ערב טוב, אני יפעת מנהלת מחלקת חינוך

אבנר חדד: אבנר חדד חבר מליאה משמעה

נעמה פוליאקוב: נעמה פוליאקוב חברת מליאה מליבנה

אור מעוז: יו"ר ועד הורים של חטיבת סוסיא

הילה שטרית: הילה שטרית ועד הורים דביר ואור עתניאל מטנא

שרי שומרון: אני שרי שומרון גם מטנא ועדת היגוי ומנהלת חינוך

יוסף בר חי: יוסף בר חי נציג מליאה של סוסיא

מיכאל הראל: מיקי הראל נציג מליאה תלם

אלי שפר: אלי שפר

טל רחמני: טל דוברת המועצה

רעות מעודה: רעות מנהלת אגף ישובים

אלירס אזולאי: רויטל שארגנה את כל הערב הזה והמליאה והזדמנות להגיד לה תודה רבה.

אפרת דהן: אפרת דהן, מעתניאל יושבת ראש ועד ההורים של דביר.

שולמית זלצר: אני שולמית זלצר מסוסיא ואני יושבת ראש ועד ההורים של האולפנה האזורית.

רוני: אני רוני מסוסיא, אני אמא של תלמיד מהישיבה

שיראל הגר: אמא של תלמיד

עמרם: עמרם, אבא של תלמיד.

רחמים: אבא של תלמיד

ישראל מלמד: ישראל מלמד מאור עתניאל, מעמותת אור עתניאל

spk: אבא של תלמיד מיתיר

spk: אמא של תלמיד

ידידה מלמד: ידידה מלמד נציג מליאה בית חג"י

אהרון מלכה: ארה"ה מלכה ועדת חינוך של המועצה וועדת היגוי

מאיר כהן: מאיר נציג מליאה כרמל

אלקנה נווה: אלקנה נווה נציג מליאה מעון

אלינור נחום: אלינור נחום נציגת מליאה עתניאל

קובי בן גרא: קובי בן גרא נציג מליאה בית יתיר.

אורי הורוביץ: אורי הורוביץ נציג מלא מעלה חבר

אלעזר כהן: אלעזר כהן נציג מליאה של טנא עומרים

ניר בלושטיין: ניר בלושטיין נציג מליאה מטעם סנסנה

אלירם אזולאי: אז אני רוצה להגדיר את המטרה של הערב הזה ושל הדיון הזה. המטרה שלשמה התכנסנו הוא דיון רחב בנושא הישיבה התיכונית האזורית. במליאה הקודמת הנושא עלה ועלו הרבה מאוד שאלות, לקחנו את השאלות האלה, עשינו שיעורי בית ולמעשה הדיון הזה בא לתת גם מענה על שאלות שעלו. ומבחינתי המטרה המרכזית של הערב הזה היא לצאת מכאן עם הסכמה רחבה, בסופו של דבר, הישיבה התיכונית האזורית שהיא יעד ששמנו ואנחנו הולכים להקים בעזרת השם בתשפ"ז, היא תקום בעזרת השם והיא יכולה לקום ללא קשר לשאלת ההרשאה התקציבית שיש לאור עתניאל לבנות את הישיבה שם שניתנה כבר ב-2018. ההחלטה הזאת ניתנה כבר אז ולמעשה אנחנו יוצאים למהלך שהוא מהלך גדול עבור תושבי הר חברון והקמת הישיבה התיכונית האקסטרניט, יש לו משמעויות כלכליות כבדות, ויש לו גם משמעויות גם ארגוניות ותפעוליות שלנו כמועצה.

כיוון שזה מוסד שאנחנו הולכים לקיים כשיבה תיכונית אקסטרנית. פחות או יותר כמו שאתם מכירים את האולפנה, היום שנותנת מענה לרוב תושבי הר חברון והמטרה זה שבסופו של דבר יהיה לנו גם וגם, לא או או. אלא שבאמת כולם ישמחו במהלך הזה. בסוף אנחנו כמועצה, אנחנו כתברי מליאה, אני כיושב ראש המועצה, המטרה שלי היא לתת מענה לחינוך לכולם, לא אחד על חשבון השני ואנחנו רוצים שכולם ישמחו במהלך הזה. בסופו של דבר הערכים המרכזיים שעליהם אנחנו מגדלים את הילדים שלנו כאן בהר חברון, צריכים לבוא לידי ביטוי גם בהחלטות קשות כמו אלה. האחדות, הפשטות, העין הטובה, טוב הלב. בסופו של דבר אנחנו מדברים פה על כסף, ועל הרשאה תקציבית שזה היה הנושא שפתח את הדיון הזה במליאה הקודמת, והבקשה לפתוח את הדיון הזה. ואני אומר לכם רגע, מה שנקרא אני מתחיל מהסוף, אנחנו גם נעבור על הדברים שקצת, על שאלות והנושאים שעלו בדיון מליאה הקודם. בסופו של דבר, האחריות התקציבית, להביא את התקציב הזה לבינו של הישיבה התיכונית, הוא בראש ובראשונה עליי ואני לוקח את האחריות הזאת, זאת אחריות כבדה, היא לא פשוטה, אבל אני יודע שבסופו של דבר החינוך שלנו כשאנחנו עושים אותו בתוך הבית אנחנו משקיעים בזה את מיטב כספנו. ואת אותו דבר אנחנו עושים כאן במועצה ולכן המטרה שלי היא שנצא מכאן עם הסכמה רחבה, עם כבוד הדדי, עם עין טובה ועם הבנה שבאמת באמת אפשר לעשות את זה גם וגם וזה לא או או אחד על חשבון השני. אני רוצה ברשותכם מאוד מאוד בקצרה לעבור על הנושאים שעלו במליאה הקודמת כיוון שעלו הרבה שאלות. אני לקחתי אותם לעשות שיעורי בית ואמרתי שאני אעלה את השאלות האלה במהלך המליאה הזאת ויצטרפו פה עוד חברים ותושבים נוספים. אז אנחנו נעשה את זה בקצרה כיוון שאני, מעריך שכל מי שמגיע לפה מגיע עם איזשהו ידע לגבי הישיבה התיכונית האזורית ואחר כך גם ניתן את ההתייחסויות כמו שאמרתי לחברי המליאה ואחר כך גם לתושבים ולנציגים הנוספים שהגיעו כאן. אז למעשה ההחלטה הזאת על הקמת הישיבה התיכונית האזורית התחילה פחות או יותר להתגלגל לפני כשנה וחצי. הייתה לנו התלבטות גדולה האם לעשות אותה בתשפ"ו או בתשפ"ז, עשינו עבודה מקצועית. אני ברשותכם מקצר, הקמנו ועדת היגוי, ועדת חינוך דנה בזה, היו הרבה מאוד דיונים מקצועיים ולמעשה במהלך הדרך גם בחרנו ראש ישיבה שזה הרב יאיר רוזנברג, אנחנו נמצאים עכשיו בתוך הליך של מכרז רשת, המכרז באוויר, יש לו מעט רשתות שמתעניינות ופונות ומעוניינות להפעיל ולהיות חלק מההקמה איתנו בישיבה הזאת. ולמעשה ההחלטה היא להקים את הישיבה התיכונית האזורית כאן במיתרים. זאת לא הייתה ההחלטה המקורית. ההחלטה המקורית דיברה על הקמת ישיבה תיכונית אזורית, בעתניאל, בתוך אור עתניאל. אני חשבתי שניתן לחבר בין הדברים. עשיתי מאמצים מאוד מאוד גדולים. בסופו של דבר יש פה שתי הוויות שהן שונות, אחת היא פנימיתית והשנייה היא אקסטרנית. ולמעשה גם ועדת ההיגוי, גם ועדת חינוך, גם ראש הישיבה המליצו שהדבר הזה יהיה בנפרד ולכן, למרות שאני אומר לכם ברמה האישית מאוד מאוד רציתי שזה יהיה ביחד, זה לא עובד ולכן אנחנו רוצים להקים את זה במיתרים גם וגם. גם במיתרים יש לנו את המסוף תחבורה כאן. יש לנו כאן את אולם הספורט, שהם יוכלו ליהנות ממנו.

אלי שפר: לא לא לא

אלירם אזולאי: יש לנו פה מיקום מרכזי וכן, כן. ואני רוצה ברשותכם לעבור על השאלות המרכזיות שעלו בישיבה הקודמת. אז לגבי מיקום הישיבה, עלתה שאלה למה להעביר את הקמת הישיבה לאזור המועצה במיתרים. אז כמו שאמרתי לכם, ועדת ההיגוי וועדת חינוך המליצו שזה יעבור למקום ניטרלי, שזה לא יהיה בתוך יישוב כדי לאפשר זהות עצמאית וברורה. מנהלת האולפנה דיברה על זה הרבה על, כמה זה שהן באשתמוע זה משמעותי להן שבנות מכל הר מרגישות בבית שם, ולכן ההמלצה הייתה כאן להקים את זה במיתרים. ולמעשה יהיה בית ספר יסודי ויהיה בית ספר שהוא ישיבה תיכונית על אזורית שתהיה כאן וההרגשה תהיה שזה שייך לכולם. זה כמובן יאפשר להם גם להשתמש בתשתיות הקיימות כאן. אנחנו מתכננים כאן בעזרת השם גם להקים מרכז נוער שייתן פה פעילות בלתי פורמלית אחרי צהריים, וזה יתחבר גם לזה. אז זה בנושא של המיקום. מדוע לא להקים קרית חינוך במיתרים? קרית חינוך הכוונה היא כל, כמו שאתם מכירים אולי בגוש עציון, את הגבעה הצהובה. יש פה את כל הזה. אז למעשה, המדיניות העקרונית שהובלתי בתחילת הדרך הייתה להקים את המוסדות חינוך בתוך היישובים. מתוך מטרה שמוסד חינוכי שנוסף ליישוב הוא גם עוגן קליטה, גם עוגן תעסוקה, גם מאפשר שימוש של הקהילה בתשתיות. ובסופו של דבר מייצר עוד איזה עוגן חיים ליישוב. זה נכון ונשאר ברמה היסודית. גיליתי שהדבר הזה לאור כל מה שדיברנו גם עם האולפנה וגם עם ועדת ההיגוי, שבנושא של העל יסודי, זה קצת שונה מהיסודי מבחינת ההרגשה של הילדים. הזהות שלהם היא ממקום שיכול להיות באמת שכולם ירגישו בו בבית ולכן את הנושא של הישיבה התיכונית האזורית אנחנו רוצים להקים פה, אבל עדיין בגלל הריחוק הגאוגרפי שלנו של היישובים אחד מהשני, את בתי הספר היסודיים אנחנו מקימים בעזרת השם בתוך היישובים. האם שינוי המיקום פוגע בבית ספר סוסיה ומה הסיבה לשינוי? אז כמו שאמרתי השינוי בעצם של העברת החטיבה מסוסיה למיתרים נועד לשרת את הצלחת הישיבה. כיוון שבתוך סוסיה זה צמוד לבית ספר יסודי, זה מקשה עליהם לייצר זהות עצמאית של חברה בוגרים, ישיבה תיכונית, זה נראה צמוד לבית ספר כאילו אתה בית ספר של אי עד יב'. ולכן זה היטיב בישיבה החדשה וגם היום הישיבה החטיבה בסוסיה מתנהלת בנפרד, יש לה מנהל נפרד וצוות נפרד מבית הספר היסודי. מדוע נדרש פתרון ביניים של מבנים זמניים כבר עכשיו? אז אנחנו רוצים להקים את הישיבה עכשיו, לא לחכות לבינוי הקבע שייקח כמה שנים במקרה הטוב, ולכן אנחנו רוצים לשים רגל בקרקע. במדינת ישראל זה עובד בצורה שאתה קובע עובדות כמו בהרבה דברים שאנחנו עושים בהתיישבות. אחר כך מצטרפים לזה המדינה ומשרד החינוך וכל השאר והתקציבים, ולכן אנחנו רוצים לשים רגל בקרקע להגיד אנחנו כאן, התחלנו ומפה להמשיך. מה מצב הקרקע והאישורים בעתניאל? בעתניאל למעשה קיים לנו גם חוזה חכירה מול המינהל האזרחי על השטח. יש לנו מסמכי קרקע שמאשרים מול משרד החינוך. ויש לנו בעצם את כל התשתית שמאפשרת ביצוע מיידי.

מה הערך של בינוי באור עתניאל? אז אני רוצה להגיד לגבי הדבר הזה, כיוון שאפשר להגיד שהדיון הזה נולד מהסיפור של ההרשאה התקציבית לאור עתניאל. הישיבה באור עתניאל קיימת כבר 20 שנה ולמעשה מ-2018 היא קיבלה תב"ר לבינוי של הישיבה התיכונית האזורית הפנימיתית, ככה היא מוגדרת במשרד החינוך, ולכן משרד החינוך גם נתן לה את ההרשאה התקציבית לבנות את זה. הבינוי באור עתניאל כולל גם את הבינוי עבור תלמידי החטיבה. יש לנו שם כ-80 תלמידי חטיבה. ואנחנו מאמינים שכרגע גם אור עתניאל עושים איזשהו מהלך בתוך הישיבה. נכנס ראש ישיבה חדש. אני לא יודע בדיוק מה יהיה הביטוי של זה, אבל אני מעריך שרוח חדשה וראש חדש בדרך כלל גם מביא איתו דרך חדשה ואני מקווה שהמענה שאור עתניאל נותנים היום יהיה מענה משופר לתושבי הר חברון שרוצים מענה פנימייתי. וצריך גם לציין שההרשאה הזאת לא מחייבת אותנו כמועצה במצינוג. זאת אומרת, את המצינוג לבינוי, תביא העמותה שזה יתרון מאוד גדול, אנחנו בכל בתי הספר שאנחנו בונים, מה שנקרא שלנו מקצה לקצה, אנחנו בדרך כלל נדרשים להביא את המצינוג, בבית ספר זה יכול להגיע. בין 30-50 אחוז, תלוי כמה רוצים לבנות ולהוסיף על מה שמשרד החינוך נותן. האם יש תחרות בין אור עתניאל לישיבה התיכונית האזורית? אז לא תהיה בהכרח תחרות ישירה משום שמדובר בקהלי יעד שונים. ישיבה אחת היא פנימייתית, ישיבה שנייה היא אקסטרנית, גם מבחינת המאפיינים של התלמידים. ובסופו של דבר אני מאמין שגיוון בחינוך ייתן תחרות שהיא תחרות בריאה כזו שפותרים שתאפשר לתלמידים לבחור האם הם רוצים ללמוד פה או רוצים ללמוד שם. המטרה היא לא תחרות עסקית כדי לדרוס אחד את השני, אלא תחרות חינוכית כדי לייצר באמת מגוון פה בהר. מה התפיסה לגבי מיקום מוסדות על יסודיים? האם בתוך היישובים או מיקום מרכזי? דיברתי על זה קצת קודם לגבי הסיפור של יסודי ועל יסודי. אז למעשה השינוי מהעיקרון הזה הוא פה באמת כדי לחזק את הישיבה החדשה בצעדים הראשונים שלה. למה לא להישאר בסוסיה עד בינוי הקבע, אז למעשה המשך הפעילות בסוסיה לא יאתגר את צמיחת המוסד ל-ט' והלאה. לייצר איזושהי תפיסה והרגשה של המשך היסודי ויש חשיבות של חיבור של הישיבה התיכונית לא לבית ספר יסודי. בנוסף, הבינוי הזמני שאנחנו עושים כאן במיתרים, ימשיך לשרת אותנו גם אחרי בינוי הקבע. המטרה היא לא לבנות ולהרוס ולבנות במקומו קבע. אלא לתכנן את זה מראש בצורה שהבינוי הזמני גם ישרת אותנו בקבע ויאפשר לנו להתרחב. האם ההרשאה התקציבית מיועדת לישיבה אזורית ומה למדנו מהניסיון להקים תיכון אקסטרני בעתניאל? אז נכון, מדובר בהרשאה שניתנה לישיבה אזורית, וכך גם התקציב במקור לישיבת סוסיה היה מיועד בהתחלה לישיבה אזורית, ישיבת סוסיה, מה שאנחנו מכירים הסביבתית. ניסינו לקדם כמו שאמרתי לכם קודם, מודל אקסטרני. ביחד עם הפנימייתי בעתניאל, זה לא צלח. במקביל המועצה צמחה ואנחנו היום כבר במקום שמאפשר לחשוב באמת על גם וגם, בנוסף לזה, במהלך השנה האחרונה הממשלה החליטה על הקמה, מעבר להסדרה של היישובים הקיימים, שאנחנו מכירים שהסדירו אותם גם את אביגיל, גם את אדוריים, גם את עשהאל.

המדינה החליטה על הקמה של ארבעה יישובים נוספים. שניים מהם מאוד קרוב לעתניאל, אחד זה אדוריים והשני זה אפקה. בעזרת השם היישובים האלה התפתחו והילדים משם גם הגיעו לעתניאל. ולכן אפשר להקים מוסד גם פנימייתי וגם אקסטרני בלי שזה יבוא אחד על חשבון השני. האם יש מספיק תלמידים להצדיק הקמה והתרחבות ישיבה תיכונית בלי קשר למיקום? אז בניתוח של הצמיחה העתידית שנמצאת כאן, בחומר שגם שלחנו לכם, ואפשר לשלוח את זה גם לתושבים, הנתונים מצביעים שבמצב הקיים יש לנו צורך בעוד 12 כיתות עתידיות שאנחנו יכולים לבקש ממשרד החינוך. זה בלי הצמיחה הנוספת שתהיה לנו בעקבות גם הקמת היישובים החדשים וגם בעזרת השם התרחבות נוספת שתהיה לנו ביישובים הקיימים. מה המשמעות של השארת ההרשאה הקיימת ומה היא משרתת בפועל? אז ההרשאה הקיימת בעצם מאפשרת לבנות 12 כיתות, והיא משרתת בנוסף לעל יסודי ל-ט' עד יב', היא משרתת גם את חטיבת הביניים שאלה מגיעים לתלמידים משישה יישובים, מבית חגי, מנגוהות, מאדוריים, מעתניאל, מטנא ומשמעה שלומדים בחמד. בנוסף, כמו שאמרתי לכם, יש שני יישובים סמוכים לעתניאל אדוריים ואפקה שמתפתחים והצפי הם שהם יגדילו את מספר התלמידים בחטיבה. ולכן השיקול הוא לממש את ההרשאה הקיימת, לבנות בפועל וללכת לבקש עוד ממשרד החינוך עבור ישיבה נוספת. האם עדיף מוסד אחד גדול לשני מוסדות שונים? אז כמו שאמרתי, מדובר בשני מענים חינוכיים שונים. האחד פנימייתי בהווה שלו והשני אקסטרני בהווה שלו. המטרה הראשונית כמו שאמרתי לכם הייתה להצליח, לקיים אותם יחד. ועדת ההיגוי סברה שלאור המציאות אי אפשר לחבר ביניהם ולכל מוסד יש הצדקה חינוכית לפעול בנפרד. לכן הדגש שאנחנו שמים הוא על מענה מגוון לצרכים שונים בתוך העם שלא כופה ומאפשר בחירה. מה המשמעות של 8 מיליון שקל והאם נכון להשאיר את התקציב בידי עמותה? אז התקציב של ה-8.2 מיליון שקל, לא מועבר לעמותה. הוא מיועד לשמש את המועצה לביצוע בינוי הקבע בעתניאל, בהתאם למודל התקצוב של משרד החינוך. העמותה התחייבה להשלים את המצינע לצורך מימוש הפרויקט והבינוי למעשה נועד לתת מענה לתלמידי הישיבה, שכיום מתוך 160 תלמידים בשש שנותי, מז' עד יב', 110 תלמידים הם תושבי המועצה. האם כבר יש סמל מוסד לישיבה התיכונית החדשה? למה צריך שני סמלי מוסד? אז כן, קיימים שני סמלי מוסד במשרד החינוך. אחד לישיבה התיכונית, האזורית הצומחת והשני לאור עתניאל, משרד החינוך מעוניין באיחוד של סמלי החטיבות, אבל לאור נתוני הצמיחה, הפיזור הגאוגרפי, החלטות הממשלה, כל מה שדיברנו עליו שקורה כאן בהר חברון, בסופו של דבר הדרך של החינוך שאנחנו מובילים, תהיה כזאת שניתן לשכנע את משרד החינוך לקיים במישור הפורמלי שני מוסדות ובמקביל לזה לקיים את הדיון החינוכי החשוב בתוך המועצה על עתיד החטיבות. האם הם יאוחדו ומתי. מה יקרה אם מבטלים או מסיטים את התב"ר ומה ההשלכה של זה על תלמידי החטיבה?

אורי הורוביץ: יכול רק לחזור על המשפט האחרון, אם הם יאוחדו ומתי, זאת אומרת, יש סיכוי בעיניך, שהחטיבות יאוחדו?

אלירם אזולאי: כן, אנחנו נצטרך להמשיך לקיים את הדיון החינוכי הזה על האם הם יאוחדו ומתי.

אורי הורוביץ: ונגיד שהם יחליטו. מי שיחליט יחליטו שהם יאוחדו שנה הבאה או בעוד שנתיים.

אלירם אזולאי: אז אנחנו כדי לייצב, גם יש פה שני ילדים חדשים, אפשר להגיד, בסדר? הישיבה באור עתניאל היא כבר 20 שנה, אבל עכשיו היא יוצאת לסוג של דרך חדשה והישיבה התיכונית, האזורית האקסטרנית הצומחת, היא חדשה לגמרי. לכן כדי לייצב את זה אנחנו רוצים לתת שלוש שנים לאירוע הזה להתפתח בשני המוסדות, לאפשר את הגיוון ובמהלך

אורי הורוביץ: אני שואל על החטיבה

אלירם אזולאי: אני מדבר על החטיבה ובמהלך של הזמן הזה לקיים את הדיון החינוכי על נושא האיחוד של החטיבות.

אורי הורוביץ: בעוד שנתיים, מחליטים.

אלירם אזולאי: אז אם קיימנו ומחליטים, אז אנחנו מעבירים. כיוון שיש לנו שני ילדים חדשים שעדיין לא, שעדיין צומחים ואנחנו לא רוצים לשים פה את כל ה, לצורך העניין את כל הסיכונים והסיכויים, רק במקום אחד. אנחנו רוצים לתת לדברים לצמוח בצורה שיש לנו גיוון, לא לאנוס ולא לאכוף על ישובים מסוימים להגיע ולעשות את זה ביום אחד. גם באולפנה, לקח לנו שש שנים עד שעשינו את האיחוד, מאז שהתחלנו את ה. אני רגע, אני אסיים, זו השאלה האחרונה ואחר כך אנחנו נפתח את זה להתייחסויות כמו שאמרתי, אבל זה בסדר, אפשר לעשות את הדיון ואפשר גם להתווכח ואפשר לחלוק, הכל בסדר. מה יקרה אם מבטלים או מסיטים את התב"ר ומה ההשלכה על תלמידי החטיבה? אז למעשה כיום לא ניתן להסיט את התב"ר לבינוי קבע מידי במיתרים, כיוון שלבינוי קבע נדרשים מסמכי קרקע, גם תב"ע, שצריך להשלים פה שאין לנו עדיין. גם שטח חום שאין לנו עדיין פה במיתרים וגם חוזה חכירה מול המינהל האזורי. התהליך הזה ייקח מספר שנים. הוא תלוי בעיקר בגורמים חיצוניים בלבנו. בינוי מיידי בעתניאל גם ינצל את ההרשאה הנוכחית עבור בינוי קבע של מוסד חינוכי בהר חברון וגם יאפשר לנו עד שנשלים פה את כל ההליך הסטטוטורי של מסמכי הקרקע במיתרים, להציג צורך בבינוי נוסף למשרד החינוך עבור הישיבה האזורית החדשה. שנייה רגע, שנייה. בנוסף ביטול התב"ר, לא בהכרח יסגור את אור עתניאל, אבל הוא ישאיר את תלמידי החטיבה והישיבה במבנים שאינם ראויים, ולכן צריך לשקול לא רק את המוסד עצמו אלא את איכות התנאים לתלמידים שנמצאים היום במערכת. אז זה ככה השאלות שעלו. יש פה בסוף בחוברת שאלות ותשובות גם מספרים של כמויות התלמידים והפוטנציאל העתידי.

ואני פותח את זה להתייחסויות של חברי המליאה אני רוצה לבקש שההתייחסויות יהיו כמה שיותר ממוצות וברורות, ואם יש שאלות שכבר עלו אז שפחות יחזרו על עצמם כדי שנוכל לנהל את זה בצורה של, גם נסיים את הדיון הזה בלי שנחזור על עצמנו יותר מדי.

ד"ר דותן: רק שנייה, שנייה, טכני, כיוון שחברי המליאה כבר מכירים את זה ולא נכנסים אחד בתוך דברי השני, כיוון שאחר כך זה פשוט בפרוטוקול לא מופיע ואתם רוצים שדבריהם יופיעו בפרוטוקול, אז אני אומר גם לכל האורחים, אנחנו לא נכנסים אחד לתוך השני, עכשיו לגבי האורחים, כיוון שהמערכת לא מכירה אתכם, אם אתם רוצים ששמכם יופיע בפרוטוקול ולא נכתוב אורח או תושב, אז תגידו את שמכם בתחילת הדברים. הכל מוקלט כמו שאתם רואים? אלקנה. עניינים טכניים אני מבין, תודה. אז יש כאן מכשיר הקלטה חדש וטוב ואיכותי שאמור לשמוע את כולכם, אבל אני מבקש להתייחס בצורה הזאת. קובי ביקש להתייחס ראשון, בבקשה קובי.

קובי בן גרא: טוב, בימים האחרונים כמו שאתם יודעים, קיבלנו הרבה מאוד מידע, אנחנו שומעים הרבה מאוד שמועות וכבר לא יודעים מה נכון ומה לא. בחודש האחרון אני ישבתי, חקרתי את הנושא הזה לעומק, ואני לא חושב שנכון להתחיל להגיב פה לכל נתון שאלירן אמר, כן נכון, לא נכון. אני חושב שכן נכון ובוא נסתכל רגע, אני מנסה להשאיר רקע, ונסתכל על הדברים, על הדברים מלמעלה ונתמקד במהות. לא נראה לי שיש פה משהו אחד בחדר הזה שחולק על זה שאנחנו רוצים לתת חינוך איכותי וטוב לילדים שלנו, מגיל 0 ועד סיום בית ספר, זו האסטרטגיה שלנו. כחלק מאותה אסטרטגיה, אנחנו גם כולנו חושבים שנכון להקים ישיבה תיכונית, אקסטרניט, ואנחנו כמובן רוצים שהיא תהיה מצטיינת. לכן בגישה שלי, אם אנחנו רוצים להקים ישיבה תיכונית שתהיה מצטיינת, אנחנו צריכים להקים אותה כמו שצריך, ואם לא מקימים אותה כמו שצריך, אז זה דבר לא להקים אותה בכלל. מוסד שהוא חדש וצולע. שזה יתרומם בהמשך הדרך. ועכשיו אני אסביר מה זה כמו שצריך בעיניי. בואו נתחיל מהדבר שהוא הכי הכי חשוב, שזה בעצם הפן החינוכי הפדגוגי, שזה בעצם איחוד החטיבות. אלירס אמר שיהיה פה דיון אם להכריע את החטיבות בעוד שנתיים או לא, אז הדיון הזה כבר בוצע. כל גורמי המקצוע תמימי דעים כדי להקים מוסד אזורי, חייבים לאחד את החטיבות. בסיס של תלמידים רחב, ככל שיש יותר תלמידים בשכבות של ז' וחי', יגרמו לי להצמיח תיכון. שהוא יותר טוב. עכשיו כדי לחזק את הטענה הזאת שזרקתי, עכשיו תרשו לי רגע לצטט כמה גורמים. אני קודם כול אצטט את אלירס, היה פרוטוקול של פברואר. אלירס אומר, האיחוד של החטיבות הוא בהחלט עליו, כדי שהדבר הזה באמת יצליח. אני כמובן מסכים עם כל מילה שנאמרה שם. גורם שני, דני רהט, סמנכ"ל של רשת עמית, בא לדבר איתנו במליאה, וביצע איזושהי בדיקת היתכנות שוב לבקשתו של אלירס, ואני מצטט, כל אנשי המקצוע שאני פגשתי מסכימים שנכון לאחד את שתי החטיבות לחטיבה אחת. שלוש נקודות לא נכון להעביר את הילדים פעמיים.

המעברים האלה יש להם השלכות גם חינוכיות, גם חברתיות וגם לימודיות. בסדר? גם גורם מקצוע שמכיר את כל גורמי המקצוע. גורם אחרון שאני רוצה לצטט את ועדת ההיגוי, אני לא אגע, יש להם פה הרבה מה להגיד. זה מפקח בכיר במשרד החינוך, בסדר? הוא חבר בוועדה העליונה של משרד החינוך שהיה מעורב בפתיחת סמל המוסד עכשיו של החטיבה. אותו גורם אמר לי מפורשות, שנכון חינוכית לאחד את החטיבות, אבל זה לא הכול. יש פה עוד איזה משהו רציני. הוועדה, הוועדה שהחליטה להקים את בית הספר האזורי, החליטה לאחד את החטיבות. זו לא שאלה של אם זה יקרה, או מתי זה יקרה, אלא זו שאלה של מתי זה יקרה. מי שירצה לראות את טופס ההרשאה, לצערי, במועצה לא מעבירים לי אותו. ביקשתי, אני עושה את זה אותו מול כולם. אתה יכול כמובן להעביר לי את זה עכשיו תוך כדי השיחה. מופיע שם במפורשות שהתנאי להקמת ישיבה תיכונית זה איחוד החטיבות. החטיבה בעתניאל תסגר, בסדר? צריך לשים את הדברים פה על השולחן. ואותו גורם אמר לי בטלפון שזה יקרה בשנתיים הקרובות. לא סתם, הדיונים יתרחשו בעוד שנתיים, אבל אמרתי לכם ההחלטה נפלה. עכשיו אני אשים את הדברים על השולחן מבחינת הצד הפדגוגי. לצערי, ההחלטה שלנו היום, לא שמה את טובת הילדים במקום הראשון. זו לא החלטה נכונה חינוכית, ולא מדובר בכינת סופרים תרבי חוכמה. זה טיעון שעלה בדיעבד, במליאה לפני חצי שנה הוא לא עלה, הפוך. הוכיחו לנו למה חשוב לאחד את המוסדות. וגם למען האמת הטיעון הזה נכשל באולפנה באשתמוע. מי שפה מכיר את האולפנה פרחו וגם מנהלת האולפנה אמרה את זה בסיוור, רק כאשר היה תהליך של איחוד החטיבות. בלי זה אולפנה באשתמוע, הייתה כמה צעדים מאחורי מה שהיא היום. אז בעצם למה עושים את המהלך הזה, לדעתי יש רצון להשאיר את ההרשאה של בינוי מבנה קבע, תכף אני אגיע לזה. עכשיו אני אמשך? והצד השני של מה זה אומר, להקים את הישיבה כמו שצריך, נעבור לצד של ההרשאה והכסף. בסדר? שהוא הצד הפחות חשוב דרך אגב. אז בשנת 2018 כמו שאלירם אמר, קיבלו הרשאה לבינוי ישיבה אזורית בעתניאל. אלירם גם אמר שמדובר בהרשאה לישיבה אזורית. זה אומר שההרשאה שייכת לתושבי המועצה, וצריכה לשמש את תושבי המועצה. אור עתניאל, הם בעצם הגורם שהולך להפעיל אותה. עכשיו ההרשאה כרגע של ה-8 מיליון שקלים, היא עבור 6 כיתות בכל המבנה מנהלה שלהם, ואחר כך בהמשך תיבנו עוד 6 כיתות, ככה שהיא תגדל. שמעתי איזשהו טיעון שאפשר לפצל את ההרשאה, להקים פה שש כיתות, שם שש כיתות. אין דבר כזה. אם ההרשאה התחילה בעתניאל, היא תישאר בעתניאל, וכן הלאה היא תעבור למיתרים. עכשיו חשוב לי כאן להגיד, אני יודע הרבה פעמים נותנים פה ביקורת לאור עתניאל וכולי, הם האנשים שעמלו על ההרשאה הזו, הם האנשים שהשקיעו זמן וכסף והרבה בזכותם יש לנו את ההרשאה הזאת היום. אבל ההרשאה הזאת שייכת למוסד האזורי וזו הסיבה שהם קיבלו אותה. עכשיו, משרד החינוך, אני אצטט, כתב לי במייל, שלוש נקודות, שבכל אופן המוסד יצטרך להיות אזורי וזהו תנאי לבינוי המבנה. בסדר? כל הנושא של לקבל את ההרשאה הזו הוא נבנה באור עתניאל.

לפי משרד החינוך, מתחום הבינוי, סדר לוח פיקוח או משהו כזה, מתחום הבינוי, המבנה צריך להיות אזורי. עכשיו, משרד החינוך מתקצב בינוי לשיבה אזורית ולא לפרטית ומדובר במוסד אזורי אחד, אנחנו לא נקבל הרשאה נוספת בשנים הקרובות. נכון שאלירס לוקח אחריות על עצמו להביא עוד הרשאה, זה לא יקרה בשנים הקרובות. אז למה חשוב להשאיר את ההרשאה במוסד האזורי. א' היא שייכת באמת למוסד האזורי. זה לא שהיא לא שייכת לנו. ולדעתי ולדעת כל האנשים שאני התייעצתי איתם, אנחנו לא נקבל אחת כזו נוספת, בעתיד הנראה לעין. דבר שני, אם אמרנו שהאסטרטגיה שלנו היא להקים מוסד איכותי כמו שאנחנו רוצים, זה בדיוק מה שיסייע לנו להקים מוסד תיכון איכותי, שילדים של כולנו ילמדו בבית ספר ראוי. אנחנו לא רוצים לחזור על הטעות שעשינו באולפנת אשתמוע, שבנינו הרבה מבנים יבילים, וגם כאן אני אצטט את אלירס, שלוש נקודות, ולא נגיע למצב שהגענו למקומות אחרים כמו אולפנת, שאנחנו משקיעים הרבה מאוד כסף בזמנים. ואז עוד הרבה יותר כסף, ובקבוע משלמים את זה פעמיים. ללא ההרשאה הזו, בסדר? אנחנו צפויים לגבות הרבה מאוד כסף בשנים הקרובות, אני לא אכנס עכשיו למספרים של כמה שמנו באשתמוע, מי שרוצה כתבתי על זה יכול לראות. וזה כמובן כל ההלוואות האלה ירדו ישירות מהשירות לתושב. במקום שאני אלווה עכשיו כסף לבריכה, אני אלווה כסף לבית ספר. למה? תכנון לקוי שלנו. עכשיו אני אסיים בישיבת אור עתניאל, היא מוסד קטן, בסדר? שליש מתושבי, שליש מהמוסד, אני מדבר על ט' עד יב', כי ז' ח' שלנו, שליש מתושבי, מה? 80 תלמידים. שליש מהם, הם תלמידי הר-חברון. כל השאר מבחוץ. בסדר? אחרי איחוד החטיבות, המוסד הזה יהיה קטן. ואמרתי לכם, איחוד החטיבות הולך לקרות. זה לא שאלה של אם, זו שאלה של מתי.

32

אלירס אזולאי: 80 מ-160, אם אני לא טועה, זה חצי.

קובי בן גרא: אתה חישבת, אתה הכנסת לנתון שלך, בגלל זה הוא גם לא מדויק, לא רציתי להתייחס. הכנסת את ז' ח', וזה מאמץ את הנתונים. נכון, ז' ח' הולכים להתאחד בעוד שנתיים, ולכן אנחנו נשארים עם 80 תלמידים של אור עתניאל, ששליש מהם תושבי הר-חברון כבר עכשיו במימון. אני לא יודע מה לומדים מה לא לומדים, עכשיו, לאור עתניאל בגלל שהמוסד קטן, אין להם צורך באמת במבנה של 12 כיתות שזו ההרשאה הזאת. עכשיו אני לא מה, יש דעות ששמעתי עליהן שאומרות, ביקורת על המוסד של עתניאל וכל מיני כאלה. אין לי מילה אחת רעה להגיד על המוסד הזה, או על שיטת החינוך שלו. אני מאמין שהם באמת עושים דברים טובים וזה מוסד חשוב. ואני גם לא מתנגד להשקיע כסף בישיבה פרטית. אני חושב שאם יש לנו יכולת, להשקיע בישיבה פרטית, אין בעיה עם זה. מה שכן, אם אנחנו רגע ניקח את זה לעולם התורני, כמו המון, כל אחד צריך לקחת לפי יכולתו. ואם אור עתניאל צריכים ארבע כיתות, אז אנחנו יכולים לעזור להם במבנים יבילים, כמו שיש באולפנה באשתמוע, במבנים מפוארים, לתת להם כיתות מעבדות, הכל חדש מהנילוניים.

ואם צריך רגע למקסם רווחה חברתית, שזה התפקיד שלנו כמועצה, לתת לכם את השירות הכי טוב, ולמקסם את המשאבים שלנו כמה שיותר, עדיף ללוות 2 מיליון שקל, ולתת אותם לאור עתניאל, למבנים יבילים, ולא ללוות 10 מיליון שקל, על ישיבה אזורית במיתרים, אנחנו יודעים עברנו את אשתמוע. בקיצור, אם אני צריך לתמצת את הדברים של איך אני רואה שאנחנו יכולים להשיג את האסטרטגיה שלנו, למוסד חינוכי כמו שצריך. אז זה לאחד את החטיבות כפי שכבר הוחלט במשרד החינוך, והחליטו לפנינו, גם במליאה של יוחאי, זה חתום שם בפרוטוקול. להעביר את ההרשאה, שהיום קיימת למוסד האזורי, ולהתחיל להעלות הילוך ובינוי קבע, כי זה יכול לקחת בפרקי זמן הרבה יותר קצרים אם כולם יתגייסו לזה. ולסייע לאור עתניאל בכסף של המועצה, בבינוי שתפור למידות שלהם, וזה בינוי שיכול לצאת מחר בבוקר לביצוע, כי זו שאלה של הלוואה. זהו. השאלה שאנחנו צריכים לשאול את עצמנו היום היא האם אנחנו רוצים מוסד אזורי תיכון מצטיין, או שאנחנו רוצים אותו כושל וצולע מההתחלה. זהו, אני סיימתי. תודה רבה.

דרור דותן: תודה.

אלירם אזולאי: חברי מליאה שרוצים להתייחס בבקשה

אלקנה נווה: אני אין לי בעיה להתייחס. דיברת על עין טובה. יצא לי לדבר עם לא מעט הורים, גם מעתניאל וגם מישובים נוספים. ואני מרגיש שאין כל כך רצון לקבל ילדים מחוץ לעתניאל, ורוצים להשאיר, אני לפחות שמעתי מההורים בתוך עתניאל, שמבחינתם יש להם הרבה שעות רעות מול הציר המזרחי, סליחה שאני אומר את זה ככה, בנושאי חינוך, ומבחינתם הם רוצים שיהיה להם חינוך 0 עד יב' אצלם. ובגלל זה מבחינתם הם יעמדו על הרגליים האחוריות שיהיה להם את הדבר הזה. כמו שקובי נגע, אנחנו שמענו מהגורמים המקצועיים את ההמלצה לאחד את שתי החטיבות, והיה פה גם החלטה של המליאה על הדבר הזה. אני לא מצליח להבין למה עמותה פרטית צריכה להביא את המציג עם המבנים של הרשות. המבנה הוא לא של מוסד פרטי, אלא הוא שלנו כהרשאה. אנחנו מקבלים את זה ולא אף אחד אחר. אני גם לא מצליח להבין היום מה אור עתניאל. שמעתי שזה נפתח כשישיבה חדשה עם דרך חדשה, דומה למצפה יריחו. זו ישיבה שהולכת לקבל את כולם, זו ישיבה שהולכת בדגל של תורניות ופחות לקבל את כולם כמו שהיה עד היום. אני חושב שגם לפני שאנחנו דואגים לכל מיני מוסדות פרטיים, צריך לדאוג למוסדות שלנו, יש פה אולפנה צריכה מבנה קבע, יש פה תלמיד תורה. יש פה ישובים חילוניים שיש להם צורך בבית ספר ולא לצאת לרשות ליד. שהיו שמחים שיהיה פה ודיברו על זה לא פעם ולא פעמיים במליאה, אז לפני שאנחנו מעבירים הרשאה כזאת למוסד פרטי, צריך לבדוק גם את כל הילדים של כולנו. זהו. כל השאר באמת קובי נגע בנקודות. אני אגע אולי בעוד נקודה קטנה. אני אשמח לדעת אם בתקציב גם ככה אנחנו מכווצים את הבטן, בטח עם הלוואות וכו'.

אז איך אנחנו רוצים גם להביא כסף לשתי מוסדות, כדי להחזיק שתי מוסדות. ואלירם אתה נגעת בזה שבאור עתניאל יש קרוואנים ישנים וצריך לבנות להם מבנה קבע וכו'. בעצם מה שאתה אומר זה, אני אדאג רגע למוסד פרטי בעתניאל למבנה קבע, אבל את הילדים שלנו, את החטיבה האזורית ואת הישיבה התיכונית האזורית, אני אשים באתר זמני בקרוואנים ומתישהו אולי בעשור הקרוב נקבל הרשאה חדשה. אני לא מצליח להבין את הדבר הזה וגם אני אשמח להבין האם כל תלמיד שירצה להגיע לאחד מהמוסדות האלה תהיה לו הסעה מהישוב שלו, או שהתלמידים שהיום לומדים באור עתניאל יקבלו הסעה לאור עתניאל והילדים שלומדים היום בסוסייה יקבלו הסעה למיתרים, היא שתהיה בחירה חופשית להורים אם יש לנו כסף מיותר להסעות. אהלן וסהלן, אולי צריך לפתוח את החשיבה הזאת מחדש. אבל יכול להיות שאם אין כסף להסעות האלה, ויבואו הורי טנא ויגידו אלו אנחנו לא רוצים לנסוע לאור עתניאל, יש פה מוסד בצומת מיתרים. אז כמה תלמידים ישארו במוסד באור עתניאל? הוא באמת יצליח להצדיק את עצמו מהורי עתניאל, קצת בית חגי, קצת נגוהות, קצת אדוריים. גם עשהאל אולי יגידו בואו נעצור בצומת מיתרים, למה לנסוע עד לעתניאל. ועוד נקודה לא פחות חשובה, זה שאני חושב שצריך רגע להבין, האם אנחנו נפתח שני מוסדות, האם נצליח לגעת בכל הילדים, גם החזקים וגם החלשים בכל כיתה ולתת להם את המענה הראוי. כי אם אנחנו מתפוררים על יותר מידי, אנחנו נגיע לסיטואציה שזה יהיה צולע וזה יהיה צולע, ואז הילדים שיהיו חדשים לא יצליחו לבטא את עצמם בכיתה ולקבל את המענה החינוכי הראוי, והילדים החזקים יגידו אנחנו לא רוצים להישאר פה כמו כל מיני ילדים מחוננים שנוסעים היום או ללמוד בגוש עציון כי אין לנו פה מספיק, מענה ראוי להם, ואז הכיתות האלה יראו מאוד חלשות, מאוד מצוקמקות, והמוסד לא יצמח.

34

אלירם אזולאי: ולכן מה אתה מציע?

אלקנה נווה: אני לא גורם מקצועי. אני בעיניי גורם פוליטי סביב שולחן המליאה. לפני חצי שנה הבאתם גורמי מקצוע לשולחן הזה והסברתם לנו בצורה הכי מפורשת. למה חובה לאחד? למה מה שעשו באולפנה אסור לעשות אותם במוסד הזה? למה חייבים לאחד? למה האיחוד הזה רק יצמיח פה משהו איכותי? למה הילדים לא יוכלו לריב? עשר חברים באותה כיתה בישיבה בדימונה, והתקבלו שלוש, והשבעה האחרים יהיו מתוסכלים. זה המילים שנאמרו, אפשר לקרוא אותן בפרוטוקול. ואם רוצים שיהיה לנו מוסד חזק לא,

אלירם אזולאי: אני שואל לא על שאלת האיחוד. שאלת האיחוד היא שאלה של דיון חינוכי. שנייה, שנייה, אני שואל אותך רגע. לעניין ההרשאה, בסדר? כי הדיון שעלה והרצון הוא לקחת מאור עתניאל את ההרשאה. לכן אני שואל אותך רגע מה עמדתך בנושא ההרשאה?

אלקנה נווה: אז אני אגיד. קודם כל עמדתך, שהסוגיה הזאת היא לאו דווקא הרשאה, היא קודם כל חינוכית

אלירס אזולאי: עזוב רגע, אתה חבר מליאה, אתה מצביע על ההרשאה. מה עמדתך בנושא ההרשאה?

אלקנה נווה: אני כחבר מליאה לפני חצי שנה הצבעתי על איחוד, נכון? איחוד החטיבות

אלירס אזולאי: אתה לא הצבעת על איחוד כי זה לא היה, זה לא היה הצבעה במליאה על איחוד. עזוב את הדיון של האיחוד,

אלקנה נווה: אז מה זה היה? זה לא היה ההצבעה? אז מה זה היה? לא, זה לא היה הצבעה. הרמנו את היד או לא הרמנו את היד? זה כתוב בפרוטוקול

אלירס אזולאי: דיון בנושא איחוד החטיבות הוא דיון חינוכי. בסוף מגיעות המלצות להנהלה, למליאה. לא קשור רגע לפרוטוקול. אני שואל, אני שואל את אלקנה ששאלה תשובה כי אני רוצה להבין, בסדר? האם עמדתך בנושא ההרשאה היא לקחת אותה מאור עתניאל או להשאיר אותה באור עתניאל? שאלה פשוטה

אלקנה נווה: עמדתי בנושא ההרשאה שההרשאה הזאת, קיבלו אותה באור עתניאל בכותרת גדולה למשרד החינוך, מוסד אזורי, חטיבה אזורית. ואם החטיבה האזורית, למרות שהרשות

35

אלירס אזולאי: לא בתור החטיבה האזורית, בתור הישיבה תיכונית אזורית

אלקנה נווה: אוקיי. חלק מהישיבה זה גם הצמיחה של החטיבה הזאת. ואם הרשות באה ובאה

אלירס אזולאי: אני שואל אותך שאלה פשוטה.

אלקנה נווה: אז הנה אני עונה

אלירס אזולאי: זה בסוף שאלה מאוד פשוטה. לקחת את ההרשאה או לא לקחת את ההרשאה?

אלקנה נווה: אבל אלירס, אני רוצה להגיד את התשובה שאני רוצה להגיד, נכון. אני רוצה להגיד שאם הרשות באה ואמרה בוא נקים שמה ועשו את כל התהליך מול כולם ובסוף בחרו שמה להגיד אנחנו לא רוצים אתכם פה, ההרשאה הולכת ביחד עם המוסד האזורי למקום החדש שלו ושם ההרשאה תיבנה. זו התשובה שלי.

אלירס אזולאי: אז עמדתך היא שלקחת את ההרשאה מאור עתניאל

אלקנה נווה: נכון

נעמה פוליאקוב: נעמה מלבנה קודם כול אני חילונית, הילדים שלי לומדים במסגרות החילוניות שבמיתר, או בקטנים יותר ביישוב. אין לי איזה מעורבות רגשית לעניין. אני רק אומרת מה אני מכירה מהקדנציה הזו ומהקדנציה הקודמת, הייתי חמש שנים בוועדת חינוך, הייתי מאוד מאוד מעורבת כולל בהבנת המסגרות פה, מה שלא הכרתי לפני. ובאמת למדתי את זה דרך תוקף תנועה. אני, את הסכסוך, כאילו לא מדובר, בין הציר המזרחי לזה, משהו כאילו, שפשוט מלווה. אני לא אגיד אתכם, חלק מהמקום הזה, אבל אני שומעת את, בעתניאל, וכאילו עתניאל וסוסיא זה כמו תל אביב וירושלים. ואלה יש להם את ה, לא, באמת, זה משהו שצריך רגע להבין שזה בסיס, להרבה דברים שעולים פה ואני שומעת את זה, עכשיו אני שומעת את אנשי עתניאל והם צודקים ואני שומעת את אנשי סוסיא וכו', וגם הם צודקים, כולם צודקים, אבל בסוף אני רוצה להגיד שיש דברים שיושבים רגע על הסוגיה הזאת, וכל פעם מרגישים אנחנו כאילו דופקים אותנו, למה האב צריך להיות שם ולא פה. קודם כל, כל אחד מנסה למשוך, כאילו יש פה איזושהי זרימה על משאבים. עכשיו, בסוף, צריך להגיד, זה הילדים של כולנו, אולי לא שלי אישית, אבל זה הילדים של כולנו. דרך אגב, לגבי, הילדים שלי אישית, אני חייבת להגיד רגע משהו, כשאנחנו החילונים לא הסכמנו, ולא הסכמנו איפה יהיה המוסד, אשכולות יעברו את המחסום, לא יעברו את המחסום. חבריה, אין לנו היום מוסד. ואנחנו בגירעון, אין לנו צמיחה, והילדים שלי כנראה לעולם ימשיכו ללמוד בבתי הספר שאני רוצה להגיד מה אני חושבת עליהם במיתר. אבל הם לא מעניינים אף אחד. אין להם את ריקי שעומדת בכניסה ואומרת להם בוקר טוב. חמודים. טוב, לא מעניינים אף אחד. החלום שלי היה שיהיה פה בית ספר אזורי, וזה לא קורה, כי כשקרתה הבציעות, הבציעות הפוליטיות, היכולת, זה היה חס ולא הצלחנו לייצר את זה. אני אומרת את זה עלינו, בסדר? זה היה נכון לזמנו היום, איך אומרים? אנחנו מתגלגלים. אתם יכולים לראות את המספרים של ה, של החילונים, אנחנו רק הולכים וקטנים פה. אז אני שחררתי את הבית ספר, ואם אני יכולה לתת לכם את הסמל אז בכיף, קחו אותו. אז רגע, שנייה לגבי תהליכים קהילתיים, חברתיים, ואני אומרת לכם מה אני רואה מהצד, ובאמת אין לי פה שום, כאילו אין לי איזה, לא בעד ולא נגד אף אחד. אני חושבת, אני מסתכלת רגע קר, יש עכשיו יכולת לייצר איקס על שום יתרון. ואני חושבת שהר חברון ניתן בזה. דברים א' מסתדרים תוך כדי תנועה ורגע בשיחה על המהות צריך רגע לדבר. מה עושים שנייה במהות, איך אנחנו רואים את הדברים באורך מידע, אבל בזמן שאנחנו מדברים, מתכננים מה קורה באותו זמן, הרכבת עולה. אם יש עכשיו יכולת, לקדם את הדברים מול, אני גם כל השנים אף פעם לא ראיתי, יש לי הרבה הערות, נהייה, זאת אומרת, אני לא אגיד ילדים של הכלל, זה קצת השוואה, זה לא נכון להשתמש בזה, אבל כאילו זה שתי אוכלוסיות שונות. אנחנו מדברים על כאילו ילדים, שונים לחלוטין, כי זה בכלל לא אותו פוטנציאל, זה מה שאני ככה התרשמתי, וגם הביקורים שלנו בזמנו במוסדות החינוך. אני חושבת שצריך לרוץ על מה שיש, ואני חושבת שאם היכולת שלנו היום לבצע יותר טוב את מה שמוצע עכשיו, אז פשוט לרוץ על זה.

אני לא אומרת שיהיה בסדר, אני פשוט מתכננת. את העתיד, צריך להגיע להסכמות לגבי עתיד. ואני חושבת שההסכמות הן יותר עמוקות מרגע אם אנחנו לוקחים להם או הם לוקחים לנו. כי בסוף זה הסיפור. סיפור פה על שני שירים ומי לוקח ממני ואולי נרחיב ואולי נצמצם וזה נותן מענה רק לככה ולא לזה. בקיצור, אני חושבת שצריך לבצע את מה שיש לו זכות פוליטית תקציבית כרגע. ובהמשך שניונת, רגע נדון על שאר הדברים. מהיכרותי מהר חברון ובמיוחד הייתה לסוגיית משרות החינוך הר חברון יודעים לייצר, הר חברון יודעים לתקוע יתידות ולתבוע עובדות ולעשות מה שהכי טוב להר ולילדים שלנו, אני באמת חושבת שהדברים יתוכננו תוך כדי תנועה, ויתוכננו הכי טוב. אפשר לעשות את זה. אבל זה יושב על דברים שהם קצת יותר עמוקים טכנית אני חושבת שצריך לעבוד על מה שיש, ולהשאיר את ההרשאה כמו שהיא. ולהתחיל לעבוד. אם אנחנו מדברים על שנתיים, כבר לא כל כך יודעים איך הם יראו אז, אבל זה נכון, נכון כן להסתכל על טווח קצר

אורי הורוביץ: אפשר לשאול נעמה רק לדייק את הדברים, דיברת שלוש פעמים את הנושא של המהות. אז אני חושב ש, גם קובי וגם אלקנה ועוד, מדברים על המהות, שהמהות היא מהות חינוכית ולא תב"רים. לא אם מעבירים כסף או לא מעבירים כסף, אלא איחוד, מבחינה חינוכית האם לאחד את החטיבות כדי לייצר חטיבה. ואת אומרת שאת מלווה את זה כל כך הרבה זמן, ואת אומרת שצריך לבנות את זה בצורה נכונה, אבל אנחנו למדנו מהאולפנה, הזכירו את זה גם פה, למדנו מהאולפנה איך לבנות את זה בצורה נכונה. ולכן אני מנסה להבין, לחדד רגע מה זה המהות שאת מדברת עליה? מה זה המהות? שאת אומרת את המילה מהות?

37

נעמה פוליאקוב: אני חושבת שצריך להיות תהליך מקביל, ולהגיד רגע איך אנחנו, מה אנחנו רוצים שיהיה פה.

אורי הורוביץ: איחוד חטיבות

אלקנה נווה: אבל נעמה התהליך הזה, היה כל כך הרבה,

נעמה פוליאקוב: עוד פעם, תלוי מאיזה צד של המטבע אתה מתחיל.

קובי בן גרא: נעמה,

אלקנה נווה: קובי, תן לי רגע, נעמה.

אורי הורוביץ: א', נשמע את ההורים והוועדות וכולי.

אלירם אזולאי: אלקנה, לא, זה לא ייגמר ככה זה לא דיון אחד על אחד.

נעמה פוליאקוב: אבל אני אומרת שכל הזמן מקומות אחרים ואתה שואל ואתה מקשיב, אתה שואל גם דברים אחרים, בסדר? כל אחד מדבר מהפריזמה שלו. וזה בסדר, אני פשוט חושבת שצריך לעשות פה איזשהו תהליך אחר, שהוא לא,

אלקנה נווה: תשאלי את הראלה על כמה שעות הוא כבר מקדיש

אלירם אזולאי: יש עוד התייחסויות של חברי מליאה. אבנר, בבקשה.

אבנר חזד: ככה, דיברנו פה באמת על לבוא ועל לעשות איחוד והכל, אבל אני מסתכל על זה מצד אחר ואני אומר, כל הנושא הזה של לבוא ולתחום את התלמידים בלי לתת אפשרות להורים לבחור, איפה אתם רוצים שהילדים שלהם ילמדו ולהגיד להם זה מה יש ועם זה תתמודדו, אנחנו כמישהו שאחראים, ויש לנו אחריות פה באמת כנציגי ציבור, לא יכול לבוא להגיד להם זה מה יש ועם זה תתמודדו. אז ילד אחר, ההורים שלו לא כל כך רוצים, אז אין בעיה תלך ללמוד מחוץ להר. אנחנו לא נמצאים שם. אנחנו צריכים לתת מענה לכלל התלמידים, וזה לא משנה אם התלמיד הזה הוא רוצה ללמוד בצורה כזו או אחרת, אחנו צריכים לתת להם מבחינת היכולת שלנו, את האפשרות לבוא ולבחור. וכרגע שאנחנו מרכזים אותם רק למקום אחד, אני אומר להם, זה מה יש. לשם אתם הולכים, אני לא חושב שזה הכיוון, אני לא חושב שזו הדרך והאחריות שלנו באמת לתת מענה לכלל התלמידים ההורים שיכלו לבחור. דיברנו על מבנים שהם ראויים, לא ראויים באור עתניאל. הבן שלי לומד באור עתניאל הוא באמת מאוד מאוד נהנה. יכול להגיד לכם שהמבנים שיש שם, רחוקים, רחוקים מאוד מלהיות ראויים למיזם כזה או אחר וצריך באמת שיהיה שם מבנה קבע ולא להביא להם עוד קרוואן חדשים שאחרי שנתיים שלוש ארבע חמש, שיתחילו לחפש את עצמם בכל מיני מקום כזה או אחר. ואני חושב שכל אחד פה, קודם כל התב"ר הזה אושר כבר ב-2018 אם אני זוכר נכון, לטובת ישיבה אזורית, לאור עתניאל, תחת אור עתניאל. אני לא חושב שאף אחד פה מחברי המליאה, אם היה מאושר לו תב"ר, אם היינו רוצים להעביר אותו, לקחת לו אתו, לא היה כמה שתי הרגליים האחוריות שלו, עומד, מביא דברים, כדי שייקחו לו את התב"ר הזה. לא יכול להיות שאור עתניאל יבואו, יעשו תכנונים, יבנו על זה כל מה שצריך, ייקחו הלוואות, כי הם יודעים שיש להם את התב"ר הזה, בסוף יגידו להם לא. התב"ר הזה אנחנו לוקחים אותו. אף אחד מחברי המליאה, אם היה לו תב"ר שהוא ידע שהוא צריך לקבל, והיו עושים תכנונים עליו, אמרו לי, טוב, אנחנו החלטנו שאנחנו לוקחים את זה, לא היה עומד על שתי הרגליים האחוריות שלו, היה בועט פה בכל מי שצריך. במובן כזה רק כדי לקבל את התב"ר הזה אליו. עוד דבר. חלק, חלקם, חלק מהאנשים אמרו טוב, אז בוא נביא חזרה את התב"ר הזה, ונבקש אותו חזרה לישיבה התיכונית, או מוסד כזה או אחר. לזרוק את התב"ר הזה ולבקש חזרה, זה יקח לפחות שלוש, ארבע שנים, שאנחנו לא יודעים מה יהיה. איזה ממשלה תקום, כן תחליט, לא תחליט.

אנחנו לא יכולים להסתמך על דברים שכרגע אין לנו אותם ביד. אם יש לנו משהו כרגע ביד ואנחנו יכולים לנצל את זה, בואו ננצל. אלירס ודוד שיושבים פה, יודעים לגייס תרומות, לגייס כספים מהממשלה לראייה. היום, עכשיו היינו בישיבת מליאה. הצליחו לגייס מעל התב"רים הרגילים, 160 מיליון שקל, 160 מיליון שקל. אז להעביר עוד עשר, 12, 15 לטובת ישיבה, אזורית כזו או אחרת, זה ממש לא בעיה. חוץ מגיוס תרומות שהבנו מבחוץ, אני חושב שזה לא משהו שבאמת קשה להשיג אותו. אנחנו גדלים פה, יש פה ישובים חדשים, הגדלת התלמידים שמן הסתם ייכנסו למערך החינוך, כן? צריך לתת להם את הבחירה, עוד פעם אני חוזר לזה, ולא לבוא ולהגיד להם זה מה יש ועם זה תתמודדו. נכון, החינוך בכל עיר כזו או אחרת, בכל מועצה, מה שמקדם אותה, מה שנותן לה את הדחיפה, זה גם אצלנו. מה לעשות, החינוך מקבל את רוב הכסף שיש לנו פה בתקציב. כי החינוך הוא הדבר הראשון במערך, וממש מאוד חשוב גם לתושבים, וגם מי שבא לקליטה, הוא רוצה לדעת שהחינוך הוא החינוך טוב ויש לו אפשרות לבוא ולבחור. ולא משנה איזו החלטה תתקבל, אני אומר הכל פה בסוף אנחנו עושים לטובת התלמידים, לטובת הילדים שלנו, כי אנחנו גרים פה. אז באמת אנחנו צריכים להסתכל קצת, קצת ברוח טובה וקצת לפתוח, ואני אומר כשאנחנו נותנים אנחנו גם נקבל, אנחנו נדע לבוא ולהציג את הדברים האלו, וזה לא משהו באוויר. כי עובדה שהשנה שעברה גם כשאישרנו את התפקיד לאולפנה, כן, 9 משהו מיליון בהלוואות, הצליחו להביא חזרה 2.5 מיליון חזרה, גם דרור וגם אלירס לטובת האולפנה, שממש גם כן קיזזנו מההלוואות האלו, עכשיו אנחנו הצבענו על תקציב. אתם יודעים בוועדת הכספים שאתם אישרתם 6.5 מיליון שקל לטובת הלוואה להקמת ישיבה אזורית. אישרנו את זה עכשיו. 6.5 מיליון שקל לקחת הלוואה לטובת הקמת אולפנה, סליחה ישיבה אזורית. זה כתוב בתקציב, מי שלא ראה, מה לעשות, הצבענו על זה עכשיו. אז אם הצבענו על זה עכשיו, אז על מה אנחנו מלינים? על מה אנחנו דנים?

קובי בן גרא: אני ועדת כספים

אבנר חזד: אתה תסתכל אחר כך ואתה תראה שזה כתוב, מה לעשות. בסדר, אתה חתמת, אתה יודע.

אבנר חזד: יש שם הלוואת מימון 6.5 מיליון שאנחנו לוקחים לטובת, הלוואה לטובת הישיבה האזורית. עכשיו הצבענו במליאה. אני אומר, זה דברים שהם, באמת אני מסתכל ואני אומר שני הצדדים, שני המקומות שיכולים לקיים זה לצד זה, לתת את האפשרות גם כן להורים, לבחור איפה הם נושאים שהילדים שלהם ילמדו, ואני לא חושב שאחד יבוא על חשבון השני.

אלקנה נווה: אבנר, זה צריך להגיע כהלוואה, אם אתה אומר שבכל הלוואה כתב"ר. אם זה לא הופיע ברשימה.

אלירם אזולאי: לא, לא לקחנו הלוואה, אני אדייק. שנייה, מה שאבנר אומר, בהיתר ההלוואות, מה שקובי דיבר זו לא מימון,

קובי בן גרא: זה הלוואות שלך, זה הריבית שלהם, לא לקחת את השירות.

אלירם אזולאי: לא, לא, שנייה. לא, לא קובי, לא. קובי, תן לי לדייק אותך גם כחבר ועדת כספים. בהחזר ההלוואות שלנו, ל-2026, מה שדיברת במליאה על תקציבי הפיתוח, הכנסנו 12 מיליון שקל שאנחנו יכולים לקחת כמועצה ולהחזיר אותם במסגרת התקציב, במסגרת ההלוואות שאנחנו לוקחים. וברשימת הצרכים שלנו, של הפיתוח בתעדופים ב-2026, 6.5 מתוך ה-12, זה על הישיבה. כן.

קובי בן גרא: נכון, זה מה שאמרתי לאבנר

דרור דותן: כולכם מדברים אותו דבר במילים אחרות

אורי הורוביץ: שאלה מקצועיות. אתה אמרת לגבי החטיבות, אני אתיחס, אבל שאלה טכנית. נגיד שמשאירים את המצב כמו שאתה רוצה. כלומר, אי החטיבה בעתניאל, וחטיבה במיתרים. ההורים, יוכלו לבחור לאן לשלוח, וכל מי שישלח לאן שישלח יקבל הסעה?

40

אלירם אזולאי: כל שאלת, קודם כל כל שאלת ההסעות בוודאי.

אורי הורוביץ: עוד לפני ההסעות.

אלירם אזולאי: לא, כי ההסעות בסוף ההסעות מתוות לנו הרבה מאוד מיכולת הבחירה. גם כשאנחנו בבתי ספר שאין לנו הסעות, כמו למשל מיתרים. סליחה, לא מיתרים, כמו תמרים. כמו הורים שרוצים לנסוע לקמה הסעות שיש לנו לערד. כל מיני הסעות שיש לנו שאנחנו, שנייה, שנייה, חברה, אני אומר לכם, ההסעות מתוות את זה. באידיאל, ברור שהייתי רוצה שיהיה לכל ילד בחירה ויכול לבחור לאן ללכת. ברור שאנחנו גם לא יכולים להתחייב על זה כמועצה, שניתן הסעה של ספיישל לכל ילד שיחליט ללמוד איפה שהוא רוצה.

חגית: אני לא מבינה, בתור אמא שוללת לרשום את היד שלה לכיתה ט'. ישיבה תיכונית, שאני יש לי באזור שלי או אור עתניאל, שתכף אני אשאל את השאלה הזאת, או ישיבה תיכונית, ואני שגרה ביתר, ונניח, שאני מחליטה לשים את הבן שלי בעתניאל, לא תהיה לי הסעה שבישיבה אזורית.

אלירם אזולאי: זו לא השאלה שאורי שאל.

אלקנה נווה: זו השאלה שאורי שאל.

אלירם אזולאי: זו השאלה ששאלת?

אלקנה נווה: כן.

חגית: רגע, אני שואלת עוד שאלה. אני, הבן שלי בכיתה ט' שנה הבאה, אני רוצה להירשם נניח, לאור עתניאל. אז מבחינתי אין לך מה לדון על ההצעה.

אורי הורוביץ: לא, לא, תשובה לא. אז מקבלים אותו?

חגית: אז מקבלים אותו? שייך למועצה הר חברון ומקבלים אותו? תקשיבו יש לבן שלי מענה באור עתניאל כמו שיהיה לך, באור עתניאל נניח אני יודעת כי הישיבה מסודרת. יהיה בן שלי מענה כמו שהוא צריך, ואחר כך אני אפרט לך, אלירם, מה הוא צריך. בישיבה התיכונית, שהוא צריך כיתה קטנה כי הוא לקוי למידה. אתה יכול להסתכל לי בעיניים ולהגיד לי שאם אני רושמת את הבן שלי לישיבה התיכונית שנה הבאה, כי אני כבר ראיתי את הערב וכבר התרשמתי לו. יהיה לבן שלי מענה, כמו שהוא צריך, כמו כל ישיבה אחרת, כמו כל ישיבה אחרת, כיתה קטנה, מסודרת. אם אתה לא מאחד את הישיבות, ואתה עושה פה ישיבה ושם ישיבה,

41

חגית: אני חגית.

אלירם אזולאי: חגית. אני מציע שכל מה שקשור לשאלות פרטניות, ברור שאני לא אענה פה, כי בהרבה דברים אין לי מושג. אני לא יודע מה הלכות למידה של הילד שלך. אם הישיבה תוכל לטפל בו, לא לטפל בו, מה עשה, מה זה, גם לי יש ילד עם לקות למידה, כל ילד הוא אחר, אני מציע לא לדון פה בשאלות פרטניות, זה גם לא הדיון הערב. דרך אגב, גם הדיון הערב הוא לא דיון של ועדת חינוך, בסדר?

חגית: שנייה,

אלירם אזולאי: אז אני אומר לך. אני עונה לך, אני לא יודע להגיד לך לגבי הבן שלך, אין לי מושג מה הלכות שלו ומה הוא צריך. אני מציע ששאלות פרטניות תפני למחלקת חינוך ויבדקו ויתנו לך תשובה כן או לא. זה, בסדר? זה לגבי הפרטני. לגבי כל נושא הדיון, על ההרשאה שממנו נולד הדיון הזה, בסדר? הדיון הזה לא נולד במליאה כדיון חינוכי. המליאה לא עושה דיונים חינוכיים, המליאה מחליטה בסוף על תקציב, שהתקציב הזה הוא מממש איזושהי אג'נדה. בסדר? היא יכולה להיות אג'נדה חינוכית, תשתיתית, בנייה, תקציב, כלכלה, תעסוקה, לא משנה מה. בסדר?

כמעט כל ההחלטות שמקבלת המליאה זה החלטות על כסף, ולכן נולדה השאלה פה בעניין ההרשאה, שסביבה נולדו עוד כל מיני שאלות כמו למשל הדיון על איחוד החטיבות, והדיון על ההצעות וכל מיני דברים כאלה. הדיונים האלה צריכים להמשיך ולהיעשות בתוך ועדות חינוך, מחלקת חינוך, כדי לענות על זה בצורה רצינית ומקצועית. בטח שאני לא יכול לענות פה לכל אחד ששואל מכל יישוב. האם תהיה לי הסעה או לא תהיה לי הסעה, לכאן או לשם, ואיך זה יעבוד.

אורי הורוביץ: בלי הסעות. אני שואל שאלה פשוטה, שהיא לא קשורה לא לדיון חינוכי ולא לכולם. זה דיון מעשי. אנשי יתיר רוצים לשלוח בשנה הבאה לישיבה, לחטיבה בעתניאל. הם יכולים או שהם מחויבים לבוא לחטיבה פה. אנשי טנא עומרים חייבים לשלוח, לעתניאל, או שהם יכולים לשלוח לפה? רגע, רגע, המשמעות של השאלה שלי, עם פוטנציאל הילדים של כיתות ז' ח', בשתי החטיבות, הם 100. ובשנה הבאה ירשמו 80 לפה, 20 לעתניאל, או 80 לעתניאל 20 לפה. מה המשמעות של הדבר הזה? זה אפשרי? זה לא אפשרי?

אלירם אזולאי: בהיבט הזה, כל, באופן עקרוני, ברור שטוב שתהיה בחירה לכולם, בסדר? איפה עובר הגבול? לכל יישוב בסופו של דבר מול משרד החינוך יש מיפוי. זה לא חינוך פרטי במדינת ישראל, זה חינוך ציבורי. לכן, משרד החינוך אומר שכל יישוב יחליט על המיפוי שלו. לאיזה בית ספר אתה רוצה להתמחות?

אלירם אזולאי: את יכולה להתמחות רק לממלכתי. ולכן בהיבט הזה אני חושב ששיקול הדעת שלנו הוא איפה הדבר הזה מתאפשר בלי להקריס את אחד המוסדות. אם הדבר הזה לצורך העניין מקריא בשנה הראשונה את החטיבה בעתניאל או מקריס את החטיבה בישיבה אזורית, אז צריך להפעיל שיקול דעת. איך מייצרים מצב שהמיפוי נותן להם יציבות ובמקביל לזה עושים את הדיון החינוכי כי אתה לא יכול להודיע להורים החטיבה שלהם פה, הישיבה שלהם פה, יומיים לפני תחילת שנה, כי ההורים החליטו להזיז מפה לשם, שהישיבה הזאת והחטיבה הזאת נסגרת או נפתחת. זה לא עובד ככה. חייבים לנהל את התהליך הזה בצורה שיוועים שיש איזשהו בסיס ומהבסיס הזה אפשר לנהל איזשהי מערכת בחירה. בתקופה הראשונה. במיוחד ששני המוסדות האלה, הולכים להיות מוסדות, בסדר? אור עתניאל קיימת, אבל היא יוצאת כביכול לדרך חדשה. והמוסד השני הוא חדש לגמרי. לכן צריך לתת יציבות של כמה שנים ראשונות, לראות שהדבר הזה באמת, עומד על הרגליים, מתייצב ואז אפשר לשקול

דרור דותן: את רוצה שיירשם ששרית דיברה?

שרית: שרית מדברת. למה אנחנו צריכים לתת את המוסד הזה?

אלירם אזולאי: שניה שרית לפני שאת מדברת, סליחה ברשותך. רק אם יש, כי ביקשנו שיתייחסו חברי מליאה. אז אם יש עוד חברי מליאה שרוצים להתייחס לפני שהתושבים מתייחסים

שרית: אנחנו התושבים גם רוצים להתייחס

אלירם אזולאי: גם אני אשמח שנודרז, אבל יש פה חברי מליאה. חברים, מי שמתייחס, אם אפשר בקצרה, בסדר?

אלינור נחום: אני כתבתי את הדברים כדי לא להתבלבל, כל מה שאני אומרת כאן נאמרים מתוך אהבה עמוקה להר חברון והישובים שלנו ולרצון לראות מערכת חינוך חזקה מאוחדת ויציבה לדורות הבאים. לא מתוך מעבר ולא נגד אף אדם אחד, אלא מתוך אחריות ציבורית. אני בוחרת במכוון לא לדבר עכשיו על דברים, טבלאות ונתונים, על זה כבר דיברו. אני מבקשת להבין דבר אחד בסיסי יותר, מה קרה לתהליך: לאור השנים וגם במסגרת נושא ההיגוי, הוצגה לכולנו תמונה מקצועית, עקבית וברורה. יש היתכנות ואף צורך בהקמת ישיבת תיכונית אקסטרנית אזורית שמאפשרת חטיבה ונותנת מענה לכלל ילדי ההר. כך אמרו אנשי המקצוע, כך נאמר על ידי משרד החינוך, כך הוצג על ידי יועצים חיצוניים שנשכרו לצורך העניין. וכך גם סוכם בצוותי ההיגוי. גם הרצון הציבורי היה ברור, ישיבה פנימיתית קיימת, החוסר האמיתי הוא במסגרת אזורי שבה תלמיד יכול לחזור הביתה מדי יום, להישאר בקהילה, ולקבל חינוך איכותי כאן בהר חברון. ולכן מתוך כבוד, אבל גם מתוך חובה ונאמנות לציבור עולות שאלות קשות. מה קרה לכך שתהליך שנבנה במשך זמן רב, מתוך עבודה מקצועית רחבה, עבר בתקופה האחרונה תפנית כל כך חדה, מה השתנה מעל כל אותן ההבטחות הסכמות ומסקנות מקצועיות? מי הגורמים שמובילים כיום את קבלת ההחלטות והאם הם מייצגים את האינטרס של כלל ההר או הסתכלות מצומצמת. כיצד מוסד שבמהלך עבודת ועדת ההיגוי בחר במפורש שלא להיות שותף לתהליך, מצא את עצמו כיום במרכז הדיון התעדוף והתקצוב. כיצד הרשאה שהיא משאב ציבורי חד פעמי שנועד למוסד אזורי, נשקלת כעת לטובת פתרון שאיננו אזורי במהותו. אלו אינן שאלות אישיות, אלו שאלות תהליכיות. במיוחד לאור הסיכונים. סיכון לקשרי העבודה מול משרד החינוך, סיכון כלכלי למועצה וסיכון ממשי לכך שהישיבה התיכונית האזורית של הר חברון, תקום שהיא קצת עקומה, בלי הייחוד הנדרש, בלי היציבות ובלי האמון הציבורי. אני רוצה להדגיש, ישיבת אור עתניאל הוזמנה להציג את עמדתה בהשבחת עולמה החינוכית. אני הייתי בוועדת היגוי, הם ישבו איתי בשולחן. אני הייתי חלק מאותו תהליך ואני שמעתי את הדברים וקיבלתי את המכתב ואת ההתייחסות שלאור עתניאל אז ככה שאני מדברת ממקור ראשון. ממקור ראשון. היא בחרה להישאר באותו מסלול חינוכי, ואף טרחה להקמת ישיבה תיכונית אחרת, אם זו תהיה ההחלטה שיקבלו אותה. החטיבה הוגדרה כחטיבה אזורית, אך הישיבה עצמה היא מוסד פרטי, וזה הבדל מהותי כשמדברים על כספי ציבור. כן, אבל יש לנו פה צורך להוגנות, אור עתניאל השקיעה משאבים בתהליך שבו הוגדרה כחלק מחטיבה אזורית בעבר.

ובענייני יש מקום להשיב לה את ההשקעה, אבל לא באמצעות העברת ההרשאה כולה ולא במחיר פגיעה לכל הר חברון. צריך לחשוב איך עושים את זה בצורה נכונה, בעצם, על העבודה שהם השאירו לצורך קבלת ההרשאה. ולבסוף, חובה לומר זאת ביושר העברת התקציב לפתרון פרטי חוזרת על המועצה בסיכון כלכלי כבד, הלוואות, גירעונות ולחץ שהתגלגל בסופו של דבר על התושבים דרך מיסים ועלויות. אנחנו מרגישים את זה כל תקציב מחדש שאנחנו מצביעים על עוד העלאת מיסים ועוד העלאת מיסים ואם יש לנו דרך בעצם למנוע את זה, אני חושבת שחשוב שאנחנו נעשה את זה. אנחנו מתקרים לקודה שאין ממנה דרך חזרה. ברגע שהחלטה תתקבל, לא ניתן יהיה לסדר את זה אחר כך. ואם יש אפשרות לקבל תקציבים נוספים, אני חושבת שאפשר לעזור באופן פרטי, אבל לא תחת הגדרה של מה שאנחנו רוצים לקבל כמשהו אזורי. או שנקום כאן היום אליכם חברי המליאה, או שנקום כאן היום כמליאה מאוחדת, נחזיר את ההחלטה למסלול האזורי המקצועי המאחד ונתייחס כולנו להצלחת ישיבה תיכונית אחת של הר חברון. אני באמת באמת מאמינה שהאחדות שלנו, אנחנו לפעמים כאילו, במיוחד בתקופה האחרונה, כל היום מדברים על אחדות. אבל משום מה אני מרגישה שכאילו יותר קל לנו להתאחד עם אנשים מבחוץ, מהשונים. שאנחנו לא איתם באותו ראש, אנחנו מדברים על אחדות, אחדות, אבל בינינו, כשאנחנו, אנחנו הכי דומים אחד לשני. ציר מערבי, ציר מזרחי. מה זה הקשקוש הזה בכלל? איך אנחנו לא עושים בינינו אחדות? כאילו, על מה אנחנו בכלל מדברים? זה כאילו, זה הזיה שבכלל, את צריכה להגיד דבר כזה בשביל לדבר מה שאת מרגישה. כי כולנו פה אותו הדבר, כולנו אותה חוויה, כולנו שכנים, חברים. ואני אגיד יותר מזה, ההצלחה של יישוב אחד היא הצלחה של כולנו. הצלחה של מוסד אחד חזק היא הצלחה של כולנו. אני לא רואה בפירוד משהו שיכול לגרום לנו להצלחה, אלא רק, רק אבל איחוד אמיתי, איחוד שבה באמת מהלב. אז או שנישאר כל אחד בעמדתו ונגלה בעוד כמה שנים שלא נכשל מוסד, אלא נכשלו כולנו. זו לא שאלה של מוסד כזה או אחר, זו לא שאלה של יישוב כזה או אחר, זו שאלה אם אנחנו עדיין מסוגלים לפעול כהר אחד מאוחד.

אלירם אזולאי: אני רוצה לשאול אותך רגע, לגבי הנושא של ההרשאה, מה עמדתך בעניין?

אלינור נחום: נראה לי שאמרתי את זה בצורה ברורה, אני לא חושבת שצריך לתת הרשאה שניתנה להר למוסד אזורי. לתת אותו למוסד פרטי, אני חושבת שצריך לבדוק את ההשקעה שהמוסד עשה לצורך הבאת ההרשאה, וצריך להחזיר להם את ההשקעה שלהם.

אלירם אזולאי: תודה אלינור יש עוד חברי מליאה שרוצים להתייחס?

אורי הורוביץ: קודם כל, חברי מליאה רוצים להתייחס גם אחרי זה, אבל אני אגיד משהו. סוכס. אלירם אתה הובלת פה מהלך ובאמת כל הכבוד. כמה שיותר מהר. אמנם הייתה דחייה של שנה, אבל זה היה ממקום לגמרי מקצועי. כשפותחים בתשפ"ז פותחים פה ישיבה תיכונית.

ואתה הלכת ודיברת עם עתניאל וכולי וכולי והיה היגיון, וכל ההיגיונות האלה, החינוכיים, אנחנו כבר עברנו אותם, אנחנו מאחורי ההיגיונות החינוכיים שהובילו. גם להחלטות של מליאה שלנו וגם החלטות קודמות וגם עם זה שהבאת אותו מרשת עמית וכולי, אנחנו מאחורי הדבר הזה. ואז באת אלינו ואמרת שאור עתניאל חזרו בהם. ויש כלל שכל המשנה ידוע לתחתונה. ואור עתניאל היא מוסד פרטי. בישיבה התיכונית לפחות היא מוסד פרטי. ואני חושב שאנחנו לא צריכים להתעסק, אני זו דעתי, אנחנו לא צריכים להתעסק עם ההרשאה שלנו, אתה כל הזמן זוכר את ההרשאה. מבחינתי, שיקחו את ההרשאה הזאת, קחו מה שאתם רוצים. לי אין ספק שאנחנו נצטרך, שהישיבה התיכונית החדשה תצטרך כסף. אתה תדאג להביא כסף, המועצה, המשרד החינוך, אני לא יודע מה, ואני לא פוחד מזה. אני לא פוחד לא מבחירות ולא משום דבר, זה יגיע. אני רק חושב שהסוגיה המרכזית היא דווקא הסוגיה החינוכית, שאתה מנסה לדחות אותה בשנתיים, ואני מנסה להגיד, שהסוגיה הזאת כבר התקיימה. דנו את כל הדיונים בסוגיה הזאת כבר דנו, ואפילו החליטו שהדבר הנכון וה... מה שחשוב זה איחוד החטיבות, לייצר חטיבה אחת חזקה שהיא תהיה זאת, שתזין את הישיבה התיכונית הצומחת וחדשה שהולכים להקים פה במיתרים. ואם מתוך החטיבה המאוחדת הזאת יהיה מישהו שירצה ללכת לאור עתניאל, שילך לאור עתניאל, ומי שירצה ללכת לסוסיה, ומי שירצה ללכת למעלה חבר או ל או לישיבה לצעירים בירושלים או לא יודע, לאן שהם רוצים. יש בחירה חופשית לכיתה ט'. כל אחד יכול ללכת לאן שהוא רוצה. אבל אם רוצים לבנות את זה, וכשחוזרים כל הזמן אליהם, כל הזמן חוזרים על לקחים שלומדים מהאולפנה עד שאיחודו את החטיבות וכולי, באיזה מהלך אדיר ואדיר ואדיר. אז אנחנו עכשיו הולכים לעשות הפוך, ועכשיו, לדחות את ההחלטה הזאת לגבי איחוד החטיבות לשנתיים, כשהכול כבר הוחלט כבר. אז אנחנו לא עוסקים אליהם בקנאת סופרים, כי יש הרבה ישיבות, זה לא רק אור עתניאל, בסדר, כל הישיבה. אני רוצה להאמין שראש הישיבה החדש, שהמועצה בחרה ואני שומע תגובות של אנשים שכבר נפגשו איתו וכולי, הוא אש ישיבה טוב, ויש עתיד לישיבה הזאת, ויש כיוון טוב, ובעזרת השם, היא תלך ותצמח ותהיה טובה. אבל הבסיס להצלחה שלה, כולם אומרים את זה, גם אתה אמרת את זה בדיון. יש שני דיונים שלך שמסוכמים. שהבסיס לדבר הזה זה איחוד החטיבות. נכון שכשאמרת את זה, בראשך מה שהיה, זה שמעריבים זה, שזה הכל יהיה בעתניאל, כפי שסיכמתם בעתניאל. אבל אור עתניאל חזרו בהם. ועכשיו אני מדגיש שכאילו בשביל ההרשאה הזאת, שאני אומר עוד פעם, באופן אישי אין לי בעיה לתת את ההרשאה הזאת לאור עתניאל. שיתנו, שייקחו, אין לי בעיה. אבל הנקודה החשובה היא לקבל החלטה ולא לדחות אותה. לקבל החלטה לגבי איחוד החטיבות. מה אני חושב, מעלה בראשי, שההחלטה על איחוד החטיבות יש בה כדי להשפיע, על ההרשאה. יכול להיות שזאת הנקודה. ואם בגלל ההרשאה אנחנו עכשיו הולכים לעשות תהליך חינוכי עקום, כדי לאשר את ההרשאה הזאת, אם ההרשאה מאושרת, מאושרת, תן להם את הכסף, לא מעניין. אתה תדע להביא את הכסף וכולי.

אבל הנקודה המרכזית היא לא ההרשאה. הנקודה המרכזית היא, הצעד החינוכי, לאחד את החטיבות, לבנות נכון על פי הלקחים שלמדנו מהאולפנה ועל פי מה שכל ועדות ההיגוי וכולם כבר אמרו, אין שום סיבה לחכות שנתיים. מילה אחת על רציפות שלטונית. עלה פה כמה פעמים, שמעיה דיבר על זה פעם שעברה, שאם כבר מליאה החליטה להעביר את ההרשאה הזאת, אז צריך לקיים את מה שזה, כי אחרת יהיה חוסר אמון במועצה וזה. אני חושב שזה אמירה סופר, סופר נכונה. אבל רציפות שלטונית זה לא רק בכסף. רציפות שלטונית זה גם בהחלטה. החלטות שהתקבלו כבר. לגבי איחוד החטיבות, כמה פעמים. שלוש, ארבע, קובי, נכון? יש. לכן ביקשתי שיביאו את הזה, שיביאו את הפרוטוקול. זה גם רציפות שלטונית, זה גם. ואני חוזר פעם אחרונה, לי אין בעיה, באמת, אין לי בעיה, שאור עתניאל, צריך לתת להם את הזה, 18 השקיעו. ניתן להם את הכסף, אבל לאחד את החטיבות. לקבל החלטה, לאחד את החטיבות. עכשיו אני ממה שאני שומע מכל מיני הורים, עוד מעט ידברו, אני שומע שהורים כל כך רוצים, הורים, ועדות היווי, ועדי הורים, אלה שבשיטתך אלירס, הם אלה שיבואו לדיונים שאתה רוצה לעשות בעוד שנתיים. הם אלה שיבואו, והם יגידו לך את מה שהם אומרים עכשיו. שמבחינתם אין להם בעיה לעשות איחוד חטיבות בעתניאל. תשים את האיחוד החטיבות באור עתניאל, ותיתן להם את ההרשאה, אבל לעשות את האיחוד חטיבות הזה, ולא לחכות איתו שנתיים. כי אנחנו מתחילים ברגל שמאל. אנחנו מתחילים את ה, את הישיבה שכול כך הרבה זמן חיכו, וכול כך הרבה פעלת בשביל הדבר הזה, מתחילים אותו ברגל שמאל בגלל הסיפור של ההרשאה הזאת. אז בואו נשב כמה אנשים חכמים, יצירתיים, ונסדר. גם מעבירים את ההרשאה וגם מאחדים את החטיבות ונצא לדרך בצורה הכי מהותית כמו שאמרה נעמה, כי היא חזרה שלוש, ארבע פעמים על המהות ואני חושב שזאת המהות. עד כאן

46

קובי בן גרא: אורי, אני רק הערה מהקהל, ההרשאה מותנית בזה שז' ח' נשארים.

אורי הורוביץ: סליחה?

קובי בן גרא: ההרשאה מותנית בזה שז' ח' נשארים.

אורי הורוביץ: לא הבנתי מה אמרת

קובי בן גרא: אם תיקח את ז' ח' של עתניאל, תעביר אותם למיתרים, אין הרשאה.

אורי הורוביץ: לא, אבל אם נשאר בעתניאל

קובי בן גרא: אבל לא רוצים להתאחד בעתניאל, זו ההחלטה הראשונה שקיבלנו, אם רוצים להתאחד בו תהיה, חזרנו אחורה לזה. זה מה שרצינו

spk: אלירס אפשר להעביר את השיחה לתושבים?

מאיר כהן: בואו נעביר לתושבים שבאו. אנחנו ישבנו בישיבות רבות עם אלירס, הוא שמע את דעתנו

אלירס אזולאי: בבקשה חברים. התייחסות חופשית.

אפרת דהן: רק תגידו את השם שלכם כדי שישמעו.

שיראל הגר: שיראל הגר מסוסיא. טוב, משתדלת מאוד מאוד קצר. אני, סליחה אני מדברת בהכי דוגריות, סבבה? לא בזה. משהו פה מריח לא טוב. יש פה טיעונים שהם טענים מקצועיים, שיום אחד אפשר להגיד אותם לכיוון הזה, ויום אחר כך להגיד אותם לכיוון הזה. והטיעונים האלה מושפעים להבנתי בסוף משיקולים פוליטיים ואני אני חושבת שאבנר, נראה לי, נגע בנקודה, שעם ישיבת עתניאל בנתה כל כך הרבה שנים הלאה, עכשיו תקציבית מצוינת שמ-2018 כבר מגיעה לה, אז לא התממשה, והם בונים, והם בונים, ובאמת בונים את זה. יש קושי אמיתי, לבוא למצב ולהגיד יום אחד אנחנו מצטערים אנחנו לא מביאים לכם את ההרשאה, אולי מביאים משהו בקטנה וזה באמת אתגר מאוד מאוד גדול. אני חושבת, מכל מה שנאמר פה והיום נחשפתי ואני מאוד שמחה שאני פה, כי מה שפה מריח לא טוב. כולם, לא סליחה לא כולם, רוב מי שדיבר פה, נגד מה שאתה מציג, ודברים שגם אמרת נשמעים, לא נשמעים סגורים במאה אחוז. אז ממש מה, אני מהאנשים הפשוטים, לא מכירה, לא בסדר היגוי, לא כלום, לא מכירה. מהמעט שאני שומעת פה, ברור שהשיקולים המקצועיים, הם הפוכים ממה שאתה מציג, והנקודה האמיתית היא, היא מועצה חזקה שמסבירה לעמוד מישהו שאולי יש לו נציגים חזקים, אולי רובו, אולי חלקו, אולי מיעוט ממנו. הם אנשים חזקים ומשפיעים, אבל לא כל המועצה אמורה לספוג את מה שהם מבקשים להגיד.

אלינור נחום: זה לא ישוב

שיראל הגר: זה נציגים, זה בודדים וחזקים.

אלינור נחום: זו עמותה פרטית

שיראל הגר: סליחה, עמותה אולי גם אנשים מתוך היישוב, אולי, באמת אני לא יודעת כן, זה עמותה נכון שזה אירוע מורכב. ברור שזה אירוע מורכב, בסדר? ברור לי ואני שמחה שאני לא במקום שלכם. אבל אנחנו מצפים כתושבים שתהיו חזקים ותדעו להגיד לנו שאנחנו מצטערים, אנחנו נותנים לכם את מה שמגיע לכם. אני חותמת על כל מילה ממה שקובי אמר.

ואנחנו חושבים על כלל התושבים וגם חושבים ברור שבאיכות של חטיבות, אנחנו לא נחזור על זה. כולם אמרו את זה לגבי תנופה. אני אגיד על דבר אחד, ציון לגבי כל המיתרים שאין תב"ע, אין שטח חום, אין מסמכי קרקע. בניהול טוב, תוך שנה אפשר להשיג את הכל. אז זה לא,

דרור דותן: מוזמנת לבוא לעבוד במועצה ולעשות את זה בשנה. נשמע, מחויב.

שיראל הגר: זה שינוי נקודתי, להפוך מתעשייה לחום.

דרור דותן: זה לא תעשייה, גבירתי. אין ייעוד לקרקע לשטח הזה.

שיראל הגר: גם אם בשטח בארג"י 5, חקלאי, בסדר?

דרור דותן: הוא לא זה.

שיראל הגר: הוא בקרקע חום לתוקף?

דרור דותן: מלפני חודשיים. מעולה.

שיראל הגר: מעולה. סבבה נקודתית לשטח חום, מסמכי קרקע אחר כך. אפשר לעשות את זה עם ניהול טוב.

48

ויקי כהן: ויקי כהן מעומרים. הילד שלי תלמיד כיתה ו' לומד בתמרים, במבנים יבילים, יש להם אחלה עשייה חינוכית שאנחנו מחוברים אליה. ומתקדם במענה מעולה. מבחינתי, ברמה החינוכית, הילד שלי לא ילמד בפנימיה ולא ילמד באור עתניאל, כי זה לא דרכנו החינוכית. עכשיו בעצם, אם אתם פותחים את שתי החטיבות, אתם לא נותנים לנו אופציה לבחור. כי כל הילדים של טנא אמורים להיות בעתניאל משיקולים מערכתיים, ואתה בעצם לא מאפשר לי כאמא אופציה חינוכית, מענה בתוך ההר. ואז שוב פעם אנחנו צריכים לצאת החוצה, צריכים לחפש תוכניות מיוחדות, וזה לא אמור להיות ככה. אני כאמא צריכה לקבל מענה חינוכי טוב, שמתאים לדרך החינוכית שלנו, בתוך ההר, הכי חשוב, העניין של התקציב, אותי, לא מעניין. מבנים יבילים מבחינתי, אם יש עשייה חינוכית טובה, זה באמת לא מעניין. אבל חשוב לנו, שתהיה עשייה חינוכית. שילדי טנא עומרים יוכלו לבחור מתוך מקום מהותי חינוכי. איזה יישוב הם רוצים איזה בית ספר הם רוצים ללכת

נעמה פוליאקוב: שלא יהיה לך מיפוי לבחור את המוסד השני שהוא לא עתניאל זאת הבקשה?

ויקי כהן: כן

הילה שטרית: הילה שטרית טנא עומרים לא יתכן שבשם צרכים של מוסד שיסגר או לא יסגר מענים חינוכיים ידפקו. במרכאות לא ייתכן שבגלל סתם אני ממצאה לא ייתכן שאם כל ילדי עשהאל יחליטו לעבור לעומרים כי ראו שהרב יאיר הוא אחלה והיה חוג בית שלו ושל הרב תומר והכל מצויין אבל בחרנו כיישוב או בחרנו כהורים כקבוצת הורים לעבור כי אנחנו רואים שזה נכון וטוב לילדים שלנו לא אתם לא יכולים לעבור כי אור עתניאל יסגר והשיקול התקציבי פה נכנס. זה לא מעניין אותי כאמא זה לא מעניין אותי כתושבת מה הסיכומים שלכם מ-2018 אני אותי מעניין השיקול החינוכי לבן שלי שיהיה לו את המוסד הכי טוב והורים מצביעים ברגליים. דבר שני דיברת על זה שאור עתניאל חזרו בהם ומקימים מוסד פנימייתי והכל מצויין אבל זה בעצם לא קורה. מה שקורה היום שיש שני מסלולים יהיה מסלול אקסטרני ומסלול ישיבתי בצור לבבי החדשה. אז בעצם אז יש פיתרון אז למה אנחנו מבצעים את הדבר הזה למה אנחנו הולכים לפיצול שנותנים לנו מענה אז או שתחליטו מה שבאמת

חגית: אבל יש בעיה כי ברגע שאת עושה מוסד אחד גדול הוא יכול לתת מענה רחב לכל הצרכים של התלמיד וברגע שאת עושה שני מוסדות אוטומטית אני לא יכולה לקבל מענה לילד שלי כי המוסד קטן ולא יכול לתת לו טכנית את כל מה שהוא צריך. אם מוסד הוא גדול ומשמעותי אז יש לו גב ויש לי אפשרויות לקבל את כל מה שהילד שלי צריך ברגע שזה פה וזה פה שני מוסדות נפרדים אני לא מקבלת את המענה של הבן שלי מאוד ברור.

49

הילה שטרית: אני רוצה לחדד ולהגיד אם אנחנו נותנים את התירוץ של קנאת סופרים מצויין תאפשר לי זכות בחירה. אם אתה נותן את התירוץ של קהילה אז למה פותחים שניים יש פה כשל לוגי כאילו או שזה או שזה בשני הדברים יש טעות משהו לא הגיוני כמו שהיא אמרה יש פה הרגשה שיש פה טיעונים שהם מעבר לחינוכיים פדגוגיים זה פוליטיקות קטנות שאנחנו נדפקים מהם אנחנו כתושבים קטנים ואני כתושבת טנא לא מעניין אותי הריב הלא נגמר הזה של ציר מערבי ציר מזרחי אני לא חלק ממנו אנחנו לא בשום ציר אני רוצה שיהיה טוב לבן שלי. אני מרגישה שאני נדפקת מכל הכיוונים ואני לא מצליחה להבין מה השיקולים פה ושוב כמו שאורי הורוביץ אמר פה לא אכפת שלי שיהיה בעתניאל שיהיה כמו מלכתחילה שאמור היה להיות הישיבה היתה צריכה לקום בעתניאל אבל אם הם חזרו בהם והם לא יכולים לספק את המענה האקסטרני אז למה צור לבבי עכשיו כן יוצאת אם מסלול אקסטרני. אור לבבי זה הישיבה החדשה מיתוג מחדש לאור עתניאל

שולמית זלצר: שולמית אני מסוסיא אני יו"ר ועד ההורים של האולפנה האזורית קודם כל חשוב לי קצת לספר למי שלא מכיר מה עברנו באולפנה האזורית ולמה אנחנו באמת ממליצים למועצה והמלצנו בכמה פעמים בכמה שולחנות לא לחזור על הטעויות שנעשו באולפנה עוד פעם כי כמו שהבת שלי אמרה כאילו מה הם בסדר הולכים לעשות את אותה הטעות עוד פעם הבת שלי מחזור

ראשון באולפנה היה מאוד קשה ליצר הרשמה לתיכון מכיוון שבחטיבה היו מעט בנות רק בציר אחד זה היה בציר של עתניאל היה קשה מאוד לגייס כיתות אפשר להסתכל על המספרים מחזור ראשון היה פיצול כמו שמתכננים לעשות בשנה הבאה מחזור שני לא נפתח למי שלא יודע לא היתה כיתה מחזור שלישי 16/18 גג בכל כיתה שאנחנו מפסידים עליה כל חודש אני לא יודעת את המספרים, אני לא זוכרת את זה. הרבה הרבה כסף שאנחנו, אני, כתושבת לצורך העניין לא מפנים לי אשפה מספיק פעמיים ביום כי הכסף הולך ונוזל מכל מיני חורים אחרים.

דרור דותן: לא הייתי אומר עובדות שאני לא יודע.

נעמה פוליאקוב: זה לא בדיוק ככה רוב תקציב הרשות הולך לחינוך וזה קצת לא מדויק מה שאמרת.

קובי בן גרא: יעזור קצת במספרים. האולפנה באשתמוע השקיעו על כל המתחם 18 מיליון

דרור דותן: קובי, קובי, בוא, ניתן לאנשים לדבר

קובי בן גרא: היא לא יודעת על מה היא מדברת.

דרור דותן: אבל קובי, קובי, לא בגלל זה לא מפנים לה אשפה. בוא בבקשה. אבל טוב, עכשיו אם אני רוצה. ביקשת שתושבים יתייחסו, ביקשתם, היא לא צודקת.

50

שולמית זלצר: נתתי את הדוגמא הלא נכונה. אני מצטערת, אני רוצה שכולם יבינו את העיקרון שאם אנחנו פותחים מוסד שאנחנו יודעים שהוא יהיה הפסדי כמה שנים, אז אנחנו לוקחים את זה בחשבון, ואם יש דרך לא לעשות את זה, בוא נהיה חכמים, וכמו שאמרתי, חכם לא נופל באותו בור פעמיים, הוא ייפול אולי בבור אחר. יכול להיות, אין בעיה. זה עניין בהבט הכלכלי, אבל תחשבו על ההבט הרגשי של התלמידים. זה לא קל, ולהגיע למוסד שהוא לא קיים, ולנסות לייצר גאוות יחידה, ולנסות לייצר תחושה שאני טוב, שאני שווה להרחיב, להרגיש טוב עם עצמי. זה לא קל, וכשהכיתות קטנות זה עוד יותר קשה, זה מייצר לפעמים באמת קבוצות של בנות שמגיעות, כי אין באמת מקום אחר, אבל אני מסיימת, זה נכון, היו גם כאלה, וגם קבוצות של בנות שכן, הן רוצות, הן מאמינות ברעיון הזה של מוסד שהוא קרוב לבית, שהוא הולך עם הרוח של הר חברון, שאפשר לחזור הבית ולדבר על מה שהיה, ולא רק פעם בכמה ימים או בשבועיים. והמחיר הרגשי והנפשי והחינוכי הוא מחיר כבד. ואני חושבת שזה ככה, לא רק לדבר על הטעויות והזה, אלא באמת להבין מה זה אומר בשביל הילדים. יש לי ילד בכיתה ז', הבת שלי הגדולה, שהיא מחזור ראשון שם, אמרה לילד שלי שבכיתה ז' עזוב, לא כדאי לך. אתה יודע, זה קשה לשמוע את זה. זה ככה, למה לא לעשות את אותם הטעויות. ודבר שני, יש לי כמה שאלות שכאילו מהצד של בואי נעשה חסר לבנים מהיום.

את הבנות, אין בעיה, לכל אלה שחיים, חייבים חינוך מיוחד יותר כזה או אחר, לאור הבנייה, לשלוח לאולפנה האזורית ולהסתדר יחד עם הציר השני. את הבנות שביקשתי השבוע לחשוב מה יהיה עוד בישיבה של זה היה ישיבה שיחד עם צוות האולפנה, על בינוי הקבע של האולפנה, שאני העליתי בחדר את השאלה מה נעשה עוד 5-8 שנים, שנצטרך עוד אולפנה, כי כבר הכיתות יעלו את גדותיהם, אז ראש המועצה אמר שהוא נגד לפצל מוסדות. שצריך מוסדות גדולים, מוסד אחד משמעותי שבאמת נותן מענה להרבה תלמידים. אפשר לעשות יותר מגמות חינוך מיוחד, למה זה לא נכון לישיבה שעדיין לא קיימת וכבר אנחנו אומרים בואו נעשה שתיים, כאילו מהאפס שיש לנו בואו נעשה שתיים. 30 תלמידים מכל הר חברון לומדים בישיבה הזאת אני מבינה, מז' עד יב". שאמרו שזה אירוע המספרים. בישיבה התוכנית הצומחת אין עדיין תיכון בכלל, זה אפס. ודבר שלישי, לגבי העניין של הכספים, שאני באמת ממש לא מצויה בתביעה, אבל כאילו התחושה היא שהילדים שלנו הם פני ערובה, גם הילדים של אור עתניאל וגם הילדים של הישיבה הצומחת של סוסיא, בני ערובה על מנת להעביר את הכספים, לעמותת אור עתניאל בשביל הישיבה האזורית. ואם זה לא נכון, אז בואו נלך על ההצעה של אורי, שאני התחברתי אליה מאוד. נעביר את זי-ח' למיתרים מאור עתניאל ושהם יקבלו את הכסף לטובת הישיבה התיכונית בלי החטיבה. זהו, זה מה שאני אמרתי. תודה לכם, להתראות.

שרית: אני רק אתייחס, את רוב הדברים כבר נאמרו, אני כן רוצה להתחבר לשאלות שרית מסוסיא. אני רוצה להתחבר למה ששולמית אמרה בעניין המילה תחרות אני בהמון המון סליחות, לאורך כל השנים, אבל במיוחד בתקופה האחרונה עם המון אנשים מכל הכיוונים, אז קביעת תחרות בריאה בעיניי היא פשוט לא נכונה ולא הגיונית. היא מייצרת, משני מוסדות שלא קיימים, מייצרת תחרות הסתדרות של שני הורים למוסדות השונים. והיא רק מגדילה את המתחם בתוך ההר, ואת האמירות המאוד קשות שאנחנו שומעים מכל הכיוונים, על כל הכיוונים. זה ממש בעיניי לא תחרות בריאה, זה ממש מלחמת הישרדות, ובסוף מי שישלף את העונן יותר חזק הוא יקבל את הכסף. ולכן אין פה באמת תחרות בריאה. והנושא השני שחשוב לי זה להבין, הבאת במסמך את המספרים של הילדים. אתם מדברים על עוד ישובים שהולכים לקום. אבל מפה זה נראה לי אם אני מבינה נכון שבעוד שבע שנים במקום ארבע כיתות יהיו חמש כיתות שמתוכן אחת היא התלמוד תורה ונראה לי לבנות שתי מוסדות על חמש כיתות או ארבע כיתות אם התלמוד תורה לא נמצא, מתוכם, מתוך שתי כיתות, אולי נצליח לגייס כיתה ט' אחת, שזה אמירה שנאמרה בבירור, שכל עוד כיתה אחת, הכיתה היא גירעונית תהייה על חשבון המועצה. ולכן ההוצאות הכלכליות פה הן לאורך של שנים על המועצה, ואם אנחנו בונים מוסד של חמש כיתות, ההתכנות להקים מתוך זה שתי כיתות למעלה, היא גדלה משמעותית, רואים את זה ממש באולפנה, ולכן המסמך בעיניי הוא ממש מראה אחרת. ואמירה לגבי ישובים נוספים שקמים, עד שהם יגיעו, עד שיגיעו אנשים, בטח לא בשלוש שנים הקרובות, שיקפוץ לנו משמעותית את המספרים, אחרת גם היינו רואים את זה כאן.

ולכן בעיניי זו לא אמירה שמשקפת למה צריך תחרות, שהיא לא בריאה. ודבר אחרון, אתם אומרים שכולם ירגישו בבית, אני שמעתי המון אמירות מתושבי עתניאל, שהייתה להם חוויה מאוד טובה להגיע לסוסיה, הם הרגישו כאורחים. ובעצם מה שאנחנו מייצרים פה, אנחנו מייצרים אותה סיטואציה, שאם ילדי אור עתניאל ירצו לבוא ללמוד בישיבה בכיתה ט', הם יתקבלו כאורחים, כי זה לא מוסד הבית שלהם. שבמקום להקים מוסד ביחד שנבנה את המאפיינים שלו ביחד, שמתאימים לשני הצירים, אנחנו מייצרים פה עוד פעם מוסד עם אופן מסוים, לצעירים מסוימים, וכשהם יחליטו עוד שנתיים להפסיק עוד חטיבות, עוד פעם הם ירגישו אורחים, ואנחנו שוב פעם חוזרים על אותה התנהלות, שלדעתי לא ירגישו בבית המתח פה הוא גדל. לי מאוד כואב מהאמירות שהשמעתי לאחרונה, מאנשים אחד על השני ואני חושבת שאיחוד החטיבות תעשה את זה. אני רואה הנוער בסוסיה שלומד באשתמוע עושים שבתות ביתר ובבית חגי ובנגוהות וזה ממש ממש כיף לראות את התחושה של הביחד הזאת וזה יקרה רק שילמדו ביחד. תודה.

הדר בן גרא: אפשר להגיד פה במשהו?

דרור דותן: זה קצת הזמן של כולם, אז תחשבי.

הדר בן גרא: זה היה ברור שאני אדבר. הדר בן גרא, זה בעלי. חברת מליאה בעבר, ב-2018 כשנתקבלה ההחלטה על העברת תב"ר, יו"ר ועדת חינוך בעבר וכולי וכולי, חלק מהאנשים שישבו בתקופה שהקמנו את האולפנה וראיינו את ראשי המוסד בעבר, מכה על חטא עד היום. אני רוצה לומר משהו, מחוויה אישית שלי כמישהי שמגדלת פה ילדים בהר חברון והרבה. כשלונו אמרו שהבנות של ז' ח' של סוסיה עוברות לאולפנה, אני בתור אמא ממש כעסתי. כעניין חינוכי שאין לי בבית, מעדיפה שהילדה שלי תגדל בית ספר יסודי, ואת השטויות של האולפנה, אני אחכה שתגיע לכיתה ט'. אני לא צריכה שהיא תראה את השטויות של האולפנה שהיא בכיתה ז'. תנו לי לגדל אותה ולשמור עליה בחממה הקטנה, וכשנצטרך נתמודד עם הדברים הגדולים אף אחד לא שאל אותי, אף אחד לא אמר לי מה את אומרת, אף אחד לא חשב לרגע שאולי יש הורים שחושבים אחרת. אמרו, חמודים, בשנה הזאת והזאת, זה מה שקורה. תרצי, תאהבי, לא תרצי, בכיתה ט' שהבת שלך תחפש מקום. ואני חייבת להגיד שהייתי מופתעת מאוד להגיע לאולפנה ולראות את המוסד הזה ולראות מה הילדה שלי מקבלת שם. ואני אומרת בצורה הכי כנה שיש, להתאהב במחנכת שלה, ולהגיד איזה כיף שזה מה שהבת שלי מקבלת, ולהגיד וואו טעיתי, וזה לא קורה הרבה. ואיזה כיף שטעיתי. אני אומרת את זה ואני כל כך שמחה שזה פה בבית, ואיך כיף לי שהבת שלי יכולה להחליט להישאר פה בבית או עוברת למקום אחר עם הגדולה של הבית, או פחות את האפשרות הזאת, וכמה אני שמחה בזה. וזה עוד יותר מזמין את השאלה שלי שלמה הבנים לא יקבלו את זה.

שמעתי פה אמירה, אולי לא פה, אולי באיזשהו פורום אחר, שבנות ברור שהן צריכות מוסד ליד הבית. ובנים זה כבר משהו אחר. ואני אומרת, בנות לא ברור לי שהן צריכות מוסד ליד הבית. בנות יש להן את הטבע לחזור הביתה, בנות מרימות טלפון ומדברות, בנות משתפות. בנים הפוך. בנים לא משתפים, בנים נעלמים, בנים נפגעים, בנים לא משתפים במה שקורה ולא חוזרים הביתה. האינטרס של כולנו להקים פה מוסד איכותי וטוב שיגרום לבנים שלנו להישאר פה בבית הרבה יותר ממוסד של בנות. בנים לא ירצו לחזור הביתה ואם המוסד הזה לא יהיה מוסד, מעולה, אז הם לא ירצו להיות כאן. ואני מנסה רגע לדמיין את הבן שלי הולך לאיזשהו מוסד אחר וקורה לו איזה משהו והוא לא משתף אותי כי הוא, כי הוא נער. אז איפה, איפה, האפשרות עכשיו פה לתקן לפני שאנחנו נסכים? איפה הרוח ההר חברונית שאנחנו מדברים עליה? על החיבור ביחד. הבת שלי הולכת, יש לה חברה מנהגות, ויש לה חברה מעתניאל, ויש לה חברה הבת שלך, שתראי מה זה איך העולם מתגלגל אליך, וללמד את שתינו, ואיפה הרוח הזאת? מה קורה לנו? מה קורה, אני אומרת לכם בצורה הכי אמיתית שיש, עשיתם משהו שהיה, יצא מדהים. איפה החיקוי של הדבר הזה? מה הטעות? מה הרצון להקים משהו אחר? לא מעניין אותי כסף. מעניין אותי מאוד כסף אבל לא מעניין אותי כסף. לא מעניין אותי מה השיקול לכאן ולכאן. מעניין אותי לראות את גורמי המקצוע ובתוכם חברי המליאה, ואנשים שמובילים פה את הסיפור הזה, ומי שלוחץ לכאן או אחרת, מעניין אותי לראות שמה שעובר לכם מול העיניים, זה הילדים שלי, ולא שום שיקול אחר. לא מוסד כזה ולא מוסד אחר. האינטרס שלי בתור אמא זה לראות את אור עתניאל בכל הוריאציות שלה, שתהיה הישיבה הכי טובה שיש. וגם את סוסיא, הישיבה הכי טובה שיש, וגם את מעלה תהר, הישיבה הכי טובה שיש. וגם את הישיבה האזורית פה הכי טובה שיש, כי כשהבן שלי יגיע, כשהבנים שלי יגיעו לשלב הזה, אני רוצה שיהיה להם את האפשרות, גם אם הם ירצו פנימייה, אז שיבחרו פה בהר חברון ולא יצאו החוצה. אז יש לי אינטרס שעתניאל תהיה, המוסד הכי טוב שיש. הכי טוב שיש, וזו האחריות שלכם, לדאוג להרים פה למוסד כמו שצריך. כדי שאני בתור מי שגידלה אותם, תהיה את האפשרות לשלוח בכלל. מה אנחנו רבים בכלל? מה האירוע? אני בחיים לא שמעתי על המושג הזה של ציר מערבי וציר מזרחי עד לפני חודש. בחיים לא שמעתי על זה. מה, יש פה משהו שיש לו אינטרס שהמוסד, שעכשיו מקימים פה או במיתרים, ואני לא יודעת איפה. יהיה מוסד בינוני. יש פה משהו, אלירס אם אתה לא רוצה על השם שלך הקמה של מוסד חינוכי שהוא יהיה הכי טוב שיש, לא רוצה הגדרות, לא רוצה להרים דגל ולהגיד אני עשיתי, למה? למה לבחור בדרך כל כך עקומה? אני אומרת לכם בצורה הכי ברורה בתור אמא, אם המוסד הזה יהיה כושל, הילדים שלי לא יהיו פה. לא יהיו פה. אמרתי את זה העל הגדולה שלי והיא לא לומדת פה באולפנה. אם זה לא יהיה מוסד, שהוא יהיה מוסד שהוא א', ויהיה מוסד שהוא יהיה פה את המורים הכי טובים ואת המנהלים הכי טובים ואת ההחלטות הכי טובות ואת ה, מה שזה לא יהיה, הילדים שלי לא יהיו פה. ואתם מפסידים ילדים וזה לא רק הילדים שלי, אתם תפסידו פה עוד משפחות. מה קורה לכם?

איפה גורמי המקצוע שירימו דגל ויגידו אנחנו נלחמים על זה ברבאק? לא מקבלת את האמירות על הציר המזרחי ציר מערבי, לא מכירה את זה, לא מקבלת את זה, לא שמעתי את זה בחיים עד לפני לא יודעת כמה זמן, ואני לא מוכנה שזה יהיה השיח. כולנו פה גרים באותו הר, הילדים שלי צריכים לקבל פה מענה חינוכי, ברמה הכי טובה שיש, וזאת האחריות של כל מי שיושב כאן, של כל הנציגים פה, של כל חברי המליאה פה, של ראש המועצה, של המנכ"ל, של מי שמנהל פה את החינוך, להקים פה את המוסד הכי טוב לילדים שלי. ואם זה לא יהיה, אז הילדים שלי לא יהיו פה. וזה לא רק היום. בהצלחה.

מאור: מאור מסנסנה, כתבתי הרבה דברים פה שצריך להגיד ואני חושב שיהיו אמורות וכדומה. אני רק אגיד שכחבר בוועדת היגוי, וכמי שעוסק בנושא הזה של עולם הישיבות התיכוניות בכלל ובשיבה המסתיימת, זה נפרד, אני מאוד קשה לי שהשתמשת בשם של ועדת ההיגוי להגיד שאנחנו רצינו להקים את הישיבה הזאת פה במיתרים. אנחנו לא רצינו. אנחנו פעלנו רבות, ושרית פעלה גם כן, הייתה ביחד איתי, היינו שותפים מלאים, ללכת ולדבר עם מי שקרואי אצלנו הציר המזרחי וללכת לנסות לעשות. שיתופי פעולה עוד לפני שדובר. אנחנו גם הצגנו ואמרנו על סמך האש שחטפנו מהנציגים, מהתושבים שאנחנו הצגנו אותם כיו"ר ועד ההורים, על זה שאנחנו בכלל הסכמנו על עתניאל, ולמה בכלל אנחנו הסכמנו, אני אגיד את זה עוד פעם, אנחנו הסכמנו כוועדת היגוי, כוועד הורים, בכל אפשרות, בכל פורום שבו ישבתי, הסכמנו על הישיבה התיכונית באור עתניאל. על דעת שיהיה פה מקום מצוין, ואמרנו יש שם מבנים, קחו אותם. אבל בכל גם הרב בני שישב פה, אף אחד לא הזכיר פה, אבל הצמיחו פה את הרב בני כדי שיעשה עבודות מופתים וזה לא קרה. והחברים באור עתניאל, הפנו לנו גב, הפנו לנו גב בצורה הכי, אני אגיד את זה במילים הלא נעימות, בצורה הכי מגעילה, הפנו לנו גב על החלטה שאנחנו חטפנו על האש כנציגי ציבור, גם אנחנו נציגי ציבור. אמנם שלא מליאה, אבל גם אנחנו נציגי ציבור. ובסוף מה שקורה, אם אתה לא מוכן לסיים את התקציב הזה ואי החלטה שלך, אתה יודע מה, לא רק את התקציב, שיהיה מקום מוצלח, אי החלטה שלך לאחד את שני המוסדות במקום אחד, אתה נותן להם פרס על, על ההפנית גב, וזה לא רק שהפנת גב, אתה הבאת את כל ועדת ההיגוי, אתה ודרור, הבאתם אותנו לפה, על סמך זה שמסכימים, ובוועדה פתאום נודע שהם לא מסכימים. ובוועדה הם אמרו, אור עתניאל באו ואמרנו אנחנו מוציאים את הרב חברון מהתמונה, זה שעכשיו יש רב חדש זה כל טוב ויפה, זה משהו לפני שבועיים. אבל הרב חברון, נשאר בתמונה, למרות שאמרתם שהוא לא יהיה שם. אנחנו אמרנו כי אנחנו נעמוד על הרגליים האחוריות, והרב לא יהיה שם, כי דעתו החינוכית ודרכו החינוכית לא תואמת את מה שהעם רוצה. והמספרים מדברים בעד עצמם, 30 אחוז שמתוכם שרית אמרה, הם בכלל לא מחויבים או שהם במצב כזה שהם חייבים ללכת לשם. אז אני חושב שאנחנו, הוא מדבר בשם, המועצה, אבל כחברי המליאה הולכים לקבל פה החלטה לתת לה תקציב כפרס על הפניית גב מאוד מאוד בוטה להר חברון. ואני אומר עם הקבלה עכשיו גם עם הנתונים של הרב החדש והדרך החינוכית שהצלחתי לברר בשבועיים האחרונים,

אני אומר לכם שהבן שלי לא התקבל לשם. הבן שלי, למרות ששיבה קודם כל אזורית, הוא לא מספיק דתי כדי להתקבל לשם. אני אומר את זה חד משמעית, ודיברה פה מישהי שנציגה מהציבור שאינו דתי. זה בכלל לא הסיפור. הם רוצים פה להקים ישיבה אליטה עם רמה תורנית מאוד גבוהה. אהלן וסהלן. אבל זה לא, הבן שלי לא התקבל לשם. אוקיי? אם אנחנו רוצים לתת פרס לשני האירועים האלה, אני לא יודע, אני בתור תושב מרגיש רע עם עצמי כנציג. אני לא יכול להציג את האירוע הזה. לא יכול.

אלירס אזולאי: תודה רבה. אני רק אדייק שכתבתי את זה וגם אמרתי את זה, שהרצון היה להקים באור עתניאל את הכל וזה היה, לשם כיוונו וכל מי שמכיר פה את התהליך והיה שמה וזה. אנחנו היינו ביחד בוועדת ההיגוי.

spk: זה נעצר קודם, למה פתאום, אני לא יודעת, למה פתאום זה השתנה. קיבלנו פשוט הודעה אור עתניאל לא יהיה המוסד הגדול אנחנו לא יודעים מה התשובות ומה הכוונה.

spk: חזרו בהם מההסכם.

חגית: למה אנחנו בכלל יושבים פה אני לא מבינה. אם הם חזרו מהם מההסכם, ואנחנו רוצים ישיבה תיכונית, רצינית, שתיתן מענה לכלל האוכלוסייה, אז מקימים ישיבה אחת בסוסיא, שהיא נותנת מענה לכולם. לכל הצרכים, לכל הגוונים מה, תורנים ועד לא יודעת מה, ונותנים כמו שצריך, מענה אחד מסודר. מי שלא מתאים לו, הוא יכול תמיד ללכת, גם עכשיו הוא יכול ללכת, אותו דבר. אבל שפה יהיה מענה מסודר לילדים שלא רוצים לצאת מהבית.

יונתן: יונתן לא כלכלן רחוק מזה, אבל כמו שאלירס מציג את זה, פה יש את ההחלטה על ההרשאה, אתה עושה מההרשאה, זה פיל בחדר. לא מעניין אותנו מה עושים בהרשאה, בואו תקימו את הישיבה התכונית כמו שצריך ואם אור עתניאל יהיו מוסד בכיתה ט', מוסד ראוי, אז תלמידים מז' ח' שיהיו פה, יוכלו לבחור ללכת לשם. אבל מחזיקים אז' ח' של הציר המערבי כבני ערובה שם בשביל ההרשאה.

טלי שומרון: טלי שומרון, מטנא עומרים, בתחושה שלי כנציגת היישוב, אנחנו בכלל לא שייכים ובכל מקום אנחנו קצת מרגישים אורחים. יש לי ילדות, יש לי ארבע בנות גדולות, שתיים מהן למדו בחטיבה, שהיתה אז של סוסיה, יצאו ב-7 בבוקר כי לא היו להם הסעות כמו שצריך ישבו שם מ-7:30 בבוקר, זה לא משנה אבל היו בחטיבה אחת, ושתי הבנות הצעירות יותר היו בחטיבה המאוד איכותית של האולפנה, בימים שלפני שתכננו את החטיבות. וראיתי מאוד את ההבדל. למרות שהיינו אורחים, אורחים בסוסיה, בתחושה שלנו, ולמרות שאני כמו הדר, מאוד מאוד רציתי שהילדות שלי יישארו בעצם בדביר, וזה כבר ממש היסטוריה רחוקה.

עדיין, כשהם יצאו לחטיבה אחת, הם הרגישו את הגודל של ההר, ואת ה, וזה עשה להם משהו בנפש, נפש של ילדה בכיתה ז' ח', שהם השתייכו, הייתה להם גאוות יחידה, והם השתייכו למשהו מאוד, מאוד גדול. שתי הבנות שהיו בחטיבה מאוד מאוד קטנה, הרגישו, אני כאמא הרגשתי שקצת מתגלחים על הזקן שלנו, וקצת עושים עלינו טעויות ומתקילים אותנו בלי שנרצה. כי אם רצינו להישאר בחטיבה בסוסיא לא יכולנו. וזאת הייתה תחושה מאוד, מאוד לא טובה ותחושה של אני לא מוכנה לתת אמון למקום כזה שהוא מסליל אותי, ועכשיו אני עוברת שוב פעם את אותה החוויה עם הבן שלי. שהוא בכיתה ז', ואני אומרת לעצמי אוקיי, לא יודעת אם הוא יישאר לשיבה אקסטרנית או שהוא יצא החוצה. בכל מקרה, אם הוא ימשיך להיות באור עתניאל, הוא בוודאי לא יישאר בשיבה אקסטרנית, כי אין לי אמון, במקום שלא מאפשר לי להיות בו. ואם אין לי את הבחירה, זה לא רק זה, זה גם אסטרטגית, אם אני לא שותפה, אני כיישוב, לא אני כטלי שונרון. אם אני כיישוב, לא שותפה להקמה של ה, הזמינו אותי אמנם לוועדת היגוי, אבל בעצם עכשיו אומרים לי, לא, הבן שלך בעצם הוא עדיין כן מוסלל. לאור עתניאל כמו שאמרו, הוא שבוי בגלל כספיות ובאמת אותי לא מעניין, העניין הכספי לא אכפת לי, כבוגרת חמדה מחזור ב', הייתי במבנים יבילים שש, שבע שנים והיה לנו סבבה והרגשנו גאוות יחידה, כי וואלה אנחנו מקימים פה משהו חדש ואני בטוחה שהבנים שלנו גם יהיה להם סבבה להיות במבנים יבילים כי הם ירגישו את הגודל ואת המשהו החדש, בתנאי שזה יהיה גודל ומשהו חדש וגדול של כולם ביחד ושיהיה לנו את הסיי שיהיה לכולנו, לכל היישובים, איך המקום הזה יראה. מכל גווני הקשת של הר חברון, גווני הקשת היפים והטובים שיש לנו, ואם אנחנו לא נהיה חלק מזה, אתם מדברים איתנו על עוד שנתיים שלוש שאולי יכנסו, המוסד ירוץ והוא כבר יהיה מה שהוא יהיה בלי שלנו תהיה את האמירה. וזה משהו שהוא כאמא, הוא לא מקובל עליי. בין אם הבן שלי ממשיך בטי ובין אם לא. הוא צריך להרגיש הר חברוני, והוא לא ירגיש הר חברוני אם הוא לא יהיה חלק. ממה שהוא גדול. כמו שהוא לא ירגיש שהוא חלק מבני עקיבא, הוא לא מצטרף למפעלים של בני עקיבא. זה הכל. זה נראה לי המהות שדיברו עליה קודם. זו בעיניי המהות. אז מה שאמרתי זה מהיום הראשון שישבתי בוועדת ההיגוי, אחד הלקחים הגדולים בעיניי כאמא לבנות, זו הטעות הגדולה שעשו עם האולפנה שלא איחדו מההתחלה את החטיבות ולא נתנו לבנות להרגיש את כל הר חברון מההתחלה. וחבל לי שיעשו את הטעות הזו שוב

56

דרור דותן: תודה רבה. טוב ישראל, תציג את עצמך רק.

ישראל מלמד: ישראל מלמד, מאור עתניאל. לא חייב לדבר פה אחרי כל הדיבורים. אני רוצה קודם כול טיפה לספר היסטורית, עתניאל, אני לא יודע כבר כמה שנים, אבל לפחות בחוויה שלנו, ואולי נעבוד תמיד. הייתה ישיבה אזורית שנתנה מענה אזורי. אני חושב שמחלקת החינוך ועוד הרבה, הם יכולים להעיד על זה שהרבה תלמידים שהיה להם קושי והיו צריכים מהם פתרון, והיו גם תלמידים שלא כל כך רצינו לקבל והמועצה ביקשה שנקבל אותם, אז זה מול להבה וכולי

וכולי, ועשינו לאורך שנים עבודה מאוד מאוד רצינית, בהצלחות מאוד משמעותיות עם הרבה הרבה תלמידים. ולאורך כל הדרך ראינו את עצמנו כישיבה אזורית שנותנת מענה להר חברון. גם עכשיו עם הצורך במיתוג החדש בעיקר בגלל שאנחנו הלכנו על איזשהו קו חינוכי של שילוב שהוא באמת לא כל כך מקובל. שמצד אחד באותה כיתה יש תלמידים שהם ממש מצטיינים ואחרי זה ממשיכים, אני לא יודע מה, בישיבות הסדר ובולטים שם, ומצד שני חבריה שהם מאוד מאתגרים. השילוב הזה יצר דברים מאוד מאוד טובים כי כמובן כשלרוב שמים את תלמידי החינוך המיוחד או תלמידים עם קשיים עם עצמם וממילא הם לא משולבים באמת ולא עוברים תהליכים מאוד משמעותיים. וראינו בזה הרבה הרבה ברכה והרבה הרבה קושי. וזה גרם לעובדה שלא גדלנו ולעובדה שהרבה פעמים קיבלנו מהרבה הורים בהר חברון מסר, תרימו את הרמה ותתנו מענה הרבה יותר רחב לתלמידים פה שרוצים פנימייה ורוצים חינוך בסגנון שלכם, אבל אל תקחו מנעד כל כך רחב. וזה הרעיון במיתוג החדש. אנחנו עדיין רוצים להיות מחויבים להר חברון, סוג של ישיבה אזורית פנימייתית ואני אסביר את הנקודה. לצורך העניין, לפי מה שאני מכיר, נגיד אולפנת נווה שמואל, אולפנת אבן שמואל, היא אולפנת אזורית, המשמעות היא שמבחוץ היא מאוד ממיינת ומתוך האזור היא מקבלת בנות הרבה יותר מגוונות והיא נותנת ממש מענה ופתרון להרבה בנות שרוצות פנימייה. זה ממש חשוב לי להגיד, קשה לי לדבר פה כי אני מרגיש שהמון מהנוכחים מאוד מאוד חשוב להם ויקר להם הנושא של האקסטרני ואני מכבד את זה לכל ליבי ומכיר גם את התנועה הזאת של הרצון באקסטרני. אבל אני חושב שיש פה קצת תיבת תהודה של כל האנשים שמעוניינים לא יודע כל, אבל הרבה אנשים שהנושא האקסטרני מאוד מאוד חשוב להם. ביום שני האחרון כחבר עמותה הלכנו למנהל התיישבותי בתל אביב שאחראי על כל הפנימיות ושאלתי את האחראית של 223 פנימיות בארץ פרטיות, שאלתי אותה האם היא מרגישה שיש מגמה בציבור הציוני לפי, של עזיבה של הפנימיות והתחדשות של האקסטרניות. היא אמרה לי איפה הלוואי, הלוואי ההפך, יש לנו דרישה מטורפת כל הזמן, מוסדות נוספים שנכנסים בתוך המוסדות דוחפים לנו, אני צריכה לפסול חדרים על 10 מיטות בחדר. יש ביקושים מטורפים שרק הולכים ועולים. ואני מרגיש שאני קצת מייצג פה את ה-60-70, לא יודע, אני לא רוצה להגיד אחוזים, אני באמת לא יודע אם קטונתי. אבל אנשים רבים שהנושאים של הפנימייה חשוב להם, ויש הרבה תושבים מהר חברון והרבה ילדים שרוצים חינוך פנימייתי תורני, בסגנון שהיה לנו, עם אמון ואהבה וכבוד. אבל כן חשוב להורים, עם כל הכבוד, אני אולי אספר סיפור אחד שייתן את, עם מה התמודדנו הרבה שנים, התקבל אלינו ילד מורכב מבית ספר סוסיה, הרב חברון קיבל טלפון, אנחנו רצינו לעבור עוד שלושה תלמידים, אבל אם אתה מקבל את הילד הזה, היה לנו פה מורכבות בחטיבה, אנחנו השלושה האלה לא נבוא. עכשיו הרב חברון, הולך עם התלמיד עד, לא יודע עד איפה הוא ילך, עד שהמוסד שלו יחרב, כלומר אני אמרתי תשובה חיובית לתלמיד, אני לא יחזור בזה בחיים, אני אתן לו את הצ'אנס, ושהשלושה האלה לא יבואו, הם שיחשבו על מה שיחשבו, אני אלך איתו.

אז אני אומר, זה דרך שהלכנו בה, אבל כל הזמן קיבלנו מההורים, המנעד רחב מדי, אין מה לעשות, יש לכם גבולות בקבלה, תרים את הגובה והרבה תושבים נוספים יוכלו לקבל פה מענה מאוד מאוד משמעותי. אני יודע שבגוש עציון אם אני לא טועה, נווה שמואל היא ישיבה פנימייתית אזורית. נווה חנה, אוריה, יש המון המון, והצורך במענה פנימייתי הוא מאוד מאוד גדול. עכשיו אני רוצה לספר את החוויה שלי

spk: אבל

ישראל מלמד: אני רוצה להסביר. אם אנחנו רוצים שיהיה, אז אני אומר, יש שני צרכים בארץ.

דרור דותן: אבל אני מציע שלא נפריע אחד לשני. בסדר? תודה.

spk: כי זה לא רלוונטי לשמוע, אז אתה סותם לי את הפה.

דרור דותן: תוכלי לדבר כמה שתרגי, תני לו לסיים את הטיעון שלו

spk: שאלתי אותו שאלה,

דרור דותן: הרב ישראל.

58

ישראל מלמד: אני רוצה לספר את החוויה שלי מהילדים האישיים שלי, החוויה שהיינו צריכים, שלושת הילדים שלנו בסוסיא, שלושה ילדים, ילד אחד למד באור עתניאל, בחטיבה. ובילדים שלי היה מאוד מסובך, היו מורים נהדרים, צוות נהדר, גידלו אותם באהבה. המעבר הכפול שבז' צריכים להתאקלם בחברה חדשה והם ידעו מראש שהם רוצים פנימייה. אחד רצה אבן בשמואל אחד רצה מקור חיים, הם ידעו שהם באים לשנה ורבע, ואז הם התכוונו והם כבר עם הפנים החוצה. והחוויה של תוך שנה להתאקלם, לרצות לקבל ציונים מאוד גבוהים באותה שנה שאתה צריך להתמקם חברתית, היה להם אתגר מאוד מאוד גדול לשלושה האלה. שניים עברו עם זה להצלחה, ואחד ממש פירק אותו. והילד הרביעי שלמד באור עתניאל, הייתה לו חוויה חדשה מאוד מאוד נעימה שכל הקבוצה שלמדה אתו בדביר, המשיכו לכיתה ז', ח', הייתה קפיצה ברמה הלימודית, ומהכיתה שלנו כל מי שרצה יתקבלו לישיבות הכי איכותיות שהם רצו, והיה חשוב להם להתקבל ואני אומר עכשיו, בעצם יש קבוצה מאוד גדולה של הורים בהר, שלא נמצאת פה כנראה, שרוצה, שחשוב להם ישיבה פנימייתית, תורנית, ישיבתית, שלומדים הרבה גמרא ולסדר מאוד גדול ויש קבוצה מאוד גדולה. עכשיו, אנחנו רוצים בעצם למשכן את כל הילדים כולם, שכולם צריכים לעבור את שתי המעברים האלה, את ההתאקלמות החברתית, את ההתאקלמות הרגשית, בתוך השנה הזאת, לבין מוסד הציונים הכי טובים, כי אני בכלל רוצה ללכת לצוענות מלאה, או לדימונה, ולא משנה מה החלום של הילד, כי אח שלי למד על פי כל מיני דברים ואני

גוזר עליו בשביל להצליח להוציא כיתה, בשביל להצליח להוציא שתי כיתות, בשביל חלום מאוד יפה ויקר של אנשים שאני באמת מכבד אותו בכל ליבי. שאנשים רוצים אקסטרני, בשביל זה את כל הילדים יחיבו אותם לעבור את אותו תהליך. ולעבור את הדבר הזה, שאני אומר אחד הילדים שלי זה ממש פירק אותו.

חגית: הרב ישראל, אני יכולה לשאול אותך שאלה. אתה יכול לתת מענה לכל הילדים, לכל אחד שלא מתאים לו גמרא ואחד שמתאים לו אומנות או כל מיני כאלה, לא, אתה לא יכול.

דור דותן: אבל אנחנו ביקשנו לא להיכנס אחד לתוך השני. תודה רבה.

ישראל מלמד: אני לא חושב שנכון למשכן את כל 100 התלמידים בשביל לתת מענה לתלמיד ספציפי, או לכמה תלמידים ספציפיים. המועצה צריכה לחשוב איפה היא נותנת מענה. או במוסד הזה, או במוסד הזה. נסיעה לשם. איפה יצא נגיד כיתת חינוך מיוחד, אני אומר, אני אומר, יש, מה שאני, אני אסביר מה קרה לנו בישיבה תיכונית אור עתניאל. אני אספר טיפה, אולי אני לא יחזור. כשאנחנו באנו לבקש את כשהוסכם שאנחנו נהיה ישיבה תיכונית אזורית, באותו זמן בדיוק, או בערך, אני לא יודע בדיוק את השנים, ראש המועצה צביקי בר חי, החליט לתת את ההרשאה של הבינוי של הישיבה האזורית לסוסייה. ואז באנו אליו, אמרנו לה רגע סוסייה היא לא הישיבה האזורית היא בשום צורה שהיא לא רשומה בשום מקום כישיבה אזורית. כבר יש הרשאה, בואו נממש אותם. אל תדאגו, שאתם תהיו בשלים וזה, ההרשאה שלכם תמומש. לא הורדנו למליאה ואמרנו רק ניתן לו הרשאה ולא שום דבר. אז לטובת עין גם הסתמכנו בראש המועצה, הוא אמר שהוא יביא. ובאמת כשבאו אחרי זה לקבל את ההרשאה אף אחד לא אמר אבל רגע סוסייה לא רשומים, אבל יש לכם, נתנו בשמחה וכשיש, כשמדינת ישראל מוכנה לבנות איפה שהוא, אז רק לבנות ולבנות כמה שאפשר, ואפשר לתת הרשאות נוספות לדברים. בעיניי ממש פשוטים מול משרד החינוך. אני רק אתן ממש דוגמה קטנה כשהקימו את דביר, היו 20 תלמידים, והרב דן מרצבך זכר צדיק לברכה ה' יקום דמו. אמר למפקח אנחנו רוצים להקים פה בית ספר. אז המפקח אמר, יעלו עשבים על היד שלי לפני שיקום פה בית ספר. באותה שנה נפתח שם בית ספר, ברוך השם כולם יודעים שיש שם, 500 תלמידים, אוקיי, אז מה שאני רוצה להגיד שיש הרבה תושבים בהר, חלקם צריכים ורוצים מענה אקסטרני, וחלקם רוצים וצריכים מענה פנימייתי. זה דבר אחד. דבר שני, יש תלמידים שהיה, אני יודע מהרבה הרבה משפחות, מהרבה אנשים שהיו צריכים לעשות את המעבר הזה שהיה מסובך להם ומורכב להם. יש הרבה תלמידים ויש כל גדול ומאוד רחב שמאוד סמכו על הקמת אור עתניאל והיה שביעות רצון מאוד גדולה ומשמעותית.

אלינור נחום: אבל הרב ישראל איך אתה פותר את זה?, לא הבנתי במהלך שלכם איך אתם פותרים את זה שילדים לא יצטרכו לעבור?

ישראל מלמד: אם ילד ב, הוא עושה מעבר אחד. נניח שהוא, רגע, אני אסביר לו, סליחה, נושא אחד. נניח שילד רוצה לעבור לפנימיה המעבר הזה, אני רוצה להסביר, המעבר מדביר לאור עתניאל זה לא מעבר.

אלינור נחום: זה מעבר.

דרור דותן: אלקנה אתה קורא עכשיו מהדף? אתה רוצה להתייחס למשהו?

אלקנה נווה: אני אשמח להתייחס לדברים שלו.

דרור דותן: כי כרגע, כרגע ההתייחסות שלך לא קיימת בשום מקום. בסדר?

ישראל מלמד: אני רוצה להתייחס לשאלה אם עתניאל חזרה בה. רגע, אלינור אני רוצה רגע להתייחס למה שאמרת. אני חושב שמבחינת הילדים, זה שהם ממשיכים באותה מסגרת חברתית ולא צריכים להתאקלם מחדש כדי לעדכן, את העמדה החברתית שלהם ואת השפה מההתחלה, היא מאוד מאוד משמעותית. תבדקי עם הרבה הרבה הורים. יש פה עוד אפרת ששמעתי שהיא מסכימה.

אלקנה נווה: היחידה פה,

דרור דותן: אלקנה חלאס.

ישראל מלמד: אם הייתי יודע שזה הסיטואציה אבל זה לא קשור יש הרבה אנשים שחושבים את זה, תאמין לי, הרבה היה להם חוויה הרבה הרבה יותר טובה, כי זה מעבר של אותה קבוצה. עד סוף ח', עושים מעבר אחד. בסוף ח' ירצו עכשיו אני רוצה להגיד גם עוד דבר. לאורך השנים היה לנו מאוד קשה. ולא הצלחנו, השילוב עם האקסטרני, ניסינו לתת מענה לאקסטרני והאמת שהתלמידים שלנו באקסטרני לא היו כל כך מרוצים. כי המסגרת הייתה פנימייתית. אז או שהם הרגישו טיפה בחוץ, והחבר'ה שהיו איתם בחדר, אז הרגישו שהחבר'ה הלכו. זה היה מאוד מורכב. לא נתנו מענה טוב לאקסטרני, וזה מאוד מאוד משמעותי שיש מסגרת פנימייתית. שהיא מלאה, וכולם שותפים באותו דבר. אני רוצה להתייחס לשאלה, האם אור עתניאל חזרה בה, שזה זה חזר פה כמו אמת מוסכמת. זו ממש לא העמדה שלנו, ולא החוויה שלנו, ולא מה שאנחנו הבנו. בסדר? אני מבין שזה נתפס באופן אחר. כשאנחנו דיברנו מול אלירס, מול ראש המועצה מה התוכנית, אז אנחנו הבנו שבעצם הולכים על שני מסלולים. אחד פנימייתי, ואחד אקסטרני, ומנסים לשלב את שניהם ביחד. זה מה שאנחנו הבנו, ששומרים על הפנימייתי, נכון? לפי הישיבה, אבל הפנימייתי נשאר במקום מכובד, וממשיכים את הדבר הזה, וממשיכים את צד האקסטרני.

ואז כשהבנו, ככל שהיתה פה אי הבנה, זה מה שהיה דיבור בתחילת הדרך. אני חייב להגיד שלאורך התהליך שמו אותנו בצד, אמרו לנו אתם לא הולכים להצטרף לתהליך הבחירה פה לשיבה כי אתם לא צד שמה

מאור: זה שקר וכזב. סליחה שאני אומר, אני באתי אליך, נפגשתי איתך במועצה כי אלירס הביא את הרב בני כנציג של אור עתניאל, הוא ייצג אותם.

spk: ולכן אמרתי שאנחנו לא יודעים מה היה המהלך, ואנחנו לא יודעים.

מאור: האמירה שאתם הלכתם אחורה, הייתה עוד לפני שהבנו אם תהיה גם פנימיה וגם אקסטרני, אנחנו דיברנו על זה והכל בצורה פתוחה, מה שאתה אומר פה סליחה, לא אמת, ביסודה ואני משתמש בביטוי מאוד מאוד עדין.

ישראל מלמד: מה שאני לא יודע, לא יודע אם זה בפורום הזה, אבל אני יודע שנאמרה פה אמירה במליאה שהר חברון חזר בו, היא לא הייתה ולא נכונה, היתה פה אי הבנה מאוד גדולה זה שהרב חברון במקרה עזב, ולא במקרה, זה היה תוכנית לאורך כל הדרך, לא השתנה, ועובדה שהוא עוזב.

אלקנה נווה: אולי נעלה את הרב בני על הקו, לשמוע ממנו. ישראל אני שומע את הדברים שלך וקשה לי

61

דרור דותן: אבל הייתה מישהי לפניך

אביה: אני שאלתי אם הדיון הוא על פנימיה אקסטרנית, כי אני הבנתי שהדיון זה האם עתניאל היא אזורית או שעושים פה אזורית?

דרור דותן: אז זה מה שהרב ישראל ניסה להסביר פה

ישראל מלמד: ישיבה פנימיתית אזורית

אביה: אבל אלירס אמר שאתם לא רוצים שזה יהיה אזורי.

ישראל מלמד: אני רוצה שנייה אחת להסביר. אני רוצה שנייה אחת להסביר. אני לא מתחמק, אני אומר לכם, אני מדבר בכנות, אני משתדל.

אורי הורוביץ: אתה יודע שיש לי נקודה חמה בלב לאור עתניאל. גילוי נאות הבן שלי זכרוננו לברכה למד שם. אני אומר לך, בתור אחד שבאמת סוגיית הכסף לא מעניינת אותי, תקחו לא 8 מיליון, 12 מיליון. שאלירס ילך למשרד החינוך יביא לכם 12 מיליון. בסדר? לא מעניין.

אני חושב שמה שאתה עושה פה, לא מועיל לדיון. סליחה שאני אומר את זה. הקשבתי בקשב רב כל מה שאמרת, אני מבין שאתה מחובר לאור עתניאל וכולי, ואני אומר לך יש לי פינה חמה בלב, בסדר? לא מוסיף בדיון, כי אתם רוצים מוסד פנימי

ישראל מלמד: נעשה שנייה חזרה. לא, השאלה הזאת האם יקבלו תלמידי, תלמידים

אורי הורוביץ: באזורי או לא אזורי? זו הגדרה מאוד ברורה.

ישראל מלמד: אז אני אמרתי בדיוק, אז אמרתי, אזורי כמו אבן שמואל. לך לאבן שמואל ואתה תראה שיש, שיש שם בנות שמקבלים מהאזור, שהן ממש לא עושות עם הבנות שהן מקבלות מבחן

חגית: מי שרוצה פנימייה?

ישראל מלמד: מי שרוצה פנימיה, אתה שומע? מי שרוצה ללמוד בתוכנית המלאה, שזה מהבוקר עד הערב, ורוצה.

אורי הורוביץ: רוצה. כן. קיבלתם. אין.

ישראל מלמד: כן

אורי הורוביץ: יתקא זה אזורית. יתקא חייבים לקבל את כל, יתקא, והבן שלי אומר אבא עושים סמים וחייבים לקבל. הלכתי לרב אבינועם. הוא חייב, לא שואלים אותו, הוא אזורי, הוא נהנה תקציבית, הוא נהנה מלא דברים, בסדר? זה אזורי. אז אני, לכן אני אומר לך. ההתפתחויות שהיו באמירות שלך, אני חושב שהן לא פועלות היעוד פה. זאת דעתי. ואני מאוד מעריך את מה שאמרת, אני מאוד מעריך את הישיבה והכול. אבל לדעתי הם לא אמורים לדיון.

spk: יש לי שאלה. אם יש ילד, יש לו קושי, אם אתה אומר שעתניאל זה אזורי האם אתם תתנו לו מענה?

spk: אבל אני חושבת שהעניין פה, המוסד האזורי, הוא מוסד שהוא לא עבירת מחדל שרק מי שיש לו קושי הוא שלא מתקבל לישיבה.

חגית: נכון, אבל אני רוצה שבישיבה האזורית יהיה מענה גם לילד שיש לו קושי וגם לילד עם נכון. ומקום כזה יכול לתת מענה רק אם הוא חזק.

spk: אבל בעיניי החזון של ישיבה אזורית צריך להיות ישיבה שמתאימה למגוון רחב של ילדי הר

חברון גם לימים שהם לא מתקדמים, ולכן השאלה שלי היא לא האם הוא לא יתקבל ילד כי יש לו יותר קושי, אלא ישיבת עניינים מסוג מסוים בארץ, אפשר לנסות להתקבל אליהם וזה אחלה, אז פה יהיה להם מוסד פנימייתי שהם לא צריכים להתקבל אליו שזה אחלה, אבל בסוף אנחנו רוצים מוסד שהוא אקסטרני, שהוא נותן מגוון מענה רחב לרוב ילדי ההר, שהוא לא נישתי, הוא לא תורני מדי, הוא לא סביבתי מדי, הוא משהו רחב. לי זה נשמע שזו לא באמת המטרה של הישיבה, היא ישיבה שקמה, עם אגינה להיות תורנית מסוימת. ולכן היא יכולה להיות פורמלית אזורית בגלל ההתנעה, אבל בחזון, היא לא באמת עושה לתת מענה לילדי ההר.

spk: אם אני אתן את זה, הם יקבלו. אזורית, הם חייבים לקבל, את מבינה?

אפרת דהן: אפרת דהן עתניאל. אמא לחמש בנים. הראשון בסרייה בשנה הבאה. ואחריו כל שנה עוד. קודם כל בקשר להרשאה, שכאילו אומרים שזה הפיל בחדר, או לא יודעת מה, יש הרשאה למוסד, תנו לו אותו מבחינתי. כמו שאמרו מקודם, אם הייתה הרשאה לתמרים למשהו, ומישהו היה נודע להם אוי ואבוי אז אותו דבר. דבר שני, מי שקרא את הספר ומי שלא של טל לוריא, מוזמן לקרוא. אחד הילדים. בחירה. אני רוצה לבחור לשלוח את הילדים שלי לאור עתניאל, ואני לא רוצה, שבגלל שכל מיני אנשים רוצים שתבנה פה חטיבה ויהיה פה תיכון אקסטרני, הילדים שלי לא יכולים להמשיך ללמוד באור עתניאל

63

אורי הורוביץ: אור עתניאל בחטיבה את מתכוונת?

אפרת דהן: בחטיבה, כן. ואולי אנחנו בישיבה. לא יודעת,

אורי הורוביץ: אבל אנחנו לא מדברים על זה.

אפרת דהן: אני מדברת על החטיבה. אני רוצה חטיבה,

אורי הורוביץ: אנחנו מדברים על אותו מושג שהוא לא קשור. תדברו אור עתניאל הישיבה התיכונית או חטיבה אור עתניאל

אפרת דהן: אז אני רוצה. אף אחד לא מבטיח לי כרגע שהישיבה שתקום פה האקסטרנית תהיה טובה. ולכן אני מסתכלת כרגע על מה שיש לי ביד, ביד יש לי כרגע חטיבה טובה ולשם אני רוצה לשלוח. אחרי שהחטיבה פה שהיא תחזק והכול, נחיה ונראה כי אני לא יכולה שני ילדים ילכו לפה ושלושה ילדים ילכו לפה, תנו לי את הבחירה החופשית. מה?

spk: אני מסתכלת על הילד שעולה לז' אבל הילד החמישי, סליחה שאני שואלת, כי אני פה, הילדים שלי עולים לט' עוד דקה והבן שלי, אני לא ישנה היום, בסדר? אבל אני אומרת,

המבט שלי הוא על הילד בכיתה א' שהתחיל השנה אצל ריקי, כי אני חשוב לי מה יהיה בהר. ההתחלה היא תמיד מקרקעת והרב יאיר מוערך מאוד מאוד, אני מכירה אותו כקולגה. אני חושבת על הילד בא' וזה אני חושבת שהדיון שאמור להיות, ברור שבוועד לנו כאן ועכשיו. בואו נסתכל רגע טיפה קדימה כמו שר המשרד אמר מקודם, על כל הישיבות התיכוניות בארץ, כמעט ואין, ישיבות אקסטרניות. כאילו, במועצות עם כולם פנימיטיות.

אלירם אזולאי: חברים, יש פה עוד מישהו שרוצה להתייחס ולא התייחס?

אלקנה נווה: אז אני רוצה רגע. אני רוצה רגע לשאול את ישראל שתי שאלות.

אלירם אזולאי: אתה יכול לשאול את ישראל אחרי זה את השאלות בבקשה. תודה רבה. אבנר בבקשה

אבנר חדד: אני כבר דיברתי אבל אני רוצה להגיד משהו קטן, אני רוצה לומר פה, יש תחום שם, מאוד מוצהר, ש-90 אחוז מהנוכחים פה בחדר, ה-99, בוא נגיד 99 אחוז מהנוכחים פה בחדר, באים מאג'נדה מכיוון אחד, ואין פה את הצד השני, כדי שיבואו ויגידו אוקיי, אני רוצה פנימייה. כי כל מי שנמצא פה, 99 אחוז מהאנשים שבאו לפה, הם נמצאים פה היום, ואני לא יודע איך הם הגיעו, מאיזה צורה, מי אמר למה, כי הצד השני אין לו פה את הקול שלו, שאומר אני רוצה פנימייה, אני רוצה שהילד שלי, תלמד בפנימייה. שנייה, אני לא סיימתי הילד שלי לומד באור עתניאל, ובאמת זה מעבר אחד. זה לא שהמעבר עם הילדים שלו, זה מעבר אחד. אם יש פה אנשים שרוצים פנימייה, והם לא, הם לא נמצאים פה בחדר. אני אני בטוח שיש פה אנשים שכן רוצים הפנימייה. אבל אין פה מישהו שבא ואומר כן, הילד רוצה ללמוד פנימייה. שנייה רגע, אקסטרני, אקסטרני, ומי שרוצה ללמוד פנימייה.

spk: אז אני, אמא שמייצגת, כל הבנות שלי לומדות בפנימייה, אולי גם הבן הבא שלי ילמד בפנימייה, זה ממש לא משנה איפה הוא למד בחטיבה. , הוא מגיע לפנימייה, פנימייה זה כבר משהו חדש.

ישראל מלמד: כי ממש כאב לי שכאילו השאלה הזאת אם תקבלו את כולם. אני רוצה ממש להסביר. אני אספר לכם את הסיפור הגיע אלינו תלמיד מבית ספר משלם, בגוש עציון, הגיע אלינו תלמיד, והרב חברון ראה אותו, מצא חן בעיניו, קיבל אותו. אחר זה מתקשרים מהמקום אחד אנשי הצוות, הוא אומר, את יודעת יש לו 80 עמודים של עדכונים, זה בחור השם קוצץ כיתה, זורק שולחנות, אין לתאר איזה בלאגן הוא עושה, תזהר ממנו כמו מאש, ורק שתדע, שאם אתה זה, פתחת, עכשיו מתייחסים אליך, אתה כבר לא ישיבה, אתה מוסמך. תדע. רב חברון כדרכו בקודש, ראש בקיר, קיבל אותו. הגיע לישיבה, אנחנו לא יודעים מה הבעיה.

תלמיד מדהים, זיכרון פנומנלי, אומנם קשה לקריאה, כל שיעור שנאמר בישיבה, זכר בעל פה. אין עצום, בקבוצת ההצלחה מטורפת. ... אחרי זה למד בישיבת נר בקרית ארבע, היום לומד שם אברך, משהו מטורף, ולכן זה חזר גם להיות מדריך בישיבה, אמר יש לי הכרת הטוב מאוד גדולה. אז אני אומר, הלב שלנו כמקום הוא בנשיאה בעול של כל הציבור, ושם אנחנו נמצאים. אבל מה לעשות, שכל תלמיד שקיבלנו מעוד מקום שרפנו, ואפילו אותה משפחה שעזרנו לילד אחד ממש, את הילדים האחרים העדיפו לשלוח למקומות אחרים. אז השם שלנו נדפק מהסיפור הזה. ואנחנו מבינים שאנחנו חייבים למתג את השם שלנו, ולהרים את הרמה. אחרי שאם בעזרת השם נצליח לבנות את השם, הרצון שלנו הוא הכי בעולם לפתוח כיתת חינוך מיוחדת, כיתת הגבר והכל, זה החלום הכי גדול שלנו. אבל אנחנו צריכים לראות שאנחנו עומדים, כי כרגע אנחנו לא עומדים.

spk: ובנתיים כספי ציבור יממנו ציבור מסוים?

אורי הורוביץ: הרב ישראל, בהצלחה.

אפרת דהן: לא, אני רגע רוצה לחזור לנקודה כי זה, אני חושבת שזה המהות גם פה. אתם בסוף, מקום נישתי, או לילדים שלא מתכוונים לצורך במקומות אחרים שזו עבודה מדהימה או אתם מבינים שעכשיו הכוונה היא ללכת למקום שיותר תורני, וזה בסוף נישתי. אני חושבת שישיבה אזורית צריכה לדבר על 60-70 אחוז מתלמידי ההר, ולהיבנות בהתאם לשיח הזה, ולא לבוא למשהו נישתי, שאומר, אני כן אקבל, אני לא אקבל. פשוט נראה לי החזון הוא שונה. ברור שתקבלו את כולם ואתם מונעים ממקום שעושים עבודת אני באמת מאוד מעריכה את זה, אבל זה לא הצורך

ישראל מלמד: בכל אחת כמה וכמה,

אלירם אזולאי: חברים, אני עושה ברשותכם עוד אני רוצה ברשותכם להגיד. כמה משפטונים עוד רוצים פה? נו.

אריאל שרגא: שלום לכולם, ערב טוב. אני אריאל מנגוהות. אני קבוע חשבון, אני מבין את הכסף, ויש חריגים על המערכת, אני לא מדבר על כסף, אני אשתדל לדבר על החינוך. ובהיבט החינוך שאני מקבל מתושבים ומנהלי חינוך מסביבי שאני מכיר, נחלק את זה לשתיים, איחוד החטיבות הוא הדבר הנכון, גם כלכלית, גם חינוכית, מי שיצא לו ההיכרות בין הרבה יישובים בהר. וגם כהצלחה אנחנו רואים את זה באולפנה באופן חד משמעי, תושבים, מאוד מאוד נכבו. באור עתניאל בשנים עברו היו שנים קשות. החטיבה באור עתניאל הייתה בשנים עד כה נכבו ממנה, כשגיל הגיע המצב השתפר מאוד אכן, היה חשוב להם לא לאחד לפני שנה וחצי, שנכנס לסיטואציה של הדיבור שזה יקרה בסוסיא איפשהו אחרת.

עכשיו, כל מי שאני מדבר אתו מבין את החשיבות של האיחוד. כמו שדיברנו, 18 שנה דיברנו על המגרש. עושים עבודה נפלאה צריך לשמור עליה, אבל להשאיר את החטיבה זה לא משהו שאנחנו נכון, בסוף זה לא ה-DNA שלכם. בטח לא בשלב הזה כשאתם מחליפים ראש ישיבה, ויוצאים לדרך חדשה עד שתתמקדו בליבה שלכם. תתפוס את כוכבית הקטנה על הכסף שלכם אולי זה יתרון. לא כדאי לאחד את זה. בטח שזה לא, בטח, בטח שלא גם בנושא ההרשאה. עד כאן אני

אלירס אזולאי: תודה. אני חייב להגיד לכם שזה היה ערב מרתק והרבה מחברי המליאה שבדרך כלל מדברים הרבה, משום מה, לא דיברו פה בערב הזה. אבל תראו, אני רוצה להגיד לכם שלושה דברים. א', יש פה לפחות שלוש סוגיות שהן סוגיות ליבה. שצריך עוד להעמיק ולברר אותה, בסדר? הנושא האקסטרני או הפנימייה, הוא לא שאלה. תוקם ישיבה אקסטרנית בתשפ"ז בהר חברון עבור כלל תלמידי הר חברון. זה לא שאלה אם יתוקם או לא תוקם. ישיבה תיכונית אקסטרנית, כן, כן. יש פה, זה לא שאלה, ולכן אין צורך להתווכח. כל מה שאמרתי לכם בהתחלה, אני חוזר אליו. המטרה שלנו, ולכן אני לא רציתי לחתוך את זה, רציתי בעיקר לפתוח את זה לדיון אצל האנשים שהנושא הזה, הם גם מכירים אותו, גם חברה' מוועדת ההיגוי, גם מוועדת חינוך, גם תושבים של הנושא הזה. בוער בהם גם חברה' מאור עתניאל, כדי לפתוח פה את הדיון בשאלות האלה. ולכן יש פה, שאלת ההרשאה, בסדר? צריך להגיד בצורה מאוד מאוד ברורה. שאלת ההרשאה, היא לא החלטה שאנחנו צריכים לקבל. ההחלטה כבר התקבלה ב-2018. אם כבר רוצים שתהיה איזושהי שאלה, בסדר? וזו שאלה האם אנחנו רוצים לעשות מעשה אקטיבי ולקחת את ההרשאה הזאת ממי שזה ניתן לו ולהעביר אותה למישהו אחר. זאת האמת והעובדה. ולכן אני אומר לכם ששאלת ההרשאה בעיניי היא לא שאלה של אנחנו עכשיו בוחנים את זה מול, מול מציאות נקייה שיש לנו שני מוסדות חדשים שאנחנו מקימים ואנחנו מחליטים למי מהם אנחנו נותנים את ההרשאה. אם לצורך העניין אנחנו רוצים לקחת את ההרשאה, מאור עתניאל ולהעביר אותה לישיבה התיכונית האקסטרנית, אנחנו צריכים להפר אבטחה שלטונית. שיש לה שתי משמעויות אבל היא מוגדרת אזורית? שנייה, שנייה. כן, היא מוגדרת אזורית. האם היא נתנה מענה לכל האזור אקסטרני, פנימייתי, אמר הרב ישראל בכנות, לא. שנייה, שנייה, חברה', יש פה עוד שתי שאלות שהן שאלות מורכבות. שאלה אחת שעלתה פה מאוד רוחב, זו שאלת הבחירה. שאנחנו צריכים לברר אותה לעומק, היא בסוף שאלה שהיא מאוד מאוד מהותית להורי החטיבות. כי ברור שב 4 שנתי מטי' עד יב' יש בחירה, זו לא שאלה. כל אחד הולך לאן שהוא רוצה. כל השאלה של הבחירה היא שאלת החטיבות ואיחוד החטיבות. ולכן את שתי השאלות האלה, שאלת הבחירה היא לא רק, אמרתי, שאלת הבחירה היא לא רק האם תוכל לבחור, אלא שאלת הבחירה יש לה גם משמעות, שנייה

spk: אנחנו אומרים שלא צריך לבחור

אלירם אזולאי: צריך לעשות במקום אחד. שנייה, אני מבין שזה מה שאתה אומר.

spk: לא, זה מה שאנחנו פה אומרים.

אלירם אזולאי: בסדר, יכול להיות שיש פה חמישה אנשים או עשרה אנשים.

spk: לא,

אלירם אזולאי: אני אתה עושה את זה. אתה עושה את זה.

אלקנה נווה: אתה אומר את זה, לא אני.

דרור דותן: אלקנה אתה רוצה להתייחס? כי אם אתה רוצה להתייחס, אלקנה אלקנה תן לאלקנה לזרוק את כל הבטן שלו ואחרי זה תסביר.

אלקנה נווה: תקליט את זה. אבל אתה מוקלט, כל הזמן.

דרור דותן: אבל אתה מוקלט, כל הזמן. לא ישמעו אותך טוב, אבל כי אתה צועק תוך כדי שאנשים מדברים ולא בפעם הראשונה ידידי

67

אלקנה נווה: באו גורמי מקצוע למליאה והציגו לא אנחנו הבאנו את אנשי המקצוע אתם הבאתם הגורמי מקצוע. אחרי עבודה עם כל הוועדות היגוי ועם כולם, ואמרתם בשביל שיתמך מוסד איכותי וטוב, ושלא יהיה את הבורות שנכנסו באולפנה, צריך לאחד. על זה הצבענו במליאה. על זה השם שלי חתום. על זה שיש איחוד. אתם עכשיו באים ורוצים לקחת את ההחלטה שהמליאה קיבלה, ולהפריד אותה. הסיבה, כי אם ז'חי' לא יישארו באור עתניאל, ההרשאה לא יכולה להתקיים שם. בסדר?

אלירם אזולאי: אתה אומר משהו שאני לא יודע. אני אומר לך, אני מכיר את מערכת החינוך

אלקנה נווה: שדרור ישחרר את המסמכים. שדרור ישחרר לקובי את המסמכים, זה כתוב שמה. ולכן, זו הסיבה. בסוף, כמו שגורמי המקצוע אמרו, ואתה חזרת על זה, לא פעם ולא פעמיים בפרוטוקולים. תקראו פרוטוקולים אחורה מהשנה האחרונה, לא משנת טרומפלדור. מהשנה האחרונה, מ-25', אתה חזרת שהאיחוד זה יהיה עוגן פה לחינוך, זה יקדם את ילדי ההר. אז תעשו את האיחוד. למה אתם חוזרים מהאיחוד הזה?

אלירם אזולאי: אז אני מסביר לכם עוד פעם, אלקנה ואני אגיד שזאת שאלת המהות, הסיפור של ה, יש שתי שאלות, אמרתי לכם. שאלת ההרשאה היא לא שאלה שהיא כבר הוחלטה. בסדר?

השאלה של האיחוד והשאלה של הזה גם תחזור לפרוטוקולים שאתה מדבר עליהם, אתה תראה שלא הייתה שום התחייבות והצבעה במליאה על זה שהאיחוד יהיה בתשפ"ז כולם. בסדר? ותבדוק את הדבר הזה.

קובי בן גרא: אה, ברור שלא. הסיבה היחידה שזו שלא מאחדים את החטיבות בפעם הבאה, כי ברגע שטנא עומרים כמו ששמעתם אותם, רוצים לעבור, רוצים לעבור לחטיבה האזורית, נכון, נכון, הסיבה היחידה, אם בטנא יבחרו לעבור למיתרים הם יוכלו לעבור לצומת מיתרים, אין כיתה ז' שנה הבאה באור עתניאל

אלירס אזולאי: קובי תן לי לעזור לך, בסדר? יש פה שתי שאלות שצריך לברר אותן לעומק כשהמטרה היא, לייצר הסכמות רחבות בהר חברון ולא לדרוס אחד את השני. ואני אומר לך, חבר'ה, אתם, חבר'ה, אתה מלא. אני לא, שנייה. אתה יכול להפסיק אני אומר לכם עוד פעם, זה מה שאני רוצה להגיד לכם לגבי הבחירה. תקשיבו שניה. תנשמו שניה. קחו כוס מים ותקשיבו. לשאלות המהות שאנחנו צריכים לברר כדי לייצר הסכמות רחבות. אחת זו בחירה, שנייה זה איחוד חטיבות. אוקיי? כדי לעשות את הדבר הזה, צריך לעשות שנייה עבודה ולבדוק מה המשמעות של הדבר הזה מבחינת המספרים של הילדים. האם יש לזה היתכנות לשנה הבאה. איזה ישובים רוצים, איזה ישובים לא רוצים. לא רק, השניים שלושה תושבים שיושבים פה מכל יישוב. איזה יישובים זה רלוונטי לגביהם לעבור מסוסיה לצורך העניין שיעברו למיתרים, לאור עתניאל. איזה תלמידים זה רלוונטי להם לעבור מעתניאל לצורך העניין לסוסיה, שלומדים היום, חמשת ששת היישובים שלומדים היום בעתניאל, ואת הדבר הזה אנחנו צריכים לעשות בעבודה שאחרי שנוכל לעשות אותה, נוכל להציג רגע את ההתכנויות ואת המספרים, איך אנחנו גורמים לדבר הזה לקרות כשהמטרה של כולם זה כן, זה לחבר, זה לא לדרוס אחד את השני, זה לא אחד על חשבון השני בכפייה, שיהיה לך חינוך, שיגיעו לך רק ככה ורק ככה למרות מה שאמרה פה הדר בן גרא, שהיא בהתחלה הייתה נורא לא מרוצה מהדבר הזה, זה קרה אחרי 6 שנים באולפנה. יש פה שני מוסדות שהולכים לדרך חדשה, אחד חדש לגמרי ואחד שהולך לדרך חדשה ולכן צריך לבדוק את הדברים האלה בשכל ולא רק לזרוק כל מיני אמירות שאחר כך קשה לנו לעמוד מאחוריהן.

אהרון מלכה: אתה הכרת את הישיבה, אתה הכרת את הישיבה שנה שלמה. בגלל שאתה החלטת, למרות שאנחנו כבר 10 שנים מדברים על זה, אמרת, לא, אני רוצה לעשות בדיקה, תסכמו. הלכת לעבודת הגורם מקצוע. דני רהט. זה צודק פה. גם אצלי במכתב, שוויתרתי כבר לקרוא אותו כי כולם דיברו. שאהרליה, מה הוא אמר על ההתכנות?

דוד סעייד: שאהרליה, מה הוא אמר על ההתכנות? מה מר דני אמר על ההתכנות של מוסד אקסטרני?

אהרון מלכה: בבקשה, אני מצטט לך. בבקשה. אנחנו מתייחסים פחות או יותר על בנייה בשנים הקרובות, כנראה על מספרים. אנחנו יצאים למשהו בשביל ששכבה תיכטנית תוכל להצדיק את עצמה במינימום של המינימום, היא צריכה שתי כיתות מלאות של 33, כלומר 66, תלמידים בשכבה. כל תלמיד פחות מזה יתחיל להיכנס לגירעון.

אלירם אזולאי: בט' עד יב'

אהרון מלכה: בוודאי. עכשיו, אם החטיבה היא מראש תהיה חטיבה של 66, אנחנו נהיה מושלמים ומצוינים. יש סיכוי שבתוכן הזה יהיו בכיתה של 66 תלמידים?

אלירם אזולאי: קודם כל הוא דיבר על זה שזה יהיה אחרי ארבע שנים. הוא אמר ארבע שנים ראשונות זו תהיה כיתה. תקרא מה שהוא אמר. הוא אמר ארבע שנים ראשונות תהיה כיתה אחת. אחרי ארבע שנים אולי.

אהרון מלכה: לכן אני אומר לכם, כל מי שמכיר ולא מכיר פה את הפרטים, את הדבר הזה, צריך לברר ולייצר פה גם קומות, שנייה, חברה, ולייצר פה הסכמות רחבות, אוקיי? לא תהיה פה בריתה של יישובים על חשבון יישובים אחרים.

69

חגית: אני בתור ילד של כיתה ט', רואה לאן הישיבה הזאת הולכת למרות שראש הישיבה התלהבתי ממנו והוא איש מדהים, אני לא אשים את הבן שלי, במקום כזה שאני יודעת שלא יהיה לו מענה. אתה לא יכול להגיד לי שאם אתה עושה עכשיו שני מקומות ואין להם גוף, הוא גוף תקציבי, זה גוף מסודר. יש לבן שלי מענה, ולא משנה אם הוא גאון או אם הוא צריך חינוך הוא סתם ילד, לא יודעת מה. אם אני בתור הורה ששנה הבאה צריכה לרשום את הילד שלי לכיתה ט', רואה שאין היתכנות שהוא בכלל יקבל את מה שהוא צריך, כי לא יהיה תקציבים, כי הכול יהיה מזוז, יהיה אולי רבע כיתה, אז אני מחפשת לי מקום אחר וככה יהיה גם בכיתה ח', הלאה. ואם עכשיו אתה מתחיל לבנות ישיבה נורמלית שהשם שלה הולך לפני הילדים של ט' הם הדגל וכל הילדים של הר חברון, מי שנמצא עכשיו בכיתה ט', יהיה לו עניין להיכנס הלאה למחצית, למה שאתה בונה, יהיה לך דגל וההלאה ירוץ ואם לא אתה נכשל.

אלירם אזולאי: שניה, שניה רגע, לא, לא, שניה, לא, עכשיו לא, אבל שמעתי

אהרון מלכה: רק צד אחד שגורף את השמות. לאורך כל הדרך הזאת ואתה יודע את זה טוב מאוד. אתה יודע את זה טוב מאוד. כל פעם אנחנו הולכים כמו ששטיח לכיוון עתניאל שידלנו את האנשים שלנו לעשות בדיוק ההפך מההיגיון. רק כדי שזה יסתדר ושיהיה שלום. אז שלא תטיף לנו, שלא תטיף לנו, אתה מטיף לנו שאתה רומז בהחלט

אלירם אזולאי: אני לא רומז אני אומר, אני ראש המועצה של הר חברון צריך לדאוג לכל הישובים ולכן מה שאני מבקש מהמליאה זה שאנחנו נמנה צוות שבשאלות הבחירה

אהרון מלכה: עוד דיון, עוד שנה.

אלירם אזולאי: מה הקשר עוד שנה בכל מקרה קמה ישיבה תיכונית אקסטרניט. זה לא קשור

אורי הורוביץ: אבל לא שמעתם מה הוא רוצה להגיד, איזה צוות הוא מקים

יונתן: אבל להם אין בחירה. להם, קמה הישיבה,

אפרת דהן: גם לאולפנה לא הייתה בחירה. לא, זה אסטרטגיה, יש חזון והולכים עליו, לא? ולכן ולא וגם וגם, כמו שאתם שוללים את הדעות שלנו, באיזה, כאילו, לאן הולכים?

אלירם אזולאי: ולכן אני אומר, אני מבקש מהמליאה להקים צוות שיבחן את נושא הבחירה ויבחן את נושא הסיפור של איחוד החטיבות. בצורה שיהיה לנו פה בדבר הזה משהו יותר מגובש

אלקנה: אפשר לוחות זמנים בתוך ההקלטה.

אלירם אזולאי: משהו יותר מגובש ממה שיש לנו, בסדר?

אהרון מלכה: ההחלטה תתקבל ב

אלירם אזולאי: לא יודע

אהרון מלכה: אנחנו כבר 10 שנים גוררים רגליים.

אלירם אזולאי: אנחנו לא גוררים רגליים.

אהרון מלכה: אני התחלתי את התהליך.

אלירם אזולאי: אתה התחלת את התהליך עם עצמך

אהרון מלכה: גם אתך. ממש לא. החדר מלא פי שלוש, מהכמות של האנשים שהקמנו עכשיו. כדי להקים לבן שלי ישיבת תורנית, הוא כבר בצנחנים. אתה צריך להתבייש בתור ראש מליאה שהיה המנכ"ל אז, שכל כך הרבה זמן לוקח, שכל פעם יושבים פה מעגלים של המוני אנשים שאומרים אנחנו רוצים, אנחנו רוצים, לכל השאר כבר יש מענים בכל הארץ לאן שהם רוצים. כמה שאתם רוצים. רוצים פה משהו חדש.

דוד סעייד: אהרלה לא מקימים פה ישיבה תיכונית, לא הבנתי

אלירס אזולאי: שנייה,

חגית: אם אני צריכה לרשום את הבן שלי שנה הבאה ואני לא מקבלת מענה מה הוא יקבל, אני לא ארשום אותו.

מאור: ארהלה אחד האנשים הכי שקטים בעולם ולהביא אותו למצב הזה

דרור דותן: הוא הביא את עצמו למצב הזה.

spk: לא, לא, אני לא פוליטיקאי ואתם משחקים פה בפוליטיקה לא נעימה. כי אני יבוא לפה עוד פעם, יהיה פה עוד צוות היגוי, עוד צוות היגוי, עשר שנים פה בצוות היגוי, וקיבלו החלטה, בדיוק. אלירס עשה אותו לפני שנתיים. עצרת אותנו לפני שנתיים, הבאת גורם מקצוע להחליט את ההחלטה הזאת.

אלירס אזולאי: נכון, ואתם יודעים מה אמר גורם המקצוע? אתם תשאלו את אהרלה מה אמר גורם המקצוע. אין התכנות בתשפ"ו. אתם יודעים את זה? אין התכנות תדחו את זה לתשפ"ז. אז אני רוצה להתחיל עכשיו. ולכן אני אומר את הדבר הזה אין שום סיבה שהצוות הזה, אנחנו נבדוק יתכנות גם לגבי הסיפור מתי נכון. רגע, חבר'ה, שנייה. אחר כך אתם מוזמנים להמשיך את השיח הזה כמה שאתם רוצים, באמת אני אומר לכם.

ישראל מלמד: אני רק רוצה להגיד, ישיבת אור יאיר ב-7 שנים מוגדרת כישיבה אזורית. תלכו לשני כמה מוסדות אזוריים, לדוגמה יאיר, לדוגמה האולפנה, ותראו שיש שם 7 מיליון שקל שהשקיעה המועצה. בישיבה התיכונית האזורית, לפחות עד היום בסדר? לפני שהוקמה הזאת. המועצה כמעט לא שמה שקל. העמותה, בדם יזע ודמעות, שיפצה משנה לשנה, הצד הדורס. אנחנו בסך הכל אומרים, אל תסגרו אותנו. מה הדריסה פה?

אהרון מלכה: אתה הבעלים של חטיבת הביניים. אל תנתק אותם.

ישראל מלמד: עיני לא צרה ב-7 מיליון, רגע,

אורי הורוביץ: הרב ישראל מה ההחלטה לגבי איחוד החטיבות? נקודה, בעתניאל

ישראל מלמד: אנחנו מראש הסכמנו למהלך הזה של האיחוד. שיש בו גם ישיבה וגם פנימייתית.

מאור: מה הקשר לתיכון לחטיבה?

אורי הורוביץ: הרב ישראל מה דעתך לגבי איחוד החטיבות בהר חברון בעתניאל חטיבה אחת ז' ח' כל אחד יבחר לאן שהוא רוצה האזורית פה במיתרים. לאיחוד חטיבות כבר הסכמת. ומלבד שזה משרת אותך, את הישיבה התיכונית, עכשיו ניקח אותו ונגיד את אותו הזה. בואו נשאל את ההורים מה הם רוצים, ונעשה. מה התשובה?

spk: אבל אין פה הורים מהצד השני. קודם אמרו, האחדות, האחדות, דיברו כל מיני קשקושים.

spk: הרי שנים לא שלחו לעתניאל בטענה שנוער נשכח, נוער מתחילים, נוער נשכח, נוער מתחילים, נכון,

אלירם אזולאי: חברה לא צריך להתווכח על מצועק יותר חזק, תקשיבו. אתם מוזמנים להישאר פה אחר כך וגם לשנות קפה כמה שאתם רוצים ולהמשיך לדבר. אנחנו אנחנו נמנה צוות, נבחן את נושא הבחירה ואת נושא איחוד החטיבות. כדי להבין את הנושא הזה לעומק ולראות אם הוא רלוונטי ומתי הוא רלוונטי. אני אמרתי וגם כתבתי ואני גם כתבתי, אני גם כתבתי פה במסמך הזה, שזה נשלח לכולם.

אהרון מלכה: כן כתבת דברים אחרים, ואמרת דברים אחרים ממה שאמרת בישיבת ההיגוי

72

spk: אז אם אנחנו רוצים לפתוח שם את הרישום, כי היה לנו זמן משחרר, אם בינואר יהיה רישום, ואז הם אומרים שאתם יכולים לבוא אם הרשימה תהיה ביולי, אנחנו נעשה כמו שכתבנו של השנה, שהכול ברגע האחרון. לכן אנחנו מבקשים, שאם הולכים לעוד דיון, לא עד הרשאה לרשות שזה יקרה עד הרשאה חברים, עד שנציג כמה פתח את הפטרול לא,

spk: לא, בסדר, לא נכון. אני חושב שצריך להגביר, 30 יום. זאת אומרת זהו גמרנו את הדיון להיום, זה מספיק.

אלירם אזולאי: אנחנו תוך 30 יום נביא את ה, אנחנו גם נמנה את הצוות וגם נביא הצעות כשהמהות היא באמת לייצר בדבר הזה את החיבורים. ואת התהליכיות הנכונה, ולא לייצר מצב של דורסנות, אני רוצה להביא המלצה למליאה

אלינור נחום: 30 יום החלטה? איך ממשיכים הלאה

spk: רגע אלירם שנהיה ברורים לא כולם הבינו 30

אלירם אזולאי: 30 יום נביא המלצה למליאה. על כל נושא הבחירה ואיחוד החטיבות. חברים, תודה רבה.

מועצה אזורית הר-חברון
ישיבת מליאה מן המניין מס' 9-25
מיום 31/12/2025, יא' טבת תשפ"ו

1. אישור פרוטוקול מליאה 8-25

החלטה: אישור פרוטוקול מליאה 8-25
אושר – פה אחד

2. אישור תב"רים

המנכ"ל הציג לחברי המליאה את התב"רים

החלטה: לאשר את רשימת התב"רים המצ"ב
אושר – פה אחד

73

דרור דותן
מנכ"ל

אלירס אזולאי
ראש המועצה

מליאה 9-25					
תב"רים חדשים					
מס תב"ר	נושא	סכום התב"ר	סכום למקור	מקורות	אחריות
2252	בית כנסת סנסנה	1,000,000	1,000,000	המשרד לשירותי דת	הנדסה
הרשאה של המשרד לשירותי דת					
2253	מערכות גילוי אש וכריזה-תמרים	100,000	100,000	הלוואה	חינוך
צורך בטיחותי קריטי שעלה לאחר תרגיל שריפה ביישוב					
2254	הצטיידות המית"ר	150,000	150,000	הלוואה	רוחמה
אבזור מתחם/הצטיידות למסגרת לנעור בסיכון הנמצאת בתהליכי הקמה					
2255	יהונדב ומצפה אשתמוע קו כחול	226,243	226,243	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2256	אפקה קו כחול וסקר קרקע	441,207	441,207	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2257	אשכולות קו כחול	105,758	105,758	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2258	עתיניאל סקר קרקע	681,939	681,939	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2259	בית חגי סקר קרקע	725,016	725,016	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2260	סוסיא צפון סקר קרקע	525,892	525,892	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2261	אשכולות צפון קו כחול	120,653	120,653	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2262	מצפה דיו סקר קרקע	565,392	565,392	משרד השיכון והבינוי	הנדסה
מימון משרד השיכון והבינוי					
2263	תכנון נחל חברון	10,000,000	10,000,000	רשות המים	הנדסה
מימון רשות המים					

74

 דרור דותן
 מנכ"ל

 אלירס אזולאי
 ראש המועצה

מועצה אזורית הר חברון
פרוטוקול מליאה שלא מן המניין לאישור תקציב
מיום 31/12/2025, יא' טבת תשפ"ו

משתתפים:

אלירס אזולאי	ראש המועצה
בר חי יוסף	חבר מועצה סוסיא
מלמד ידידיה	חבר מועצה בית חג"י
שרגא אריאל	חבר מועצה נגוהות
קובי בן גרא	חבר מועצה מצודות יהודה
אלקנה נווה	חבר מועצה מעון
אורי הורוביץ	חבר מועצה מעלה חבר
נעמה פוליאקוב	חברת מועצה שני לבנה
עוז הורוביץ	משקיף עשהאל
נחום אלינור	חברת מועצה עתניאל
כהן אלעזר	חבר מועצה טנא עומרים
אבנר חדד	חבר מועצה שמעה
מאיר כהן	חבר מועצה כרמל
שמעיה אסולין	חבר מועצה אדורה
ניר בלושטיין	חבר מועצה סנסנה
מיכאל הראל	חבר מועצה תלם

חסרים:

נוספים:

זיו שפירא	חבר מועצה אשכולות
-----------	-------------------

דרור דותן	מנכ"ל המועצה
רון כהן	גזבר המועצה
חן פורסט	סגנית גזבר
מאיה שמיר	עוזרת מנכ"ל
דוד סעייד	רמ"ט המועצה
דוד סגל	מבקר המועצה
טל רחמני	דוברת המועצה
עוזי בכר	מנהלת מחלקת תשתיות
דן קאפח	מנהל מערכות מידע
אילה בר און	מנהלת דסק חול
שי לוחי	מנהל מחלקת קרקעות
מוריה פרוינט	מנהלת מחלקת תיירות
שלמה לנדאו	מנהל משאבי אנוש
רעות מעודה	מנהלת מחלקת ישובים
יפעת גנון	מנהלת מחלקת רווחה
יפעת סולומון	מנהלת מחלקת חינוך
ראובן שדור	מנהל מחלקת ביטחון
לילך פסח	מנהלת מחלקת הנדסה
רון שכנר	פרויקטור
רויטל סופר	מנהלת לשכת מנכ"ל

מועצה אזורית הר חברון
פרוטוקול מליאה שלא מן המניין לאישור תקציב
מיום 31/12/2025, יא' טבת תשפ"ו

1. אישור תקציב 2026

ראש המועצה הציג את תקציב 2026

החלטה: המליאה מאשרת את תקציב 2026 עפ"י ספר התקציב שהוצג במליאה

אושר - פה אחד

2. האצלת סמכויות לוועדי הישובים

המנכ"ל הסביר לחברי המליאה את משמעות המסמך

החלטה: המליאה מאשרת את מסמך האצלת הסמכויות

אושר - פה אחד

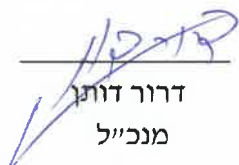
3. העברת עודפים

המנכ"ל הסביר לחברי המליאה את נושא העברת העודפים מתקציב 2025

החלטה: המליאה מאשרת במידה ויהיו עודפים בביצוע 2025 היתרה תועבר לקרן עודפים

אושר - פה אחד

76

דור דותן
מנכ"ל

אליר אזולאי
ראש המועצה